Kunnalliset jätehuoltomääräykset

SAVO-PIELISEN JÄTELAUTAKUNTA

Hyv. 23.11.2016 § 22 | Voimaantulo 1.1.2017

Savo-Pielisen
jätelautakunta 2017

Sisältö

1. YLEINEN OSA 8

1.1 Yleistä jätehuoltomääräyksistä ja niiden merkityksestä 9

1.2 Etusijajärjestys 10

1.3 Kunnallinen jätehuoltojärjestelmä 11
1.3.1 Kunnan vastuulle kuuluvat jätteet 11
1.3.2 Jätehuollon viranomaistehtävät, käytännön toteuttaminen ja valvontatehtävät 12
1.3.3 Kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään liittyminen 13
1.3.4 Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat lietteet 13

1.4 Jätteiden keräys ja kuljetus 14
1.4.1 Jätteiden keräys kiinteistöllä 14
1.4.2 Jätteiden kuljetus 14

1.5 Tuottajavastuu 15

1.6 Elinkeinotoiminnan jätehuolto 16

1.7 Roskaantumisen ehkäisy 17

1.8 Lisätietoa 18

2. KUNNALLISET JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYKSET 20

1. Luku Soveltamisala ja yleiset velvoitteet 21
1 § Soveltamisala 21
2 § Määritelmät 22
3 § Jätehuollon tavoitteet 26

2. Luku Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen 27
4 § Velvollisuus liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään 27
5 § Liittyminen kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen 27
6 § Liittyminen kiinteistön haltijan järjestämään jätteenkuljetukseen 28
7 § Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella 28
8 § Kiinteistökohtainen jäteastia 28
9 § Kiinteistöjen yhteinen jäteastia (kimppa) 28
10 § Aluekeräyspiste 29
11 § Putkikeräysjärjestelmä ja muut vastaavat korttelikohtaiset järjestelmät 30
12 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteisiin soveltumattomien jätteiden kuljettaminen 30
13 § Jätteiden vastaanottopaikat 30

3. Luku Jätteiden kerääminen kiinteistöllä 32
14 § Erikseen kerättävät hyötyjätteet ja niiden lajitteluvelvoitteet 32
15 § Asumisessa syntyvien hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet 33
16 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet 34
17 § Muut erikseen kerättävät jätteet 35
18 § Sekajäte 35
19 § Energiajäte 36

4. luku Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen 37
20 § Kompostointi 37
21 § Jätteen polttaminen 38
22 § Jätteen hautaaminen 38
23 § Jätteen hyödyntäminen omassa maanrakentamisessa 38

5. Luku Jäteastiat ja niiden tyhjentäminen 38
24 § Jäteastiatyypit 38
25 § Jäteastian merkitseminen 39
26 § Jäteastioiden täyttäminen 39
27 § Jäteastioiden tyhjennysvälit 41
28 § Jäteastian tyhjennysten keskeyttäminen 42
29 § Kunnossapito ja pesu 42

6. Luku Jätteen keräyspaikat 43
30 § Jätteen keräyspaikka kiinteistöllä 43
31 § Keräyspaikan tai jäteastian lukitseminen 44
32 § Keräyspaikan suojaaminen 44
33 § Alueelliset jätteiden keräyspisteet 45

7. Luku Jätteenkuljetus 46
34 § Kuormaaminen 46
35 § Kuljettaminen 46
36 § Kuljetustietojen toimittaminen 46
37 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat 47

8. Luku Erotuskaivojätteet ja lietteet 48
38 § Erotuskaivojätteet ja niiden toimittaminen käsiteltäväksi 48
39 § Lietteiden tyhjennysvälit ja lietteiden toimittaminen käsiteltäväksi 48
40 § Lietteiden omatoiminen käsittely 49
41 § Käymäläjäte 50

9. Luku Roskaantumisen ehkäiseminen 51
42 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto 51
43 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla 51

10. Luku Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet 52
44 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto 52
45 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä 52
46 § Erityisjätteet 53

11. Luku Muut määräykset 54
47 § Tiedottamisvelvoite 54
48 § Jätehuoltomääräysten seuranta ja valvonta 54
49 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä 54
50 § Voimaantulo 54
50 § Siirtymäsäännökset 55

3. KUNNALLISTEN JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT 56

1. Luku Soveltamisala ja yleiset velvoitteet 57
1 § Soveltamisala 57
2 § Määritelmät 58
3 § Jätehuollon tavoitteet 58

2. Luku Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen 59
4 § Velvollisuus liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään 59
5 § Liittyminen kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen 60
6 § Liittyminen kiinteistön haltijan järjestämään jätteenkuljetukseen 61
7 § Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella 62
8 § Kiinteistökohtainen jäteastia 62
9 § Kiinteistöjen yhteinen jäteastia (kimppa) 63
10 § Aluekeräyspiste 65
11 § Putkikeräysjärjestelmä ja muut vastaavat korttelikohtaiset järjestelmät 66
12 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteisiin soveltumattomien jätteiden kuljettaminen 67
13 § Jätteiden vastaanottopaikat 67

3. Luku Jätteiden kerääminen kiinteistöllä 69
14 § Erikseen kerättävät hyötyjätteet ja niiden lajitteluvelvoitteet 69
15 § Asumisessa syntyvien hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet 70
16 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet 72
17 § Muut erikseen kerättävät jätteet 73
18 § Sekajäte 74
19 § Energiajäte 75

4. Luku Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen 76
20 § Kompostointi 76
21 § Jätteen polttaminen 78
22 § Jätteen hautaaminen 79
23 § Jätteen hyödyntäminen omassa maanrakentamisessa 79

5. Luku Jäteastiat **80**
24 § Jäteastiatyypit 80
25 § Jäteastian merkitseminen 81
26 § Jäteastioiden täyttäminen 81
27 § Jäteastioiden tyhjennysvälit 82
28 § Jäteastian tyhjennysten keskeyttäminen 84
29 § Kunnossapito ja pesu 85

6. Luku Jätteen keräyspaikat **86**
30 § Jätteen keräyspaikka kiinteistöllä 86
31 § Keräyspaikan tai jäteastian lukitseminen 87
32 § Keräyspaikan suojaaminen 88
33 § Alueelliset jätteiden keräyspisteet 88

7. luku Jätteenkuljetus **89**
34 § Kuormaaminen 89
35 § Kuljettaminen 89
36 § Kuljetustietojen toimittaminen 89
37 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat 90

8. Luku Erotuskaivojätteet ja lietteet **91**
38 § Erotuskaivojätteet ja niiden toimittaminen käsiteltäväksi 91
39 § Lietteiden tyhjennysvälit ja lietteiden toimittaminen käsiteltäväksi 91
40 § Lietteiden omatoiminen käsittely 92
41 § Käymäläjäte 94

9. Luku Roskaantumisen ehkäiseminen **95**
42 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto 95
43 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla 95

10. Luku Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet **97**
44 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto 97
45 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä 98
46 § Erityisjätteet 99

11. Luku Muut määräykset **100**
47 § Tiedottamisvelvoite 100
48 § Jätehuoltomääräysten seuranta ja valvonta 100
49 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä 100
50 § Voimaantulo 101
51 § Siirtymäsäännökset 101

1

Yleinen osa

1.1 Yleistä jätehuoltomääräyksistä ja niiden merkityksestä

Kunnalliset jätehuoltomääräykset ovat paikallisia säännöksiä, jotka annetaan jätelain (646/2011) nojalla. Nämä jätehuoltomääräykset sisältävät yleisen osan ja varsinaisen määräysosan. Sitovat määräykset sisältyvät varsinaiseen määräysosaan. Jätehuoltomääräysten yleinen osa ei sen sijaan sisällä sitovia määräyksiä, vaan siinä kerrotaan jätelaista ja muualta lainsäädännöstä tulevista velvoitteista ja kuvataan muihin päätöksiin perustuvaa jätehuoltojärjestelmää. Lisäksi annetaan tietoa jätehuollosta.

Jätehuoltomääräysten tavoitteena on edistää jätelain toimeenpanoa paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Jätehuoltomääräysten tavoitteena on estää jätteestä tai jätehuollosta aiheutuvat haitat tai vaarat terveydelle tai ympäristölle sekä edistää jätehuollon etusijajärjestyksen noudattamista. Jätehuoltomääräykset hyväksyy jätelain 91 §:n nojalla kunnan jätehuoltoviranomainen, jona alueella toimii Savo-Pielisen jätelautakunta.

Jätehuoltomääräyksillä on tärkeä asema jätehuollon käytännön toimeenpanossa kunnassa. Jätehuoltomääräyksissä muodostetaan normi siitä, miten kiinteistön haltijat toimivat ja miten jätteet kuljetetaan. Määräykset koskevat esimerkiksi jätteiden lajittelua, keräämistä, kuljettamista sekä roskaantumisen ehkäisemistä.

Jätehuoltomääräykset ovat lainsäädäntöä, kuten jätelakia ja jäteasetusta, täydentäviä ja tarkentavia määräyksiä. Ne ovat nimensä mukaan velvoittavia, eivät suosituksia. Jätehuoltomääräykset koskevat kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvia kiinteistöjä. Tämänhetkisen lainsäädännön mukaan näitä kiinteistöjä ovat asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöt, julkisen hallinto- ja palvelutoiminnan kiinteistöt sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen ja koulutustoiminnan kiinteistöt. Siten kaikkien kunnan asukkaiden, asumiseen ja julkiseen toimintaan tarkoitettujen kiinteistöjen omistajien ja haltijoiden sekä soveltuvilta osin myös muiden toimijoiden on noudatettava jätehuoltomääräyksiä. Mikäli lainsäädäntö muuttuu, otetaan tämä huomioon jätehuoltomääräyksiä sovellettaessa.

Elinkeinotoiminnan jätteiden osalta jätehuoltomääräyksiä sovelletaan silloin, jos elinkeinotoiminnan jäte kerätään ja käsitellään kunnan jätehuoltojärjestelmässä elinkeinotoiminnan harjoittajan pyynnöstä kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden nojalla. Muilta osin määräyksiä sovelletaan elinkeinotoiminnan jätteisiin vain rajoitetusti. Riippumatta siitä, koskevatko jätehuoltomääräykset jätteen haltijaa, jätelain 13 ja 15 §:n mukaisesti jätehuolto on järjestettävä joka tapauksessa aina asianmukaisesti sekä kuljetettava ja käsiteltävä jätteet hallitusti.

1.2 Etusijajärjestys

Jätelain 8 §:ssä velvoitetaan noudattamaan etusijajärjestystä kaikessa toiminnassa mahdollisuuksien mukaan. Tämä tarkoittaa toimimista seuraavasti:

1. **Ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta.** Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että hankintoja tehtäessä ostetaan vain tarpeellista ja sen verran kuin on tarvetta. Käytetyt tavarat, joille ei ole enää tarvetta, ohjataan uudelleen käyttöön.
2. **Syntynyt jäte on ensisijaisesti valmisteltava uudelleenkäyttöä varten.** Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että rikkoutunut esine korjataan tai esineen osia puretaan, jotta ne voidaan käyttää uudelleen.
3. **Syntynyt jäte on toissijaisesti kierrätettävä.** Tämä tarkoittaa sitä, että jäte hyödynnetään materiaalina ja kierrätetystä uusiomateriaalista tehdään uusia tuotteita
4. **Jos kierrättäminen ei ole mahdollista, jäte on hyödynnettävä muulla tavoin.** Tämä tarkoittaa sitä, että jäte hyödynnetään esimerkiksi energiantuotannossa.
5. **Viimeisenä vaihtoehtona on jätteen loppukäsittely.** Jätteen loppukäsittelyä on esimerkiksi sijoittaminen kaatopaikalle.

Jätehuoltomääräyksissä etusijajärjestyksen toteutumista edistetään esimerkiksi antamalla asukkaille ja julkiselle hallinto- ja palvelutoiminnalle lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteita erilaatuisille jätteille. Elinkeinonharjoittajia jätelain mukainen etusijajärjestys sitoo siten, että saavutetaan kokonaisuutena arvioiden lain tarkoituksen kannalta paras tulos. Elinkeinotoiminnassa paperi-, kartonki-, lasi-, metalli-, muovi- ja biojätteen erilliskeräys ja kierrätys on järjestettävä jäteasetuksen 14 §:n mukaisesti.

1.3 Kunnallinen jätehuoltojärjestelmä

1.3.1 KUNNAN VASTUULLE KUULUVAT JÄTTEET

Kunnallisen jätehuollon piiriin kuuluvat jätelain 32 §:n nojalla seuraavat jätteet:

1. asumisessa (vakituisessa ja vapaa-ajan asumisessa) syntyvät jätteet,
2. julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvät yhdyskuntajätteet,
3. yksityisessä koulutus- sosiaali- ja terveyspalveluissa syntyvät yhdyskuntajätteet,
4. liikehuoneistossa syntyvät yhdyskuntajätteet, jotka kerätään kiinteistöllä yhdessä em. jätteiden kanssa sekä
5. muu yhdyskuntajäte, joka kerätään yhdessä em. jätteiden kanssa alueellisessa putkikeräys- tai muussa vastaavassa keräysjärjestelmässä.

Kunnan vastuulle kuuluu siis kaikki asumisessa syntyvä jäte ja osin siihen ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään rinnastettava, lähinnä julkisessa toiminnassa syntyvä jäte. Esimerkiksi valtion ja kuntien virastoissa, sairaaloissa ja terveyskeskuksissa sekä kouluissa ja päiväkodeissa syntyvät yhdyskuntajätteet kuuluvat kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään siltä osin kuin ne soveltuvat kerättäväksi ja käsiteltäväksi samassa jätehuoltojärjestelmässä asumisessa syntyvän jätteen kanssa. Jos näissä toiminnoissa syntyy muuta kuin yhdyskuntajätettä (esim. terveyskeskuksien ja sairaaloiden erityisjätettä), kuuluu jätehuollon järjestämisvastuu tämän jätteen osalta jätteen haltijalle.

Vaarallisen jätteen osalta kunnan jätehuollon järjestämisvastuu koskee vain asumista. Maa- ja metsätaloudessa syntyvän vaarallisen jätteen vastaanotto ja käsittely kuuluu lisäksi kunnan vastuulle, jollei kysymys ole kohtuuttomasta määrästä jätettä.

Kunnalla on velvollisuus ja näin ollen myös oikeus järjestää kunnan vastuulle kuuluvien jätteiden jätehuolto. Kunta järjestää tällaisten jätteiden keräyksen, kuljetuksen ja käsittelyn. Muiden jätteiden, kuten elinkeinotoiminnassa syntyvien jätteiden, jätehuollon järjestämisestä vastaa jätteen haltija jätelain 28 §:n mukaisesti.

1.3.2 JÄTEHUOLLON VIRANOMAISTEHTÄVÄT, KÄYTÄNNÖN TOTEUTTAMINEN JA VALVONTATEHTÄVÄT

Kunnallisen jätehuollon tehtävät voidaan jakaa kolmeen osaan:

1) **jätehuollon viranomaistehtäviin,**
2) **jätehuollon palvelutehtäviin eli käytännön toteuttamiseen ja**
3) **jätehuollon valvontatehtäviin.**

Jätehuollon **viranomaistehtäviä** näiden jätehuoltomääräysten soveltamisalueella hoitaa kuntien yhteinen jätehuoltoviranomainen, **Savo-Pielisen jätelautakunta**. Jätehuoltoviranomaisen tehtäviin kuuluu mm.:

- jätehuoltomääräysten antaminen,
- poikkeamispäätökset jätehuoltomääräyksistä,
- jätetaksan hyväksyminen,
- jätemaksupäätökset,
- jätteenkuljetusjärjestelmäpäätökset,
- kunnan jätehuollon järjestämisvastuulle kuuluvien kiinteistöjen liittymisvelvoitteen ja jätehuollon järjestämisen seuranta,
- jätteenkuljetuksen seuranta,
- viranomaisrekisterin (jätteenkuljetusrekisterin) pitäminen sekä
- poikkeamispäätökset yhdyskuntajätehuollosta (jätelaki 42 §).

Jätehuollon **käytännön toteuttamiseen** liittyvät tehtävät on annettu **kunnalliselle jäteyhtiölle**, Jätekukko Oy:lle. Jäteyhtiön tehtävinä ovat mm.:

- hyötyjätteiden ja sekajätteen kiinteistöittäinen ja alueellinen keräys,
- jätteenkuljetusten kilpailuttaminen kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa,
- vaarallisten jätteiden vastaanotto,
- jätteenkäsittelyn järjestäminen: käsittelypaikkojen rakentaminen ja ylläpito sekä käsittelypalveluiden hankkiminen,
- jätemaksujen laskutus sekä
- jäteneuvonta ja tiedotus.

Jätehuoltomääräysten noudattamista **valvovat kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset** ja alueen **elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukset (ELY-keskukset).** Valvontaviranomaisen tehtäviä ovat:

- jätelain noudattamisen valvominen,
- tarvittaessa valvontamääräysten antaminen laiminlyöntien ja rikkomusten oikaisemiseksi, sekä tehosteen kuten uhkasakon liittäminen valvontamääräykseen,
- päätökset valvontaasioissa sekä
- sille kuuluvien ilmoitus- ja lupa-asioiden käsittely sekä päätösten noudattamisen valvonta.

1.3.3 KUNNALLISEEN JÄTEHUOLTOJÄRJESTELMÄÄN LIITTYMINEN

Kaikkien asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöjen sekä muiden sellaisten kiinteistöjen, joilla syntyy kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaa yhdyskuntajätettä, on liityttävä kunnan jätehuoltojärjestelmään. Kunnan vastuulle kuuluvat jätteet on jätelain 41 §:n mukaan luovutettava aina joko kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai kunnan järjestämään alueelliseen vastaanottopaikkaan. Käytännössä jätehuollon järjestää kunnallinen jäteyhtiö. Näissä jätehuoltomääräyksissä on säädetty tarkemmin, kuinka liittyminen hoidetaan. Liittymisvaihtoehtoja ovat kiinteistökohtainen jäteastia, lähikiinteistöjen yhteinen jäteastia (kimppa) ja tietyin edellytyksin aluekeräyspiste.

Kaikilla kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piirissä olevilla kiinteistöillä tulee olla käytössään sekajäteastia. Aluekeräyspisteen käyttäjät vievät sekajätteen aluekeräyspisteeseen. Jätehuoltomääräyksissä määritellyillä taajamien kiinteistöillä on oltava lisäksi erikseen jäteastiat hyötyjätteille, kuten biojätteelle, kartongille, lasille, metallille ja muoville. Muutoin kierrätyskelpoiset jätelajit ja sellaiset jätteet, joita ei kerätä kiinteistöittäisesti, lajitellaan erikseen ja toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan järjestämiin keräyspisteisiin. Erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, että vaaralliset jätteet pidetään erillään muista jätteistä ja toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan vastaanottopaikkoihin.

1.3.4 KUNNALLISEN YHDYSKUNTAJÄTEHUOLLON PIIRIIN KUULUVAT LIETTEET

Asumisessa syntyvät lietteet kuuluvat kunnan jätehuoltojärjestelmään. Näillä lietteillä tarkoitetaan saostussäiliöihin ja erilaisten kiinteistökohtaisten laite- eli pienpuhdistamoiden lietetiloihin kertyviä lietteitä sekä umpisäiliöihin kerättäviä jätevesiä niiden määrästä ja ominaisuuksista riippumatta. Kuten asumisessa syntyvät lietteet, myös julkisessa hallinto- ja palvelutoiminnassa, kuten kunnan ja seurakunnan leirikeskuksissa ja hoitokodeissa syntyvät lietteet, kuuluvat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin.

Kiinteistökohtaisten jätevesien käsittelyjärjestelmien toiminnasta ja puhdistustehosta säädetään valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (209/2011, ns. haja-asutuksen jätevesiasetus). Asetuksessa annetaan lietteenpoistolle vähimmäistyhjennysväli, johon näissä jätehuoltomääräyksissä annetut määräykset lietteenpoistosta perustuvat. On tärkeää noudattaa laitteiston valmistajan antamia ohjeita esimerkiksi näissä jätehuoltomääräyksissä annettuja velvoitteita useammin tapahtuvasta lietteen poistosta.

1.4 Jätteiden keräys ja kuljetus

1.4.1 JÄTTEIDEN KERÄYS KIINTEISTÖLLÄ

Kiinteistön haltijan on jätelain mukaan järjestettävä kiinteistölle keräyspaikka jätteiden keräämistä varten kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa. Keräyspaikalle sijoitetaan tarvittavat jäteastiat. Lähtökohtaisesti jäteastioiden sijoituspaikka on kiinteistökohtainen. Kiinteistöt voivat sopia myös yhteisen keräyspaikan käyttämisestä.

Jäteasetuksessa (179/2012, 10 §) annetaan määräyksiä jäteastioiden sijoittamiseen, käyttämiseen ja merkitsemiseen liittyen. Jäteastioiden sijoittamisesta päätettäessä on otettava huomioon jäteasetuksen ja jätehuoltomääräysten lisäksi rakentamismääräyskokoelma, kunnan rakennusjärjestys sekä paloturvallisuusnäkökohdat. Paloturvallisuuden vuoksi jätteiden keräyspaikat on sijoitettava riittävälle suojaetäisyydelle rakennuksista tai estettävä palon leviäminen rakennukseen rakenteellisin keinoin.

Jäteasetuksen mukaan kiinteistön keräyspaikkaan eli jäteastioiden sijoituspaikkaan tulee olla esteetön pääsy. Jäte tulee aina pystyä kuormaaman turvallisesti eikä jäteastioiden käytöstä tai tyhjentämisestä saa aiheutua loukkaantumisen vaaraa tyhjentäjälle tai astian käyttäjälle. Keräyspaikassa tulee olla riittävä määrä ehjiä jäteastioita, ja niiden tulee soveltua niihin kerättävälle jätelajille. Jäteastioiden pitää suojata jätteitä haittaeläimiltä ja ne pitää pystyä aina sulkemaan. Jäteastiat on pidettävä puhtaana, eikä niiden käytöstä saa aiheutua ympäristön likaantumista, roskaantumista tai hygieenistä haittaa. Keräyspaikalle on asetettu jätehuoltomääräyksissä tarkempia vaatimuksia.

1.4.2 JÄTTEIDEN KULJETUS

Näiden jätehuoltomääräysten soveltamisalueella on käytössä kunnan järjestämä jätteenkuljetus muiden jätteiden kuin kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä syntyvien lietteiden osalta. Tämä tarkoittaa sitä, että jätteenkuljetuksen kilpailuttaa keskitetysti kaikille kunnan jätehuollon järjestämisvastuulle kuuluville kiinteistöille kunnallinen jäteyhtiö, Jätekukko Oy.

Kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä syntyvien lietteiden eli saostus- ja umpisäiliölietteiden osalta käytössä on kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus. Tältä osin kiinteistön haltija vastaa jätteenkuljetuksen tilaamisesta kiinteistölle jätelain ja jätehuoltomääräysten mukaisesti jätehuoltorekisteriin merkityltä kuljettajalta.

Jäte kuljetetaan molemmissa kuljetusjärjestelmissä kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan paikkaan, minkä jälkeen se siirretään käsittelyyn. Tuottajavastuunalaiset jätteet, kuten keräyspaperi ja pakkaukset, toimitetaan tuottajien osoittamiin paikkoihin.

Vain ELY-keskuksen jätehuoltorekisteriin hyväksymä kuljettaja voi toimia jätteenkuljettajana. Kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa kunnallinen jäteyhtiö vastaa siitä, että jätteenkuljettaja on hyväksytty jätehuoltorekisteriin. Kiinteistön haltijan järjestämässä jätteenkuljetuksessa kiinteistön haltijan on varmistettava, että jätteenkuljettaja on hyväksytty jätehuoltorekisteriin. Kuljettajan on pyynnöstä esitettävä jätteenkuljetuksen tilaajalle voimassa oleva ote jätehuoltorekisteristä.

Vaarallista jätettä, kiinteistökohtaisissa jätevesien käsittelyjärjestelmissä syntyvää lietettä, rakennus- ja purkujätettä tai pilaantuneita maa-aineita kuljetettaessa on laadittava siirtoasiakirja. Siirtoasiakirjan on oltava mukana jätteenkuljetuksen aikana ja se luovutetaan jätteen vastaanottajalle. Siirtoasiakirja voi olla sähköisesti tallennettuna, jos se on luettavissa kuljetuksen aikana. Jätteen kuljettaja vastaa siirtoasiakirjan laatimisesta, jos jäte noudetaan kotitaloudesta. Muussa tapauksessa siirtoasiakirjan laatiminen on jätteen haltijan vastuulla. Sisältövaatimukset siirtoasiakirjalle on annettu jäteasetuksen 24 §:ssä.

Siirtoasiakirjaa ei vaadita siinä tapauksessa, että asuinkiinteistön haltija tai pienimuotoista urakkaa tekevä rakentaja kuljettaa kotitalouden rakennus- ja purkujätteitä omatoimisesti vastaanottopaikkaan näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti.

1.5 Tuottajavastuu

Osaa jätteistä koskee tuottajavastuu, joka tarkoittaa tuotteiden valmistajien ja maahantuojien velvollisuutta järjestää käytöstä poistettujen tuotteiden jätehuolto kustannuksellaan. Tuottajavastuunalaisia jätteitä ovat sähkö- ja elektroniikkaromu, keräyspaperi, romuajoneuvot, ajoneuvojen renkaat, akut ja paristot sekä kaikkien tuotteiden pakkaukset. Pakkausten osalta tuottajilla tarkoitetaan pakkaajia ja pakattujen tuotteiden maahantuojia.

Tuottaja on velvollinen järjestämään tuottajavastuulle kuuluvien jätteiden keräyksen, kuljettamisen, kierrättämisen, hyödyntämisen ja muun käsittelyn.

Käytännössä tuottajat hoitavat velvoitteensa yhteistyössä tuottajayhteisöjen kautta.

Pakkausjätteitä on aikaisemmin koskenut osittainen tuottajavastuu, mutta tuottajavastuu laajeni täydeksi 1.1.2016. Pakkausjätteet käsitellään tuottajan järjestämässä jätehuollossa. Tuottajalla on velvollisuus järjestää käytöstä poistetuille lasi-, metalli-, kartonki ja muovipakkauksille alueellisia keräyspaikkoja (ekopisteitä). Valtakunnallisen ekopisteverkoston on järjestänyt tuottajien valtuuttamana Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy. Halutessaan tuottajilla on lisäksi oikeus järjestää kiinteistöittäistä kuljetusta, mitä tuottajat eivät kuitenkaan ainakaan toistaiseksi järjestä. Kunnalla on kuitenkin oikeus järjestää sekä täydentävää kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta että alueellisia keräyspaikkoja pakkausjätteelle jätelain 35 ja 47 §:n mukaisesti. Kunnallinen jäteyhtiö hoitaa näin ollen edelleen myös pakkausten keräystä.

Jätehuoltomääräyksissä annetaan pakkausjätettä koskevia lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteita täydentämään tuottajien järjestämää jätehuoltoa ja tehostamaan käytöstä poistettujen pakkausten kierrättämistä. Vaikka kunnallinen jäteyhtiö huolehtii pakkausjätteiden täydentävästä keräyksestä, toimitetaan kerätyt pakkausjätteet käsiteltäväksi tuottajan järjestelmiin.

Keräyspaperin osalta tuottajan tulee jätelain 49 §:n mukaisesti järjestää käytöstä poistetun keräyspaperin maksuton kuljettaminen pois kiinteistöiltä, jotka sijaitsevat kerrostalo- ja rivitaloalueilla. Tällaisella alueella sijaitseva kiinteistö hankkii yksin tai yhdessä naapurikiinteistöjen kanssa jäteastiat paperinkeräystä varten ja järjestää niille sijoituspaikan. Velvoite ei koske kerros- ja rivitaloalueella sijaitsevia pientaloja, mutta nämä voivat halutessaan liittyä tuottajan järjestämään paperinkeräykseen järjestämällä kiinteistölle keräyspaperin keräyspaikan. Pientalo- ja haja-asutusalueilla paperinkeräys järjestetään alueellisissa keräyspisteissä.

1.6 Elinkeinotoiminnan jätehuolto

Elinkeinotoiminnan jätehuollosta ei enää määrätä uuden jätelain voimaantulon myötä kunnallisissa jätehuoltomääräyksissä yhtä kattavasti kuin ennen. Jätehuoltomääräykset koskevat elinkeinotoimintaa siltä osin kuin niissä määrätään ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemisestä sekä jätehuollon teknisistä vaatimuksista, kuten jäteastioiden sijoittamisesta ja ajankohdista, joina jäteastioita voi tyhjentää.

Mikäli elinkeinotoiminnan harjoittajan liikehuoneistossa syntyvä jäte kerätään yhdessä kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen kanssa, koskevat näissä jätehuoltomääräyksissä annetut määräykset elinkeinotoiminnan harjoittajaa täysimääräisesti.

Elinkeinotoiminnan harjoittaja voi pyytää kunnalta jätteidensä käsittelemistä kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella yksityisen palveluntarjonnan puutteen vuoksi. Tällöin jätehuoltomääräykset koskevat elinkeinotoiminnan harjoittajaa niiltä osin kuin ne koskevat palvelua, josta on sovittu elinkeinotoiminnan harjoittajan ja kunnallisen jäteyhtiön välillä.

Vaikka kaikki jätehuoltomääräysten vaatimukset eivät koske elinkeinotoiminnan jätehuoltoa, on huomionarvoista, että osin vastaavia velvoitteita tulee suoraan jäteasetuksesta. Näin ollen esimerkiksi jätteiden erilliskeräys- ja kierrätysvelvoitteet sekä rakennus ja purkujätteiden keräys- ja hyödyntämisvelvoitteet on hoidettava jäteasetuksen 14–16 §:n mukaisesti.

1.7 Roskaantumisen ehkäisy

Jätelaissa säädetään roskaamiskielto eli kielto jättää ympäristöön jätettä, hylätä esinettä tai päästää ainetta siten, että siitä voi aiheutua epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä tai loukkaantumisen vaaraa. Ympäristöön ei saa jättää sinne kuulumattomia tavaroita.

Siivoamisvelvollinen on ensisijaisesti roskaaja. Mikäli roskaaja laiminlyö siivoamisvelvollisuutensa, siivoamisvelvollinen riippuu toiminnasta, jonka johdosta roskaantuminen on tapahtunut. Tarkemmat määräykset toissijaisesta siivoamisvelvollisuudesta ovat jätelain 74 §:ssä. Siivoamisvelvollisuus on esimerkiksi virkistysalueen haltijalla, yleisötilaisuuden järjestäjällä tai tien pitäjällä. Toissijainen siivoamisvelvollisuus on pääsääntöisesti alueen haltijalla, mikäli se ei jätelain mukaan kuulu muulle taholle.

Roskaantumisen ehkäisemiseksi on eri toimintojen yhteyteen varattava tarpeeksi jäteastioita ja muita jätehuollon palveluita. Esimerkiksi virkistykseen käytettävän alueen haltijan on järjestettävä riittävät jätehuollon palvelut kyseiselle alueelle. On huomattava, että roskaantumisen ehkäisemiseen liittyviä velvoitteita annetaan myös muussa lainsäädännössä, esimerkiksi yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetussa laissa (669/1978).

1.8 Lisätietoa

Jätehuoltoa säätelevä lainsäädäntö
Suomen lainsäädäntö on luettavissa sähköisesti Finlex-palvelussa osoitteessa **www.finlex.fi**. Keskeisimmät jätehuoltoa ja jätehuoltomääräysten alaa koskevat lait ja asetukset ovat jätelaki (646/2011) ja jäteasetus (179/2012).

Jätteenkeräyspisteet
Tietoa yleisistä jätteiden keräyspisteistä on osoitteessa **www.kierratys.info**

Lisätietoa jätehuollosta

Jätehuoltoviranomainen
Savo-Pielisen jätelautakunta
PL 1097 (Suokatu 42)
70111 Kuopio
puh. 017 185 668
jatelautakunta@kuopio.fi
www.jatelautakunta.fi

Kunnallinen jäteyhtiö
Jätekukko Oy
PL 2500 (Maaherrankatu 21, 3.krs)
70101 Kuopio
puh. 017 3680 152
asiakaspalvelu@jatekukko.fi
www.jatekukko.fi

Kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset
Kts. kuntasi internet-sivut

Alueelliset ELY-keskukset
www.ely-keskus.fi/pohjois-savo
www.ely-keskus.fi/etela-savo
www.ely-keskus.fi/pohjois-karjala
www.ely-keskus.fi/keski-suomi

2

Kunnalliset jätehuoltomääräykset

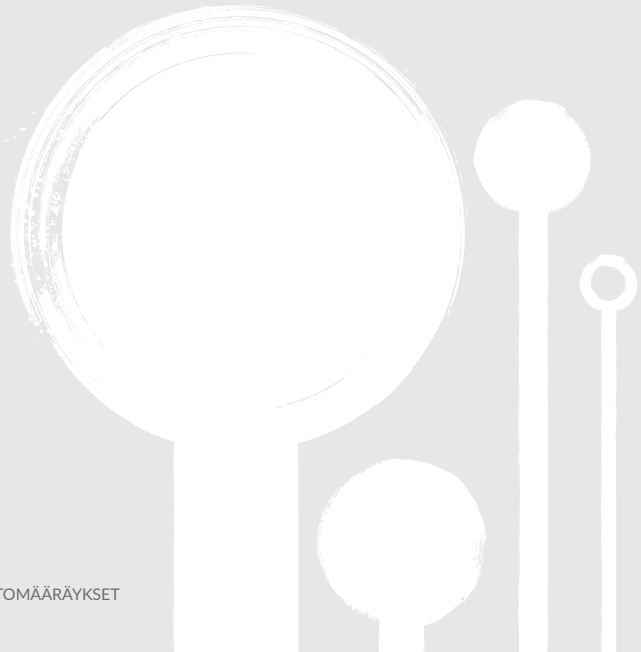

1. LUKU
Soveltamisala ja yleiset velvoitteet

1 § SOVELTAMISALA

Sen lisäksi mitä jätelaissa (646/2011) ja sen nojalla on säädetty tai määrätty jätehuollon järjestämisestä, roskaantumisen ehkäisemisestä, jätteistä terveydelle tai ympäristölle aiheutuvan haitan ehkäisemisestä sekä jätehuollon valvonnasta noudatetaan näitä sitovia jätehuoltomääräyksiä.

Nämä jätehuoltomääräykset ovat voimassa Savo-Pielisen jätelautakunnan (jätehuoltoviranomaisen) toimialueella.

Näitä jätehuoltomääräyksiä sovelletaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluviin jätteisiin ja jätteisiin, jotka käsitellään kunnan jätehuoltojärjestelmässä kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella. Lisäksi näitä jätehuoltomääräyksiä sovelletaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä syntyvien tuottajavastuunalaisten jätteiden keräämiseen ja käsittelyyn toimittamiseen.

Elinkeinotoiminnassa syntyvää kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuulumatonta jätettä koskevat seuraavat määräysten säännökset:

- 7 § (Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella)
- 20 § (Kompostointi) 1, 2, 5, 6, 7 ja 8 momentit
- 21 § (Jätteen polttaminen)
- 22 § (Jätteen hautaaminen)
- 24 § (Jäteastiatyypit) 1 ja 2 momentit
- 26 § (Jäteastioiden täyttäminen)
- 27 § (Jäteastioiden tyhjennysvälit) 1, 2, 6 ja 7 momentit (sovelletaan yhdyskuntajätteiden osalta)
- 29 § (Kunnossapito ja pesu)
- 30 § (Jätteen keräyspaikka kiinteistöllä) 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 momentit
- 33 § (Alueelliset jätteiden keräyspisteet)
- 34 § (Kuormaaminen)
- 35 § (Kuljettaminen)
- 37 § (Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat) 2, 3, 4 ja 5 momentit
- 38 § (Erotuskaivojätteet) 1, 2 ja 3 momentit

- 39 § (Lietteiden tyhjennysvälit ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi) 1–5 momentit
- 42 § (Yleisötilaisuuksien jätehuolto) 1, 2, 3, 5 ja 6 momentit
- 43 § (Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla)
- 44 § (Vaarallisten jätteiden jätehuolto) 1, 2, 6 ja 8 momentit
- 45 § (Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä)
- 46 § (Erityisjätteet)
- 47 § (Tiedottamisvelvollisuus)
- 48 § (Jätehuoltomääräysten seuranta ja valvonta)
- 49 § (Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä)
- 50 § (Voimaantulo)

Elinkeinotoiminnassa syntyvän jätteen käsittelyyn ei sovelleta näiden jätehuoltomääräysten 20–22 §:ää (kompostointi, jätteen polttaminen ja jätteen hautaaminen) siltä osin kuin jätteen käsittelystä on annettu määräyksiä ympäristöluvassa. Määräysten 27 §:n (jäteastioiden tyhjennysvälit) säännöksiä ei sovelleta, kun kyseessä on muu kuin yhdyskuntajäte.

Siltä osin kuin on muualla säädetty tai määrätty, näitä jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta sairaaloiden, terveyskeskusten, laboratorioiden, muiden tutkimus- ja hoitolaitosten sekä eläinlääkintälaitosten tartuntavaarallisen ja biologisen jätteen tai viiltävän ja pistävän jätteen jätehuoltoon. Näitä määräyksiä ei sovelleta myöskään eläinperäisen jätteen jätehuoltoon siltä osin kuin on muualla säädetty tai määrätty.

2 § MÄÄRITELMÄT

Näissä jätehuoltomääräyksissä tarkoitetaan

Aluekeräyspisteellä kunnallisen jäteyhtiön järjestämää alueellista jätteen keräyspaikkaa, johon kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolelle jäävät kiinteistöt toimittavat vähintään sekajätteensä. Aluekeräyspisteessä voidaan kerätä muitakin jätelajeja.

Asumisessa syntyvällä jätteellä kaikkea vakinaisessa asunnossa, vapaa-ajan asunnossa, asuntolassa ja muussa asumisessa syntyvää jätettä sen lajista, laadusta ja määrästä riippumatta.

Biojätteellä kotitalouksissa, ravintoloissa, ateriapalveluissa ja vähittäisliikkeissä syntyvää biologisesti hajoavaa elintarvike- ja keittiöjätettä, elintarviketuotannossa syntyvää vastaavaa jätettä sekä biologisesti hajoavaa puutarha- ja puistojätettä.

Ekopisteellä kunnallisen jäteyhtiön ja tuottajan järjestämiä alueellisia keräyspisteitä, joissa kerättävänä on ainakin yksi kierrätettävä jätelaji. Ekopisteellä ei kerätä sekajätettä.

Elintarvikejätteellä ruoan valmistuksen tai tarjoilun yhteydessä käyttämättä jääneitä ruoka-aineksia ja elintarvikkeita sekä ruoan tähteitä samoin kuin elintarvikkeiden ja rehujen valmistuksessa sekä elintarvikkeiden kaupassa syntyvää biojätettä.

Erityisjätteellä jätteitä, joita ei luokitella vaaralliseksi jätteeksi, mutta jotka vaativat haitallisuutensa, laatunsa tai määränsä takia erityiskäsittelyn tai erityisiä toimenpiteitä keräyksen tai kuljetuksen aikana. Erityisjätteitä ovat esimerkiksi viiltävät, pistävät, haisevat, nestemäiset sekä pölyävät jätteet.

Hyötyjätteellä kierrätystä tai muuta hyödyntämistä varten erilliskerättävää jätettä.

Jäteastialla jätteiden keräykseen tarkoitettua kannellista jätesäiliötä, maahan upotettavaa syväkeräyssäiliötä ja muuta jätteiden keräysvälinettä.

Jätehuoltoviranomaisella Savo-Pielisen jätelautakuntaa.

Jätekeskuksella jätteiden vastaanottopaikkaa, jossa on useita toimintoja ja jätteen käsittelyä sisältäen kierrätystä tai hyödyntämistä.

Keräyspaikalla yhden tai useamman jätelajin keräystä varten muodostettua vastaanottopaikkaa, jossa on yksi tai useampi jäteastia kunkin jätelajin lyhytaikaista varastointia ja kuljetusta varten.

Kiinteistöllä asumiseen tai vapaa-ajan asumiseen käytettävissä olevaa kiinteistöä sekä muuta kiinteistöä, jolla syntyy jätettä. Mikäli kiinteistöllä on useita asuinrakennuksia tai vapaa-ajan asuntoja, sovelletaan niihin, mitä kiinteistöstä määrätään.

Kimpalla kahden tai useamman lähikiinteistön jäteastiaa, jota kiinteistön haltijat ylläpitävät ja käyttävät yhteisesti.

Kiinteistöittäisellä jätteenkuljetuksella kunnan tai kiinteistön haltijan järjestämää jätteenkuljetusta, jossa jätelajit noudetaan kiinteistöltä tai sen läheisyyteen sijoitetusta keräyspaikasta taikka kahden tai useamman kiinteistön yhteisestä keräyspaikasta.

Kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen alueella jätehuoltoviranomaisen päättämää aluetta, jolla jätteiden keräys- ja kuljetusolot ovat tavanomaiset ja kiinteistöjen jätehuolto voidaan järjestää kiinteistöittäisellä kuljetuksella.

Kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolisella alueella jätehuoltoviranomaisen päättämää aluetta, jossa on hankalat kulkuyhteydet, vähän jätteen haltijoita tai vähän kuljetettavaa jätettä, ja jossa kiinteistön jätehuolto järjestetään aluekeräyspisteen kautta tai mahdollisuuksien mukaan kiinteistöittäisellä kuljetuksella jätetaksan mukaisella poikkeamamaksulla.

Kiinteistön haltijan järjestämällä jätteenkuljetuksella kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta, jossa kiinteistön haltija vastaa jätteenkuljetuksen hankkimisesta sopimalla asiasta yksityisen jätteenkuljetusyrityksen kanssa näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Kompostoinnilla biologisesti hajoavan jätteen käsittelyä hapellisissa olosuhteissa siten, että nopeutetaan sen luonnollista hajoamista.

Korttelikohtaisella keräysjärjestelmällä tietylle alueelle järjestettyä keskitettyä keräysjärjestelmää, jonka käyttöön kiinteistöt on velvoitettu liittymään esimerkiksi tontinluovutussopimuksissa ja jossa useat kiinteistöt käyttävät yhteistä jätteiden keräyspaikkaa.

Kuljetusjärjestelmäpäätöksellä jätehuoltoviranomaisen tekemää päätöstä tiettyjen jätelajien ja alueiden kuulumisesta kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen piiriin. Jos erillistä päätöstä ei ole, on jätehuoltomääräysten soveltamisalueella voimassa kunnan järjestämä jätteenkuljetus.

Kunnallisella jäteyhtiöllä kuntien yhdessä omistamaa alueellista jätehuoltoyhtiötä, Jätekukko Oy:tä

Kunnan järjestämällä jätteenkuljetuksella kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta, jossa kunnallinen jäteyhtiö vastaa jätteenkuljetuksen kilpailuttamisesta sekä tilaamisesta noutamaan jätteet näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvalla jätteellä asumisessa syntyvää jätettä, mukaan lukien asumisessa syntyvä liete, sosiaali- ja terveyspalveluissa, koulutustoiminnassa, julkisoikeudellisten yhteisöjen ja yhdistysten hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvä yhdyskuntajäte sekä se liikehuoneistoissa syntyvä yhdyskuntajäte, joka kerätään yhdessä asumisessa syntyvien jätteiden kanssa.

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin toissijaisesti kuuluvalla jätteellä elinkeinotoiminnan jätettä, jonka haltija on pyytänyt liittymistä kunnan jätehuoltojärjestelmään muun palvelutarjonnan puutteen vuoksi. Pyynnön kohteena oleva jäte on pystyttävä käsittelemään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä.

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla jätteillä jätteitä, jotka jätelain nojalla kuuluvat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin tai jotka käsitellään kunnan jätehuoltojärjestelmässä kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella.

Kunnan jätehuoltojärjestelmällä kunnan järjestämän jätehuollon kokonaisuutta, jonka kautta kunta huolehtii kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvista jätteistä. Kunnan jätehuoltojärjestelmä koostuu keräys- ja vastaanottopisteistä, jätteenkuljetuksesta sekä jätteiden käsittelystä.

Lajitteluasemalla jätehuollon järjestäjän ylläpitämää valvottua pääasiassa kierrätettävien jätteiden tuontipaikkaa, jossa ei ole käsittelytoimintaa.

Puutarhajätteellä pihan ja puutarhan hoidossa syntyvää maatuvaa pienijakeista jätettä, kuten ruohoja, puiden lehtiä, risuja ja oksia.

Sekajätteellä sekalaista yhdyskuntajätettä, joka jää jäljelle, kun hyötyjätteet, vaaralliset jätteet ja erityisjätteet on lajiteltu erikseen. Sekajäte ohjataan energiahyötykäyttöön.

Taajamalla asemakaavoitettua aluetta pois lukien ranta-asemakaavoitetut alueet.

Tuottajavastuunalaisella jätteellä jätettä, jonka jätehuollosta ja siitä aiheutuvista kustannuksista vastaa jätelain 6 luvun mukaan käytöstä poistetun tuotteen markkinoille saattanut tuottaja tai sen lukuun toimiva tuottajayhteisö. Tuottajavastuunalaisia jätteitä ovat moottorikäyttöisten ajoneuvojen renkaat, romuautot, sähkö- ja elektroniikkaromu, paristot ja akut, keräyspaperi sekä pakkaukset.

Vaarallisella jätteellä jätettä, jolla on palo- tai räjähdysvaarallinen, tartuntavaarallinen, muu terveydelle vaarallinen, ympäristölle vaarallinen tai muu vastaava vaaraominaisuus. Vaarallisia jätteitä ovat esimerkiksi paristot ja akut, loisteputket ja elohopealamput, maalit, lakat, liimat ja liuottimet, osa puhdistusaineista, kyllästetty puu, torjunta-aineet, jäteöljyt ja öljyiset jätteet sekä lääkejätteet.

Yhdyskuntajätteellä vakinaisessa asunnossa, vapaa-ajan asunnossa, asuntolassa ja muussa asumisessa syntyvää jätettä sekä laadultaan siihen rinnastettavaa hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnassa syntyvää jätettä. Yhdyskuntajätettä on myös em. toiminnoissa syntyvä saostus- ja umpisäiliöliete.

3 § JÄTEHUOLLON TAVOITTEET

Jätehuollon tavoitteena on suojella terveyttä ja ympäristöä. Jätehuollon tulee aina olla asianmukaista ja jätteet on kuljetettava sekä käsiteltävä hallitusti.

Kaikkien toimijoiden ja jätteen tuottajien on kaikissa toimissaan pyrittävä ensisijaisesti vähentämään muodostuvan jätteen määrää ja sen haitallisuutta. Toissijaisesti jäte on valmisteltava uudelleen käyttöä varten tai se on kierrätettävä, mitä varten jätteet on lajiteltava ja kerättävä erikseen näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti. Kun kierrättäminen ei ole mahdollista, jäte on luovutettava hyödynnettäväksi esimerkiksi energiana. Viimeisenä vaihtoehtona on jätteen loppukäsittely eli käytännössä sijoittaminen kaatopaikalle. Tätä etusijajärjestystä noudatetaan siten, että saavutetaan kokonaisuuden kannalta paras lopputulos.

2. LUKU
Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen

4 § VELVOLLISUUS LIITTYÄ KUNNAN JÄTEHUOLTOJÄRJESTELMÄÄN

Kaikkien asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöjen on jätelain velvoittamina liityttävä kunnan jätehuoltojärjestelmään. Muiden kiinteistöjen on liityttävä kunnan jätehuoltojärjestelmään kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan yhdyskuntajätteen osalta.

Jätteen haltijan on luovutettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta varten järjestämäänsä keräyspaikkaan tai aluekeräyspisteeseen.

5 § LIITTYMINEN KUNNAN JÄRJESTÄMÄÄN KIINTEISTÖITTÄISEEN JÄTTEENKULJETUKSEEN TAI ALUEKERÄYSPISTEESEEN

Liittyminen kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen on hoidettava kiinteistökohtaisella jäteastialla tai lähikiinteistöjen yhteisellä jäteastialla (kimppa). Taajamien ulkopuolella sijaitsevat omakotitalot ja paritalot sekä kaikki vapaa-ajan kiinteistöt voivat liittyä vaihtoehtoisesti aluekeräyspisteeseen. Taajamissa sijaitsevat omakotitalot ja paritalot voivat liittyä aluekeräyspisteeseen vain poikkeuksellisesti, kun aluekeräyspiste on taajamaan järjestetty.

Jos kiinteistö sijaitsee kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolisella alueella, se voi liittyä järjestettyyn jätehuoltoon kiinteistökohtaisella tai lähikiinteistöjen yhteisellä jäteastialla (kimppa) vain, jos jäteastia sijoitetaan paikkaan, jonne voidaan liikennöidä jäteautolla (kulkuyhteyden on oltava esteetön ja kantava).

Liittyminen kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen tapahtuu ilmoittamalla liittymisestä kunnalliselle jäteyhtiölle. Mikäli kiinteistön haltija ei ole ilmoittanut liittymisestä kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen tai kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta ei voida järjestää näiden määräysten mukaisesti, on kiinteistö aluekeräyspisteen käyttäjä, kun kyseessä on kiinteistö, joka voi liittyä aluekeräyspisteeseen. Kiinteistön haltijalle ilmoitetaan liittämisestä ja kerrotaan liittämisen perusteet sekä liittämisestä seuraavat velvoitteet.

Tieto kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen liittymisestä ja kiinteistön jätehuollon järjestämisestä merkitään jätehuollon asiakasrekisteriin. Asiakas on velvollinen ilmoittamaan asiakasrekisteriin vaikuttavista muutoksista jätehuoltoviranomaiselle tai kunnalliselle jäteyhtiölle. Muutokset huomioidaan ilmoituspäivästä alkaen.

6 § LIITTYMINEN KIINTEISTÖN HALTIJAN JÄRJESTÄMÄÄN JÄTTEENKULJETUKSEEN

Siltä osin kuin käytössä on jätehuoltoviranomaisen päätöksen mukaisesti kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus, liittyminen tapahtuu ottamalla yhteyttä jätehuoltorekisteriin hyväksyttyyn jätteenkuljettajaan ja tekemällä sopimus jätteiden noutamisesta ja kuljettamisesta kiinteistöltä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti. Kiinteistön haltijan vastuulla on varmistaa, että kuljetuspalveluita tarjoava yritys kuuluu jätehuoltorekisteriin. Kiinteistön haltijalla on oikeus saada jätteenkuljettajalta nähtäväksi jätehuoltorekisteriote, joka osoittaa kuljettajan olevan hyväksytty kyseiseen rekisteriin.

7 § ELINKEINOTOIMINNAN JÄTEHUOLTO KUNNAN TOISSIJAISEN JÄTEHUOLLON JÄRJESTÄMISVELVOLLISUUDEN PERUSTEELLA

Kiinteistö tai muu jätteen tuottaja voi pyytää liittymistä kunnan jätehuoltojärjestelmään kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella. Jätehuolto järjestetään kunnan toissijaisen vastuun perusteella, jos arvioidaan, että yksityinen palvelutarjonta on puutteellista, ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Toissijaisesti kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien jätteiden osalta kunnallinen jäteyhtiö tekee kiinteistön tai muun jätteen tuottajan kanssa jätelain edellyttämän määräaikaisen sopimuksen liittymisestä kunnan jätehuoltojärjestelmään sekä siitä mitä palveluita kyseinen sopimus koskee.

8 § KIINTEISTÖKOHTAINEN JÄTEASTIA

Kun kiinteistön haltija ilmoittaa liittyvänsä kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen kiinteistökohtaisella jäteastialla, kiinteistön haltija järjestää kiinteistölle jätteen keräyspaikan sekä tilaa kiinteistölle kunnalliselta jäteyhtiöltä määräysten 24 §:n mukaisen jäteastian tyhjentämisen ja jätteenkuljetuksen jätehuoltomääräysten mukaisille jätelajeille.

Kiinteistökohtaista jäteastiaa käyttävältä kiinteistöltä on toimitettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte kiinteistökohtaiseen jäteastiaan.

9 § KIINTEISTÖJEN YHTEINEN JÄTEASTIA (KIMPPA)

Lähikiinteistöt voivat sopia yhteisen jäteastian käytöstä eli muodostaa kimpan. Lähikiinteistöillä tarkoitetaan taajamissa samassa tai viereisissä kortteleissa sijaitsevia kiinteistöjä, haja-asutusalueella naapureita taikka tiekunnan tai muun vastaavan toiminnallisen kokonaisuuden muodostavia kiinteistöjä. Poikkeuksellisesti vapaa-ajan kiinteistö voi olla kimpassa kiinteistön haltijan vakituisen asuinkiinteistön kanssa, mikäli vapaa-ajan kiinteistön läheisyydessä tai matkalla vapaa-ajan kiinteistöltä vakituiselle asuinkiinteistölle ei sijaitse kohtuullisesti

saavutettavaa aluekeräyspistettä ja vakituinen asuinkiinteistö on liittynyt kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen.

Kun kiinteistön haltija liittyy kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen kimpan kautta, on kiinteistön haltijoiden sovittava tästä yhdessä. Kimpalle on valittava yhteyshenkilö. Kimpan perustamisesta sekä laskutuksen järjestämisestä on ilmoitettava etukäteen kirjallisesti kunnalliselle jäteyhtiölle. Ilmoituksen tulee sisältää käytöstä ja ylläpidosta vastaavan yhteyshenkilön yhteystiedot, kimppa-astian sijainti ja koko sekä tiedot kimppa-astiaa käyttävistä kiinteistöistä.

Kimpan yhteyshenkilö tilaa kimpalle kunnalliselta jäteyhtiöltä kimppa-astian tyhjentämisen ja jätteenkuljetuksen jätehuoltomääräysten mukaisille jätelajeille. Kimpan osakkaat järjestävät kimpalle jätteiden keräyspaikan.

Kimpan yhteyshenkilön on ilmoitettava kimpassa tapahtuvista muutoksista ja kimppa-astian käytöstä luopumisesta. Kimppaan ei voi liittyä ilman yhteyshenkilön suostumusta.

Kimppa-astiaa käyttävältä kiinteistöltä on toimitettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte kimppa-astiaan. Kimppa-astiaa voidaan käyttää sekä sekajätteen että erilaisten hyötyjätelajien keräämiseen. Kimppa-astiassa on oltava riittävästi tilavuutta kutakin osakasta kohti. Kullakin sekajätteen kimppa-astiaa käyttävällä vakituisessa asuinkäytössä olevalla kiinteistöllä on oltava käytössään sekajätteen astiatilavuutta 60 litraa neljää viikkoa kohden ja vapaa-ajan kiinteistöllä 30 litraa neljää viikkoa kohden.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa ohjeita ja määräyksiä kimppa-astian käytöstä, mikäli käytöstä aiheutuu haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka roskaantumista.

10 § ALUEKERÄYSPISTE

Kun kiinteistön haltija itse liittyy kunnan jätehuoltojärjestelmään aluekeräyspisteen kautta, kiinteistön haltija ilmoittaa käytettävästä aluekeräyspisteestä kunnalliselle jäteyhtiölle. Kun kiinteistön haltija ei ole itse ilmoittanut liittymisestä, jätehuoltoviranomainen ilmoittaa kiinteistön haltijalle liittämisestä ja kertoo liittämisen perusteet sekä liittämisestä seuraavat velvoitteet.

Aluekeräyspistettä käyttävältä kiinteistöltä on toimitettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte aluekeräyspisteeseen. Aluekeräyspisteen käyttöoikeus on ainoastaan jätetaksan mukaisen käyttömaksun maksavilla asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöillä, ja sinne voi toimittaa ainoastaan asumisessa syntyvää jätettä.

Jätteiden pienimuotoinen väliaikainen varastointi kiinteistöllä ennen aluekeräyspisteeseen toimittamista ei saa aiheuttaa hygieenisiä haittoja, haju-

haittoja tai muutakaan haittaa terveydelle tai ympäristölle. Sekajätettä ei tulisi varastoida kiinteistöllä pidempään kuin kaksi viikkoa.

11 § PUTKIKERÄYSJÄRJESTELMÄ JA MUUT VASTAAVAT KORTTELIKOHTAISET JÄRJESTELMÄT

Alueilla, joilla on käytössä jätteiden putkikeräysjärjestelmä, korttelikohtainen syväkeräysjärjestelmä tai muu vastaava järjestelmä, kiinteistöt liittyvät kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään ja kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittymällä putkikeräysjärjestelmän, korttelikohtaisen syväkeräysjärjestelmän tai muun vastaavan alueella olevan järjestelmän käyttäjäksi.

Putkikeräysjärjestelmään tai korttelikohtaiseen syväkeräysjärjestelmään liittyneiden kiinteistöjen jäteastiana toimii putkikeräysjärjestelmän syöttöpaikka tai yhteinen syväkeräysastia sekä korttelikohtainen keräyshuone, jossa on jäteastiat sellaisille järjestelmään soveltumattomille jätteille, jotka voidaan kuitenkin kuljettaa tavanomaisessa kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa.

12 § KIINTEISTÖITTÄISEEN JÄTTEENKULJETUKSEEN TAI ALUEKERÄYSPISTEISIIN SOVELTUMATTOMIEN JÄTTEIDEN KULJETTAMINEN

Kun kiinteistöllä syntyy jätteitä, jotka eivät suuren kokonsa, poikkeuksellisen laatunsa tai määränsä vuoksi sovellu kuljettavaksi kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai sovellu kerättäväksi aluekeräyspisteissä tai ekopisteissä, jätteen haltija vastaa tällaisten jätteiden kuljettamisesta itse taikka tilaamalla kunnallisen jäteyhtiön tai jätehuoltorekisteriin merkityn kuljettajan mahdollisesti tarjoaman erillisen noutopalvelun.

Jätteenkuljettaja voi kieltäytyä sellaisen jäteastian tyhjentämisestä, johon on sijoitettu näistä jätehuoltomääräyksistä poiketen kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomia jätteitä. Tällöin kiinteistön haltijan on huolehdittava jäteastian tyhjentämisestä, jätteenkuljetuksen tilaamisesta ja jätteiden kuljettamisesta.

13 § JÄTTEIDEN VASTAANOTTOPAIKAT

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamiin paikkoihin. Vastaanottopaikkoja jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai vastaanoteta aluekeräyspisteissä, ovat kunnallisen jäteyhtiön järjestämät vastaanottopaikat, kuten jätekeskus, lajitteluasemat ja ekopisteet. Puutarhajätteille on lisäksi kunnan järjestämiä vastaanottopaikkoja. Tuottajavastuunalaiset jätteet toimitetaan tuottajien järjestämiin vastaanottopaikkoihin tai kunnallisen jäteyhtiön järjes-

tämiin täydentäviin vastaanottopaikkoihin, joista jätteet toimitetaan tuottajan järjestämään jätehuoltoon.

Kunnallisen jäteyhtiön on pidettävä yllä ajantasaista listaa järjestämistään vastaanottopaikoista. Lista kunnallisen jäteyhtiön osoittamista vastaanottopaikoista, pl. aluekeräyspisteistä, on saatavana kunnallisen jäteyhtiön internetsivuilla.

Jätteiden toimittaminen yleisille vastaanotto- ja käsittelypaikoille on sallittu paikan pitäjän antamien ohjeiden mukaisesti ja ilmoitettuna aukioloaikoina. Erilaatuiset jätteet on sijoitettava niille osoitettuihin paikkoihin.

Vastaanotto- ja käsittelypaikkaan saa toimittaa ainoastaan sellaista jätettä, joka on vastaanotto- tai käsittelypaikan vastaanottoehtojen mukaista tai joille on varattu vastaanottopaikassa oma jäteastia. Vastaanotto- tai käsittelypaikka voi kieltäytyä vastaanottamasta sinne soveltumatonta jätettä.

3. LUKU
Jätteiden kerääminen kiinteistöllä

14 § ERIKSEEN KERÄTTÄVÄT HYÖTYJÄTTEET JA NIIDEN LAJITTELUVELVOITTEET

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvästä yhdyskuntajätteestä on lajiteltava erikseen hyötyjätteet siltä osin kuin niiden keräys on järjestetty kiinteistöittäisesti tai ekopisteissä. Jätteen haltija huolehtii jätteiden lajittelusta ja keräykseen toimittamisesta.

Hyötyjätteiden lajittelussa on noudatettava lajitteluohjeita. Kartongin, lasin ja muovin jäteastiaan kerätään ainoastaan kyseistä materiaalia oleva pakkausjäte. Metallin jäteastiaan kerätään sekä kyseistä materiaalia oleva pakkausjäte että muu pienmetalli.

Hyötyjätteet kerätään kyseiselle jätelajille tarkoitettuun kiinteistökohtaiseen jäteastiaan, jos kiinteistö kuuluu kyseisen jätelajin osalta kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin. Mikäli hyötyjätteitä ei kerätä kiinteistöittäisesti, on hyötyjätteet toimitettava kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajayhteisöjen tätä tarkoitusta varten perustamiin ekopisteisiin siltä osin kuin eri hyötyjätelajeja pisteessä vastaanotetaan. Jos muoville ei ole keräyspistettä tai muovijäte ei sovellu keräykseen, se laitetaan sekajäteastiaan (energiahyötykäyttöön toimitettavaksi) määräysten 18 §:n mukaisesti.

Kiinteistöllä erilliskerättyä hyötyjätettä ei saa luovuttaa kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen lisäksi muille toimijoille tai muuhun paikkaan eivätkä muut toimijat saa ottaa sitä vastaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä.

Kunnallinen jäteyhtiö huolehtii kiinteistöllä erilliskerättyjen pakkausjätteiden kiinteistöittäisestä jätteenkuljetuksesta näiden jätehuoltomääräysten 15 ja 16 §:n mukaisesti.

Poikkeuksena edelliseen, mikäli erilliskerättyä pakkausjätettä ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, voi kiinteistön haltija itse tilata sille vapaaehtoisesti jätteenkuljetuksen ja luovuttaa jätteen jätteenkuljetusyritykselle kuljettavaksi tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan.

15 § ASUMISESSA SYNTYVIEN HYÖTYJÄTTEIDEN ERILLISKERÄYS-VELVOITTEET

Taajamissa asumisessa syntyvät hyötyjätteet on erilliskerättävä omiin kiinteistökohtaisiin jäteastioihin seuraavasti:

	ERILLISKERÄTTÄVÄT JÄTELAJIT					
Huoneistojen lukumäärä kiinteistöllä	**Biojäte***	**Kartonki***	**Metalli***	**Lasi***	**Muovi****	**Paperi**
5 tai enemmän	X	X				kuten jätelain 49 ja 50 § määräävät ***
20 tai enemmän	X	X	X	X		
40 tai enemmän	X	X	X	X	X	

* Biojätteen, kartongin, metallin ja lasin keräys järjestetään vähintään 300 asukkaan taajamissa.

** Muovin keräys järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa.

*** Jätelain 49 § edellyttää, että tuottaja kerää paperin maksutta kiinteistön haltijan järjestämästä keräyspaikasta muualta kuin pientalo- ja haja-asutusalueelta. Jätelain 50 §:n mukaan kiinteistön haltijan on järjestettävä kiinteistölle vastaanottopaikka paperin keräystä varten (velvoite ei koske pientaloja ja haja-asutusalueen kiinteistöjä).

Mikäli kiinteistö on liittynyt korttelikohtaiseen jätteenkeräysjärjestelmään, hyötyjätteiden erilliskeräys on järjestettävä, jos samaa keräyspaikkaa käyttävien kiinteistöjen yhteenlaskettu asuinhuoneistomäärä on vähintään 1 momentissa säädetyn lukumäärän suuruinen.

Biojätteen erilliskeräysvelvoite ei koske kiinteistöjä, joilla syntyvä biojäte kompostoidaan kyseisellä kiinteistöllä.

Biojätteen, kartongin, lasin ja metallin kiinteistöittäinen kuljetus järjestetään vähintään 300 asukkaan taajamissa. Näissä taajamissa ja muualla hyötyjätteiden keräysreiteillä sijaitsevat kiinteistöt, joita edellä mainitut biojätteen, kartongin, metallin ja lasin lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet eivät koske, voivat halutessaan sopia em. hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittymisestä kunnallisen jäteyhtiön kanssa.Muovin kiinteistöittäinen kuljetus järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa. Näissä taajamissa ja muualla muovin keräysreiteillä sijaitsevat kiinteistöt, joita edellä mainittu muovin lajittelu- ja erilliskeräysvelvoite ei koske, voivat halutessaan sopia kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittymisestä kunnallisen jäteyhtiön kanssa.

16 § MUILLA KUNNALLISEN YHDYSKUNTAJÄTEHUOLLON PIIRISSÄ OLEVILLA KIINTEISTÖILLÄ SYNTYVIEN HYÖTYJÄTTEIDEN ERILLISKERÄYSVELVOITTEET

Taajamissa kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä muussa kuin asumisessa syntyvät hyötyjätteet on erilliskerättävä omiin kiinteistöittäisiin jäteastioihin seuraavasti:

HYÖTYJÄTELAJI	ERILLISKERÄTTÄVÄ, JOS
Biojäte*	kiinteistöllä on ruoan valmistusta tai ruokala tai biojätettä syntyy muuten merkittäviä määriä (yli 50 l viikossa)
Kartonki*	kyseistä jaetta kertyy keskimäärin yli 50 litraa viikossa
Metalli*	kyseistä jaetta kertyy keskimäärin yli 10 litraa viikossa
Lasi*	kyseistä jaetta kertyy keskimäärin yli 10 litraa viikossa
Muovi **	kyseistä jaetta kertyy keskimäärin yli 100 litraa viikossa
Paperi	kuten jätelain 49 ja 50 § määräävät ***

* Biojätteen, kartongin, metallin ja lasin keräys järjestetään vähintään 300 asukkaan taajamissa.

** Muovin keräys järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa.

*** Jätelain 49 § edellyttää, että tuottaja kerää paperin maksutta kiinteistön haltijan järjestämästä keräyspaikasta muualta kuin pientalo- ja haja-asutusalueelta. Jätelain 50 §:n mukaan kiinteistön haltijan on järjestettävä kiinteistölle vastaanottopaikka paperin keräystä varten (velvoite ei koske pientaloja ja haja-asutusalueen kiinteistöjä).

Syntyviin jätemääriin perustuvia 1 momentin mukaisia keräysvelvoitteita sovelletaan myös asuntoloihin, jos niissä syntyy hyötyjätteitä tällaisia määriä, vaikka asuinhuoneistojen määrä alittaa 15 §:n 1 momentissa asetetun huoneistojen lukumäärän.

Biojätteen, kartongin, lasin ja metallin kiinteistöittäinen kuljetus järjestetään vähintään 300 asukkaan taajamissa. Näissä taajamissa ja muualla hyötyjätteiden keräysreiteillä sijaitsevat kiinteistöt, joita edellä mainitut biojätteen, kartongin, metallin ja lasin lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet eivät koske, voivat halutessaan sopia em. hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittymisestä kunnallisen jäteyhtiön kanssa.

Muovin kiinteistöittäinen kuljetus järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa. Näissä taajamissa ja muualla muovin keräysreiteillä sijaitsevat kiinteistöt voivat halutessaan sopia muovin kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittymisestä kunnallisen jäteyhtiön kanssa.

17 § MUUT ERIKSEEN KERÄTTÄVÄT JÄTTEET

Tuottajavastuunalaiset jätteet (kuten paristot ja akut, sähkö- ja elektroniikkaromu ja ajoneuvojen renkaat) on kerättävä erikseen ja toimitettava tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan. Pantilliset juomapakkaukset on toimitettava näitä varten järjestettyihin palautuspisteisiin.

Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet on kerättävä erikseen ja toimitettava käsiteltäväksi näissä jätehuoltomääräyksissä erikseen luvussa 10 annettujen määräysten mukaisesti.

Puutarhajäte, risut ja oksat sekä käsittelemätön puujäte, joita ei käsitellä omatoimisesti kiinteistöllä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti, on toimitettava kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirin kuuluvissa toiminnoissa, mukaan lukien asumisessa, syntyvä rakennus- ja purkujäte lajitellaan jäteasetuksen mukaisesti.

Mikäli kiinteistön haltija itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

18 § SEKAJÄTE

Kaikilla kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin kuuluvilla kiinteistöillä on oltava sekajätteelle kiinteistökohtainen jäteastia tai kimppa-astia. Aluekeräyspisteen käyttäjien on toimitettava sekajäte aluekeräyspisteeseen.

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvä muu kuin lajiteltu erilliskerättävä jäte on laitettava kiinteistön sekajäteastiaan. Sekajätteelle tarkoitettuun jäteastiaan ei kuitenkaan saa laittaa sinne kuulumattomia jätteitä, kuten vaarallista jätettä tai muuta energiana hyödyntämiseen soveltumatonta jätettä, kuten metallia ja lasia.

Pieniä määriä sellaista palamatonta ainetta, jolle ei ole järjestetty erilliskeräystä kiinteistöillä tai keräyspisteissä, kuten yksittäisten lasi- ja posliiniastioiden sirpaleita ja yksittäisiä pieniä PVC-muovisia esineitä, voi laittaa sekajäteastiaan. Suuremmat palamatonta ainetta olevat jätteet ja jäte-erät on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön jätekeskukselle tai lajitteluasemalle. Vaarallista jätettä ei saa laittaa sekajäteastiaan edes pieniä määriä.

19 § ENERGIAJÄTE

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvilla kiinteistöillä yhdyskuntajätteenä syntyvän energiajakeen erilliskeräys on kiellettyä. Energiajakeeseen aiemmin laitetut hyötyjätteet on lajiteltava syntypaikalla erikseen ja toimitettava kierrätykseen näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti. Energiajakeeseen aiemmin lajiteltu kierrätyskelvoton jäte on laitettava sekajäteastiaan, josta se toimitetaan energiahyötykäyttöön.

4. LUKU
Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen

20 § KOMPOSTOINTI

Kiinteistöllä saa kompostoida siellä syntyvää biojätettä. Kompostori on rakennettava ja ylläpidettävä niin, että sen käytöstä ei aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle. Kompostoinnista ei saa aiheutua roskaantumista. Kompostiin ei saa laittaa muuta kuin kompostoituvaa jätettä.

Elintarvikejätettä saa kompostoida vain sitä varten suunnitellussa, tarkoitukseen sopivassa, suljetussa ja hyvin ilmastoidussa kompostorissa, jossa on kansi sekä pohja tai pohjaverkko. Haittaeläinten pääsy kompostoriin on oltava estetty (kompostorissa ei saa olla yli 7 mm:n rakoja). Talviaikaan käytettävän kompostorin tulee olla lämpöeristetty.

Kompostori voi olla myös useamman naapurikiinteistön (2–5 kiinteistön) yhteinen. Kompostorissa on oltava riittävästi tilavuutta kutakin kompostoria käyttävää taloutta kohti.

Asuinkiinteistöjen elintarvikejätteen kompostoinnin aloittamisesta ja muuttamisesta on ilmoitettava kirjallisesti tai sähköisellä lomakkeella kunnalliselle jäteyhtiölle. Ilmoituksen on sisällettävä tiedot kompostorin rakenteesta, sijainnista ja käytöstä. Kompostointi-ilmoituksessa tulee mainita kompostinhoidosta vastaavan henkilön nimi ja yhteystiedot. Jäteyhtiölle on ilmoitettava myös siitä, jos kompostointi lopetetaan.

Kuivakäymäläjätettä, lemmikkieläinten ulosteita ja näiden määräysten 40 §:ssä tarkoitettua saostussäiliö- ja laitepuhdistamolietettä saa kompostoida vain tarkoitukseen sopivassa, suljetussa ja hyvin ilmastoidussa kompostorissa, joka on suojattu haittaeläinten pääsyltä ja jonka valumavesien pääsy maahan on estetty.

Puutarhajätettä saa kompostoida lämpöeristämättömässä kompostorissa, kompostointikehikossa tai aumassa. Puutarhajätettä ei saa kuljettaa puistoihin tai muille yleisille tai yksityisille alueille.

Komposti on sijoitettava siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle. Muun kuin puutarhajätteen kompostoria ei saa sijoittaa 15 metriä lähemmäksi kaivoa tai vesialuetta. Kompostori voidaan sijoittaa aina hyväksytyissä rakennuslupakuvissa merkittyyn jätehuollolle varattuun tilaan.

Jätevesiviemäriin liitetyn jätemyllyn käyttäminen on kielletty. Ylimääräisen rasvan johtaminen jätevesiviemäriin on kielletty.

21 § JÄTTEEN POLTTAMINEN

Jätteiden hävittäminen polttamalla on kielletty. Kiinteistön tulipesissä (keskuslämmityskattilassa tai muussa kiinteässä lämmityslaitteessa) saa kuitenkin polttaa käsittelemätöntä puujätettä, risuja ja oksia sekä vähäisiä määriä paperia, pahvia ja kartonkia sytykkeenä.

Jätteiden avopoltto on kielletty. Taajaman ulkopuolella saa kuitenkin avotulella polttaa kuivia olkia, risuja, oksia, kantoja ja puhdasta puuta.

Polttaminen ei saa aiheuttaa naapurustolle savu-, noki-, haju- tai terveyshaittaa.

Jätteen polttokielto ei koske sellaista jätteen laitosmaista energiahyödyntämistä, johon on saatu ympäristölupa.

22 § JÄTTEEN HAUTAAMINEN

Jätteen hautaaminen maahan on kielletty.

23 § JÄTTEEN HYÖDYNTÄMINEN OMASSA MAANRAKENTAMISESSA

Omassa asumisessa syntyvän puhtaan tiili- ja betonimurskeen pienimuotoinen ja kertaluontoiseksi luokiteltava käyttö omassa maanrakentamisessa on sallittu pohjavesialueen ulkopuolella, kun asiasta ilmoitetaan kirjallisesti vähintään kahta viikkoa ennen toimenpidettä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Edellytyksenä on, että tiili- ja betonimurskeen käyttö korvaa vastaavaan tarkoitukseen sopivien maa-ainesten käyttöä. Ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa kieltää toimenpiteen tai antaa määräyksiä jätteen hyödyntämisestä.

5. LUKU
Jäteastiat ja niiden tyhjentäminen

24 § JÄTEASTIATYYPIT

Kiinteistön haltijan on järjestettävä kiinteistölleen riittävä määrä jäteastioita näiden jätehuoltomääräysten mukaista jätteiden keräystä varten.

Jäteastian on sovelluttava siihen kerättävälle jätelajille ja sen koon on vastattava kiinteistöllä syntyvää jätemäärää. Erilliskerättävien hyötyjätteiden keräyskapasiteettia on oltava kiinteistöllä niin paljon, ettei hyötyjätteitä ohjaudu liian vähäisen astiatilavuuden vuoksi sekajätteeseen. Jäteastiat on mitoitettava siten, että ne ovat aina suljettavissa tyhjennysväli huomioon ottaen. Jäteastioiden käytöstä ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa ympäristölle, eivätkä ne saa vaarantaa työturvallisuutta.

Kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa jäteastioina voidaan käyttää

1. käsin siirrettäviä, enintään 660 litran kannellisia tartuntakahvoin ja pyörin varustettuja jäteastioita, jotka soveltuvat puristinlaittein varustettujen jäteautojen koneelliseen kuormaukseen ja pesuun;
2. maahan upotettuja jätesäiliöitä, jotka tyhjennetään koneellisesti jäte autoon kiinteistöllä silloin, kun ne sopivat keräyslogistiikkaan ja sijoituspaikka on asianmukainen (sopivuus keräyslogistiikkaan on varmistettava kunnalliselta jäteyhtiöltä ja pohjavesialueella säiliön sijoituspaikan sopivuus on varmistettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta);
3. poikkeuksellisten jäte-esineiden tai suurten jätemäärien keräykseen soveltuvia muita jäteastioita (sopivuus keräyslogistiikkaan on varmistettava kunnalliselta jäteyhtiöltä).

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvien jätteiden keräyksessä ei saa kuitenkaan käyttää vaijerikuormattavia vaihtolavoja tai pikakontteja.

Kunnallinen jäteyhtiö toimittaa käsin siirrettävät, enintään 660 litran jäteastiat kiinteistöille, joilla syntyy kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaa jätettä. Käytössä olevat jäteastiat korvataan kunnallisen jäteyhtiön toimittamalla jäteastioilla vasta, kun niiden kunto sitä edellyttää.

Kunnallinen jäteyhtiö voi hyväksyä kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa muidenkin jäteastioiden käytön, mikäli siitä ei aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle eikä se vaaranna työturvallisuutta.

25 § JÄTEASTIAN MERKITSEMINEN

Jäteastiat on varustettava kanteen ja/tai etuseinään kiinnitettävällä riittävän suurella, jäteastiaan kerättävän jätelajin ilmoittavalla tekstitarralla. Jätelaji ilmoitetaan käyttämällä näissä jätehuoltomääräyksissä käytettyjä jätelajinimityksiä.

Jäteastiassa tulee olla sen tyhjentämisestä ja jätteen käsittelystä vastaavan kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajayhteisön yhteystiedot. Jäteastia, joka ei sijaitse kiinteistön välittömässä läheisyydessä, on yksilöitävä.

26 § JÄTEASTIOIDEN TÄYTTÄMINEN

Jäteastiaan saa laittaa vain astiaan tarkoitettua jätettä.

Käsin siirrettävää jäteastiaa ei saa täyttää siten, että sen tyhjentäminen sijaintipaikan olosuhteiden, jäteastian rakenteen, jätteen painon tai ominaisuuksien vuoksi aiheuttaa tyhjentäjälle työturvallisuusriskin.

Käsin siirrettäväksi tarkoitettuihin jäteastioihin saa jätettä laittaa enintään seuraavasti:

- korkeintaan 240 litran jäteastiat 40 kg
- 241–660 litran jäteastiat 60 kg

Kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa muiden kuin käsin siirrettävien jäteastioiden painorajat määräytyvät kuormausolosuhteista riippuen kunnallisen jäteyhtiön kanssa tehtävän sopimuksen perusteella. Elinkeinotoiminnan jätehuollossa painorajat määräytyvät jätteenkuljetusyrityksen kanssa tehtävän sopimuksen perusteella.

Jäteastian ulkopuolelle saa jättää jätettä vain poikkeustapauksessa. Jos jäte ei mahdu tai sitä ei muusta syystä voi panna jäteastiaan, se voidaan sijoittaa tilapäisesti jätteelle varatun keräyspaikan välittömään läheisyyteen. Tämä koskee ainoastaan kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kuljetettavia jätteitä. Jäte tulee pakata siten, että jäteauton kuljettaja saa kuormattua sen turvallisesti. Irtojätesäkki tai muu jätepakkaus saa painaa korkeintaan 15 kg. Jätteen on tässäkin tapauksessa sovelluttava laatunsa, kokonsa ja määränsä puolesta kuljetettavaksi kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa.

Jätteet tulee jäteastian likaantumisen välttämiseksi pakata ennen niiden sijoittamista jäteastiaan. Hienojakoinen ja pölyävä jäte on pakattava tiiviisti ennen sijoittamista jäteastiaan. Biojätteen keräämiseen tarkoitettuun jäteastiaan ei saa laittaa nestemäistä biojätettä. Jätteet on sijoitettava jäteastiaan siten, että koneellinen tyhjennys on aina mahdollista.

Sekajäteastiaan ei saa laittaa:

- palo- tai räjähdysvaaran aiheuttavia jätteitä
- vaarallisia jätteitä (ml. lääkkeitä)
- erityisjätteitä
- aineita tai esineitä, jotka painonsa, kokonsa, muotonsa, lujuutensa tai muun syyn takia voivat aiheuttaa vaaraa tai työturvallisuusriskin tyhjentäjälle, jätteen tuojalle, jäteastiaa käsitteleville tai jätteenkäsittelijälle
- aineita tai esineitä, jotka voivat vahingoittaa jäteastiaa tai jäteautoa tai vaikeuttaa merkittävästi jätteen kuormaamista tai purkamista
- nestemäisiä jätteitä
- suuria määriä rakennus- ja purkujätettä
- suuria määriä puutarhajätettä tai risuja

Kauttaaltaan jäähtynyttä ja kytemätöntä puun poltossa syntynyttä tuhkaa ja nokea saa sijoittaa sekajäteastiaan tiiviiseen ja kestävään pakkaukseen pakattuna.

27 § JÄTEASTIOIDEN TYHJENNYSVÄLIT

Jäteastiat on tyhjennettävä kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa säännöllisesti niin, ettei jäteastiasta aiheudu hajuhaittaa eikä muita haittoja esimerkiksi jätteenkuljetukselle, kuitenkin vähintään seuraavasti:

JÄTELAJI	PISIN TYHJENNYSVÄLI KESÄAIKANA (viikot 18–40)	PISIN TYHJENNYSVÄLI TALVIAIKANA (viikot 41–17)
Sekajäte	2 viikkoa	4 viikkoa
Sekajäte, joka ei sisällä biojätettä (kiinteistöllä on biojätteen erilliskeräys tai kompostointi)	4 viikkoa	4 viikkoa
Biojäte	1 viikkoa	2 viikkoa
Kartonki ja muovi	4 viikkoa	8 viikkoa
Metalli ja lasi	16 viikkoa	16 viikkoa

Jäähdytyslaittein (lämpötila alle + 5 C) varustetun sekajäteastian tyhjennysväli voi kuitenkin olla enintään neljä viikkoa ja biojäteastian enintään kaksi viikkoa ympäri vuoden.

Jos kiinteistöllä on 140–240 litran sekajäteastia, jota käyttää 1–2 henkilön vakituinen talous, syntyvä jätemäärä on vähäinen ja biojäte erilliskerätään tai kompostoidaan asianmukaisesti kiinteistöllä, voi sekajäteastian tyhjennysväli olla taajamissa neljä viikkoa kesällä ja kahdeksan viikkoa talvella, ja taajamien ulkopuolella kahdeksan viikkoa ympäri vuoden.

Jos asuinkiinteistön biojäteastia on osoitettu alle 10 asuinhuoneiston käyttöön tai käytössä on syväkeräys, voi biojäteastian tyhjennysväli olla kaksi viikkoa ympäri vuoden.

Vapaa-ajan kiinteistöjen jäteastiat on tyhjennettävä vuoden aikana vähintään neljä kertaa korkeintaan neljän viikon tyhjennysvälin mukaisesti sinä aikana, kun vapaa-ajan kiinteistöä käytetään eniten. Vain kesäaikaan käytettävissä olevien vapaa-ajan kiinteistöjen jäteastiatyhjennykset on ajoitettava kesäaikaan (viikot 18–40). Jäteastia on tyhjennettävä muutoin tarpeen mukaan, kun kiinteistöä käytetään.

Syntyvään jätemäärään nähden ylisuuren jäteastian käyttö ei oikeuta tyhjennysvälin pidennykseen.

Erilliskerättyjen hyötyjätteiden jäteastiat on tyhjennettävä siten, ettei niiden täyttymisen seurauksena aiheudu hyötyjätteiden sijoittamista sekalaisen yhdyskuntajätteen joukkoon. Jätteet, joiden säilyttäminen kiinteistöllä voi aiheuttaa ympäristölle tai terveydelle haittaa, on kuljetettava viipymättä asianmukaiseen käsittelyyn.

Kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa ei saa olla sellaisia jäteastioiden tyhjennysvälejä, jotka vaikeuttavat jätteenkuljetuksen logistiikkaa.

28 § JÄTEASTIAN TYHJENNYSTEN KESKEYTTÄMINEN

Vakituisen asuinkiinteistön ja muun ympärivuotisessa käytössä olevan kiinteistön jäteastian tyhjennykset voidaan keskeyttää määräajaksi kiinteistön ollessa kokonaan käyttämättömänä lomamatkan tai muun syyn vuoksi. Vapaa-ajan kiinteistön jäteastian neljästä tyhjennyksestä voidaan keskeyttää korkeintaan kaksi tyhjennystä, jos kiinteistöllä ei lainkaan oleskella sinä aikana, kun keskeytys on voimassa. Jäteastia on aina tyhjennettävä ennen keskeytyksen alkamista.

Määräaikaisen keskeytyksen kestäessä korkeintaan kuusi kuukautta, asiasta sovitaan kunnallisen jäteyhtiön kanssa. Tätä pidempien keskeytysten myöntämisen ratkaisee jätehuoltoviranomainen. Jätehuoltoviranomainen käsittelee myös sellaiset keskeytyspyynnöt, joissa keskeyttämisen peruste on epäselvä tai keskeytyksiä pyydetään toistuvasti. Keskeytystarpeesta on ilmoitettava vähintään kolme arkipäivää ja aikaisintaan kuusi kuukautta ennen toivottua keskeytyksen alkamista.

Keskeyttäminen edellyttää, että kiinteistöllä on käytössään kiinteistökohtainen jäteastia ja kiinteistö on luotettavasti esitetyn syyn perusteella tilapäisesti kokonaan käyttämätön. Jäteastian tyhjennysten keskeyttämistä ei saa käyttää siten, että sillä pidennetään näiden jätehuoltomääräysten 27 §:n mukaista jäteastian tyhjennysväliä kiinteistön ollessa käytössä.

29 § KUNNOSSAPITO JA PESU

Jäteastian haltijan on huolehdittava jäteastian korjauksesta, kunnossapidosta ja puhdistamisesta siltä osin kuin em. toimenpiteet eivät sisälly veloituksettomina palveluina jätetaksaan sekä siitä, etteivät jäteastiat pääse siirtymään paikoiltaan ja että jäteastioiden kannet pysyvät kaikissa sääolosuhteissa suljettuina. Yhdyskuntajätteiden jäteastiat tulee pestä tarpeen mukaan, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

6. LUKU
Jätteen keräyspaikat

30 § JÄTTEEN KERÄYSPAIKKA KIINTEISTÖLLÄ

Jäteastiat on sijoitettava keräyspaikkaan, joka tulee valita siten, ettei jäteastioiden tyhjennyksestä aiheudu tarpeetonta vaaraa tai haittaa kiinteistön muulle käytölle, liikenteelle, ympäristölle tai tyhjentäjälle. Keräyspaikan välittömässä läheisyydessä tulee olla raskaalle ajokalustolle riittävän laaja ja kantava kääntöpaikka. Kiinteistöllä sijaitsevan ajoväylän tulee kantaa tieliikennelain (267/1981) ja sen nojalla annettujen asetusten sallimat ajoneuvojen painot. Ajoväylän varrella sijaitsevat rakenteet tai kasvillisuus eivät saa aiheuttaa haittaa jätteenkuljetukselle.

Jos jäteastian tyhjentäminen edellyttää liikkumista yksityisellä tiellä, on tienpitäjällä vastuu tien kunnossapidosta. Jotta jäteauto voi liikkua tiellä kaikkina vuodenaikoina, myös kelirikkokaudella, tulee tienpitäjän osoittaa mahdollisten painorajoitusten aikana lupa kuljetusten suorittamiselle liikennemerkein.

Työpaikkahuoneistojen ja enemmän kuin kaksi huoneistoa käsittävän asuinkiinteistön keräyspaikka tulee sijoittaa vähintään kahdeksan metrin päähän kiinteistön ilmanottoaukoista ja asuinhuoneiden ikkunoista, ellei kunnan rakennusjärjestyksessä ole toisin säädetty tai asemapiirroksessa muuta hyväksytty.

Käsin siirrettävät pyörälliset jäteastiat on sijoitettava siten, että jäteauto pääsee esteettömästi ja turvallisesti vähintään 10 metrin etäisyydelle jäteastioista. Omakotitalo-, pari-talo- ja vapaa-ajan kiinteistöillä keräyspaikka tulee sijoittaa kiinteistölle johtavan kulkuyhteyden liittymään siten, että se on enintään 10 metrin päässä jäteauton ajoreitistä. Kiinteistö voi sopia edellä mainitusta poiketen kunnallisen jäteyhtiön kanssa keräyspaikan sijainnista kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa. Tällöin jäteastian siirrosta tai lisäkuljetuksesta voidaan periä jätetaksan mukainen lisämaksu.

Jäteastiat, jotka eivät ole käsin siirrettävissä on sijoitettava siten, että jäteauto pääsee esteettä tyhjentämään jäteastiat.

Mikäli kiinteistöllä ei ole keräyspaikaksi soveltuvaa paikkaa, on selvitettävä keräyspaikan perustamismahdollisuudet kiinteistön välittömään läheisyyteen.

Jäteastiat on sijoitettava vaakasuoralle, kulutusta kestävälle ja jäteastioiden siirtoon sopivalle alustalle siten, etteivät jäteastiat jäädy alustaansa kiinni. Alueiden ja väylien, joilla jäteastioita siirretään jätteiden kuormausta ja kuljetusta varten, tulee olla riittävän kantavia, kovapintaisia ja tasaisia. Jäteastian siirtoväylän kaltevuuden ylittäessä 1:5, kiinteistön haltijan on huolehdittava, että tyhjentäjän käytössä on siirtoa helpottavat laitteet tai rakenteet.

Keräyspaikka on mitoitettava siten, että eri jätelajien jäteastiat voidaan siirtää tyhjennettäväksi siirtämättä muita jäteastioita. Keräyspaikkaan tulee olla esteetön pääsy. Keräyspaikan on oltava saavutettavissa ilman kynnystä, porrasta tai muuta estettä. Keräyspaikalle johtava ovi on varustettava laitteella, jolla ovi saadaan pysymään auki. Oviaukkojen on oltava riittävän leveät niin, ettei jäteastioiden siirtäminen aiheuta vaurioita rakenteisiin. Keräyspaikalla on oltava riittävä valaistus. Mikäli keräyspaikka sijaitsee jätehuoneessa, on huolehdittava riittävästä ilmastoinnista ja viemäröinnistä.

Jätteiden keräyspaikkaa ei saa käyttää muuna varastona. Keräyspaikkaan tai sen välittömään läheisyyteen, kahden metrin säteelle siitä, ei saa sijoittaa jätettä tai tavaraa, jota ei ole tarkoitettu kuljetettavaksi kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa. Kiinteistöllä olevia jäteastioita ei saa käyttää muun kuin jätteen säilytykseen siten, että jätteenkuljettaja voi erehtyä kuormaamaan jätteenä kuljetettavaksi tavaraa, jota ei ole siihen tarkoitettu.

Kiinteistön haltija vastaa keräyspaikan ja jäteastioiden siirtoväylien asianmukaisesta varustuksesta, kunnossapidosta ja siisteydestä. Lumen auraus ja liukkaiden torjunta on hoidettava siten, että jäteastioiden siirtäminen ja tyhjentäminen on turvallista.

31 § KERÄYSPAIKAN TAI JÄTEASTIAN LUKITSEMINEN

Jos kiinteistön haltija on lukinnut jätteen keräyspaikalle johtavan reitin tai jäteastian, ja kiinteistö kuuluu kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin, on lukitus järjestettävä siten, että kunnallisen jäteyhtiön yleisavain sopii lukkoon. Lukituksessa on käytettävä kaksoispesälukkoa. Jos tämä ei ole mahdollista, voidaan käyttää avainsäiliötä, johon kunnallisen jäteyhtiön yleisavain sopii ja johon sijoitetaan tarvittava avain. Avainsäiliö on sijoitettava keräyspaikalle johtavan reitin välittömään läheisyyteen. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää numerokoodilukitusta. Kiinteistön on ilmoitettava koodi kunnalliselle jäteyhtiölle.

Kiinteistön haltija vastaa lukituksen asennus- ja huoltokustannuksista sekä lukituksen toimintakuntoisuudesta.

32 § KERÄYSPAIKAN SUOJAAMINEN

Taajamissa keräyspaikat, joita käyttää vähintään viisi (5) asuinhuoneistoa tai joissa on vähintään kolme (3) käsin siirrettävää jäteastiaa, tulee sijoittaa jätekatokseen tai jäteastiasuojaan.

33 § ALUEELLISET JÄTTEIDEN KERÄYSPISTEET

Alueellisia jätteiden keräyspisteitä koskevat määräykset ovat voimassa sekä kunnallisen jäteyhtiön, tuottajien että mahdollisten muiden tahojen järjestämillä alueellisilla keräyspisteillä, kuten aluekeräyspisteillä ja ekopisteillä.

Alueelliselle keräyspisteelle saa toimittaa ainoastaan sellaista jätettä, jota varten jätepisteellä on jäteastia. Jätteet tulee toimittaa keräyspisteeseen riittävän usein ja niin, ettei keräyspisteeseen aiheudu ylitäyttöä liian suurten kertaerien vuoksi. Jätteitä ei saa jättää jäteastioiden ulkopuolelle. Mikäli jäteastiat ovat täysiä, jätteet tulee toimittaa toiselle alueelliselle jätteiden keräyspisteelle.

Alueellisesta jätteiden keräyspisteestä vastaavan tahon on huolehdittava keräyspisteen ylläpidosta, puhdistamisesta ja tyhjentämisestä siten, että keräyspisteestä ei aiheudu terveyshaittaa tai ympäristön likaantumista tai roskaantumista. Keräyspisteestä vastaavalla taholla on velvollisuus pitää keräyspiste ja sen ympäristö siistinä ja kunnossa. Alueellisella jätteiden keräyspisteellä tulee olla siitä vastaavan tahon yhteystiedot.

7. LUKU
Jätteenkuljetus

34 § KUORMAAMINEN

Jätteiden kuormaaminen taajamassa olevalla asuinkiinteistöllä tai sen lähistöllä on sallittu arkisin kello 6–22, lauantaisin 8–22 ja poikkeuksellisesti sunnuntaisin ja arkipyhinä klo 8–22.

Jätteenkuljettajan on huolehdittava, että jätettä ei pääse leviämään kuormauksen aikana ympäristöön.

35 § KULJETTAMINEN

Jätteet on kuljetettava säiliössä tai peitettävä siten, että jätteitä ei pääse kuljetuksen aikana leviämään ympäristöön, eivätkä ne aiheuta tapaturmavaaraa. Kuljetettaessa pölyävää, kevyttä, pienikokoista tai nestemäistä jätettä on varmistuttava säiliön tiiveydestä. Jätteenkuljettaja vastaa siitä, että jätettä ei pääse leviämään ympäristöön kuljetuksen aikana.

Erilliskerätyt ja erilaatuiset jätelajit on pidettävä kuljetuksen aikana erillään.

Jätteen luovuttajan, jätteenkuljettajan ja jätteen vastaanottajan on oltava selvillä mahdollisesta siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta, joka koskee asumisessa syntyvien lietteiden, rakennus- ja purkujätteen sekä vaarallisten jätteiden kuljettamista.

36 § KULJETUSTIETOJEN TOIMITTAMINEN

Jätteenkuljettajan on luovutettava jätehuoltoviranomaiselle kiinteistöittäin ja jätelajeittain eritellyt tyhjennystiedot kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kuljetetuista jätteistä. Tiedot on toimitettava neljännesvuosittain. Jos tietojen toimittamisesta on sovittu kunnallisen jäteyhtiön kanssa siten, että ne toimitetaan siirtoasiakirjoin tai sähköistä sovellusta käyttäen jäteyhtiölle, ei tietoja ole tarvetta toimittaa erikseen jätehuoltoviranomaiselle. Luovutettavien tietojen sisällöstä määrätään jäteasetuksen 26 §:ssä.

Tiedot jätehuoltoviranomaiselle on toimitettava taulukkolaskentaohjelmalla muokattavissa olevassa muodossa. Tietojen tulee olla muokattavissa ilman lisäohjelmia tai koodityökaluja.

Jätehuoltoviranomainen ylläpitää viranomaisrekisteriä, jonne edellä mainitut tiedot merkitään niiden luovuttamisen jälkeen.

37 § JÄTTEIDEN VASTAANOTTO- JA KÄSITTELYPAIKAT

Jätteenkuljettajan on kuljetettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet kunnallisen jäteyhtiön osoittamiin vastaanottopaikkoihin. Erilliskerättyjen pakkausjätteiden osalta jätteet on kuljetettava tuottajien osoittamaan vastaanottopaikkaan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan välivarastointipaikkaan ennen toimittamista tuottajien jätehuoltoon.

Jätteiden toimittaminen vastaanotto- ja käsittelypaikoille on sallittu ilmoitettuina aukioloaikoina. Jätteiden toimittamisessa on noudatettava vastaanottopaikan pitäjän antamia ohjeita. Erilaatuiset jätteet on sijoitettava niille osoitettuihin paikkoihin.

Vastaanotto- tai käsittelypaikka voi kieltäytyä vastaanottamasta jätettä, mikäli jäte ei ole vastaanottopaikan vastaanottoehtojen mukaista tai jos paikkaa ei ole hyväksytty kyseisen jätelajin vastaanotto- tai käsittelypaikaksi.

Jätteiden vastaanottaminen voidaan keskeyttää poikkeuksellisesti erillisellä päätöksellä, jos jätteiden vastaanottamisen jatkaminen aiheuttaa vaaraa ympäristölle tai terveydelle.

Vastaanotto- ja käsittelypaikkoihin ei saa toimittaa sekajätteen seassa sellaisia jätelajeja, joille on järjestetty vastaanottopaikka muualla.

8. LUKU
Erotuskaivojätteet ja lietteet

38 § EROTUSKAIVOJÄTTEET JA NIIDEN TOIMITTAMINEN KÄSITELTÄVÄKSI

Hiekanerotuskaivot, öljynerotuskaivot ja rasvanerotuskaivot on tarkastettava ja tyhjennettävä säännöllisin välein, kuitenkin aina tarvittaessa ja vähintään kerran vuodessa. Erotuskaivojen hälyttimet on tarkastettava säännöllisesti ja pidettävä kunnossa.

Kiinteistön haltijan on pidettävä kirjaa erotuskaivojätteiden poistoista ja hälyttimien tarkastuksista. Nämä tiedot on pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Erotuskaivojätteet saa luovuttaa kuljetettavaksi vain sellaiselle toimijalle, joka on hyväksytty jätelain mukaiseen jätehuoltorekisteriin ko. jätelajin kuljettajaksi.

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat erotuskaivojätteet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

39 § LIETTEIDEN TYHJENNYSVÄLIT JA LIETTEIDEN TOIMITTAMINEN KÄSITELTÄVÄKSI

Saostussäiliöistä, laitepuhdistamojen lietetiloista ja muista vastaavista säiliöistä jätevesiliete on poistettava tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa, kun kiinteistöä on vuoden aikana käytetty. Laitepuhdistamoista, joita käytetään käymäläjätevesiä sisältävien jätevesien käsittelyyn, lietteenpoisto on tehtävä valmistajan antamien ohjeiden mukaan tätä vähimmäisvelvoitetta useammin siten, että laite toimii asianmukaisesti.

Umpisäiliöiden on oltava tiiviitä, ja niiden täyttymistä sekä täyttymishälyttimen toimintaa on seurattava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa. Umpisäiliöt on tyhjennettävä tarvittaessa.

Fosforinpoistokaivot on tarkistettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa. Fosforinpoistokaivot on tyhjennettävä tarvittaessa.

Kiinteistön haltijan on pidettävä kirjaa lietteenpoistoista. Nämä tiedot on pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Jätevesilietteen ja umpisäiliöiden jätevedet saa luovuttaa kuljetettavaksi vain sellaiselle toimijalle, joka on hyväksytty jätelain mukaiseen jätehuoltorekisteriin ko. jätelajin kuljettajaksi.

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat jätevesilietteet ja umpisäiliöiden jätevedet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

40 § LIETTEIDEN OMATOIMINEN KÄSITTELY

Lietteen omatoiminen käsittely on kielletty lukuun ottamatta seuraavia tähän säännökseen sisällytettyjä tilanteita.

Omassa asumisessa syntyvän lietteen saa levittää asianmukaisesti käsiteltynä lannoitustarkoituksessa viljelyksessä olevalle omassa hallinnassa olevalle pellolle. Lietettä ei kuitenkaan saa levittää pohjavesialueella. Liete on aina käsiteltävä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti kalkkistabiloinnilla, termofiilisellä stabiloinnilla tai muulla Elintarviketurvallisuusvirasto Eviran hyväksymällä tavalla.

Kiinteistön haltijan on ilmoitettava kirjallisesti lietteen omatoimiseen käsittelyyn siirtymisestä ja siitä luopumisesta jätehuoltoviranomaiselle viimeistään kahta kuukautta ennen käsittelyn aloittamista. Ilmoituksen tulee sisältää tarvittavat tiedot lietteiden omatoimisen käsittelyn asianmukaisuuden arvioimiseksi. Jätehuoltoviranomainen voi kieltää omatoimisen käsittelyn, mikäli se ei ole ilmoituksen perusteella asianmukaista. Ilmoitusta lietteen omatoimisesta käsittelystä ei tarvitse tehdä, mikäli jätevedet eivät sisällä vesikäymälöiden jätevesiä.

Jätteen haltija saa ottaa käsiteltäväkseen naapurikiinteistöllä tai muulla lähellä sijaitsevalla kiinteistöllä syntyvän lietteen ja levittää peltoon lannoitustarkoituksessa samoin edellytyksin kuin omassa toiminnassa syntyneen lietteen. Tällainen yhteinen käsittely voi olla korkeintaan viidellä kiinteistöllä. Sen, joka vastaanottaa, käsittelee ja hyödyntää lietteen on ilmoitettava asiasta kirjallisesti viimeistään kahta kuukautta ennen tyhjennyksiä vuosittain jätehuoltoviranomaiselle. Ilmoituksen tulee sisältää käsittelystä ja hyödyntämisestä vastaavan yhdyshenkilön yhteystiedot sekä tiedot kiinteistöistä, joiden lietteitä hyödynnetään.

Vähäiset määrät jätevesien saostussäiliön tai laitepuhdistamon lietettä voi kompostoida kiinteistöllä. Lietteen määrän katsotaan olevan lähtökohtaisesti vähäinen, jos sitä syntyy vähemmän kuin 20 litraa tyhjennyskertaa kohden ja vähemmän kuin 60 litraa vuodessa. Lisäksi laitepuhdistamossa kiinteässä muodossa kerättävän ylijäämälietteen voi kompostoida kiinteistöllä. Kompostoinnissa on noudatettava näiden jätehuoltomääräysten 20 §:ää.

Fosforinpoistokaivojen massat voidaan hyödyntää ravinteena pelloilla tai kompostoida kiinteistöllä siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Saostussäiliöiden, laitepuhdistamoiden, umpisäiliöiden ja vastaavien jätevesilietteitä tai jätevesiä ei saa levittää metsään tai muualle maastoon.

41 § KÄYMÄLÄJÄTE

Kuivakäymäläjätteet tulee kompostoida näiden jätehuoltomääräysten 20 §:n mukaisesti kiinteistöllä tai toimittaa kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

Käymäläjätettä ei saa laittaa kiinteistön jäteastioihin, viedä aluekeräyspisteisiin tai haudata maahan kompostoimatta.

Kemiallisten käymälöiden käymäläjäte on toimitettava kunnan viemäriverkkoon vesihuoltolaitoksen ohjeiden mukaisesti, tai muuhun luvalliseen paikkaan

9. LUKU
Roskaantumisen ehkäiseminen

42 § YLEISÖTILAISUUKSIEN JÄTEHUOLTO

Yleisötilaisuuden järjestäjä vastaa järjestettävän tilaisuuden jätehuollosta. Järjestäjä vastaa myös jätehuoltoon liittyvästä neuvonnasta tilaisuuden aikana sekä jätteiden lajittelusta ja erilliskeräämisestä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Yleisötilaisuus on suunniteltava siten, että syntyvän jätteen määrä on mahdollisimman vähäinen. Tapahtuma-alueelle on sijoitettava riittävästi ja kattavasti jäteastioita eri jätelajien keräämistä varten.

Jäteastiat on tyhjennettävä ja alue siivottava välittömästi tilaisuuden päätyttyä sekä tarvittaessa tilaisuuden aikana. Jäteastiat on tyhjennettävä aina niiden täyttyessä. Monipäiväisissä tilaisuuksissa jäteastiat on lähtökohtaisesti tyhjennettävä ja alue siivottava vähintään kerran päivässä.

Hyötyjätteiden erilliskeräys on järjestettävä yleisötilaisuudessa näiden jätehuoltomääräyksien 16 §:ssä jätteen arvioituun syntymäärään perustuvin edellytyksin. Biojäte on lajiteltava ja erilliskerättävä, kun yleisötilaisuudessa tarjoillaan elintarvikkeita ja biojätettä syntyy arviolta vähintään 50 litraa tapahtumaa kohden.

Yli 1000 henkilön yleisötilaisuudesta on laadittava jätehuoltosuunnitelma ja esitettävä se pyydettäessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle viimeistään kaksi viikkoa ennen tapahtumaa.

Roskaantuneen alueen toissijaisen siivoamisvastuun osalta yleisötilaisuuden järjestäjänä pidetään myös tilaisuuden tai tapahtuman kokoonkutsujaa.

43 § ROSKAANTUMISEN EHKÄISEMINEN YLEISILLÄ ALUEILLA

Jätteen sijoittaminen jäteastian ulkopuolelle yleisillä alueilla on kielletty.

Jäteastian ylläpitäjän on huolehdittava jäteastian riittävästä tyhjennysvälistä ja alueen siisteydestä.

10. LUKU
Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet

44 § VAARALLISTEN JÄTTEIDEN JÄTEHUOLTO

Erilaatuiset vaaralliset jätteet on lajiteltava ja kerättävä erikseen.

Kiinteistöillä kerättävät ja varastoitavat vaaralliset jätteet on toimitettava niille tarkoitettuihin vastaanottopaikkoihin vähintään kerran vuodessa.

Vaarallista jätettä ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, eikä niitä saa toimittaa sekajätteen aluekeräyspisteisiin.

Asumisessa sekä maa- ja metsätaloudessa syntyvät vaaralliset jätteet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön niille järjestämään vastaanottopaikkaan. Maa- ja metsätaloudessa syntyvien vaarallisten jätteiden osalta tämä koskee kohtuullista jätemäärää, muutoin syntyvä vaarallinen jäte on toimitettava vastaanottajalle, jolla on oikeus sen vastaanottamiseen.

Tuottajavastuunalaiset vaaralliset jätteet (esimerkiksi sähkö- ja elektroniikkaromu sekä paristot ja akut) on toimitettava tuottajien niille järjestämiin vastaanottopaikkoihin. Lääkejätteet on toimitettava apteekkiin, joka on sopinut niiden vastaanottopaikan järjestämisestä kunnallisen jäteyhtiön kanssa tai kunnallisen jäteyhtiön niille osoittamaan paikkaan.

Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä sekä elinkeinotoiminnassa syntyvä vaarallinen jäte on toimitettava vastaanottajalle, jolla on oikeus sen vastaanottamiseen.

Määrältään suurten vaarallista jätettä olevien erien toimittamisesta on sovittava etukäteen vastaanottajan kanssa.

Vaarallisten jätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä säädetään jäteasetuksen 8 ja 9 §:ssä. Vaarallinen jäte on pakattava alkuperäispakkaukseensa, mikäli se on mahdollista ja turvallista.

45 § VAARALLISTEN JÄTTEIDEN KERÄÄMINEN KIINTEISTÖLLÄ

Muilla kuin omakotitalo-, paritalo- tai vapaa-ajan kiinteistöillä järjestettävän vaarallisen jätteen keräämisen tulee tapahtua erillisessä lukitussa tai valvotussa tilassa tai vaarallinen jäte tulee kerätä sellaisiin kaappeihin ja astioihin, joista sitä ei voi vapaasti poistaa. Kutakin vaarallista jätelajia varten tulee olla oma merkitty jäteastiansa.

Nestemäiset vaaralliset jätteet on säilytettävä ehjissä tiiviisti suljetuissa niille tarkoitetuissa astioissa. Nestemäistä vaarallista jätettä sisältävät astiat on sijoitettava nestettä läpäisemätöntä materiaalia olevalle alustalle siten, että pääsy maaperään ja vesistöön on estetty.

Kiinteistön haltijan on asetettava vaarallisten jätteiden keräyspisteen käyttöä koskevat ohjeet sellaiseen paikkaan, että ne ovat kaikkien tilaa käyttävien nähtävissä. Lisäksi kiinteistön haltijan on tiedotettava keräyspisteen käyttäjiä siitä, kuinka vaarallisten jätteiden keräys kiinteistöllä on järjestetty.

46 § ERITYISJÄTTEET

Erityisjäte on pidettävä erillään ja pakattava lujiin ja tiivisti suljettuihin astioihin. Astioihin on merkittävä jätteen laatu, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta ja siitä johtuvat toimenpiteet.

11. LUKU
Muut määräykset

47 § TIEDOTTAMISVELVOITE

Kiinteistön haltijan on tiedotettava kiinteistön asukkaille ja kiinteistöllä työskenteleville näiden jätehuoltomääräysten mukaisista jätehuollon lajittelu-, keräys- ja kuljetusjärjestelyistä sekä seurattava jätehuollon toteutumista kiinteistöllä. Tiedottamisvelvoitetta jätehuollon järjestelyistä sovelletaan elinkeinotoimintaan siltä osin, kuin näitä jätehuoltomääräyksiä sovelletaan elinkeinotoiminnan jätehuoltoon.

48 § JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYSTEN SEURANTA JA VALVONTA

Näiden määräysten noudattamista seuraa jätehuoltoviranomainen siltä osin kuin kyseessä on kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien kiinteistöjen jätehuollon järjestäminen. Määräysten noudattamista kokonaisuudessaan valvovat eli valvontaviranomaisina toimivat kunkin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen sekä alueen ELY-keskukset.

49 § POIKKEAMINEN JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYKSISTÄ

Jätehuoltoviranomainen voi yksittäistapauksissa perustelluista erityisistä syistä myöntää poikkeuksen näiden jätehuoltomääräysten noudattamisesta, tarvittaessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaista kuultuaan.

Jätehuoltomääräyksistä poikkeaminen ei saa vaarantaa asianmukaista jätehuollon järjestämistä, aiheuttaa vaaraa tai haittaa ympäristölle, terveydelle tai turvallisuudelle taikka aiheuttaa roskaantumista.

50 § VOIMAANTULO

Nämä jätehuoltomääräykset tulevat voimaan 1.1.2017.

Näillä jätehuoltomääräyksillä kumotaan alueella aikaisemmin voimassa olleet määräykset, jotka on hyväksytty Savo-Pielisen jätelautakunnassa 24.11.2015 § 25. Lisäksi kumotaan Outokummun alueella voimassa olleet, Outokummun kaupungin teknisen lautakunnan 17.8.2004 § 108 hyväksymät jätehuoltomääräykset.

Nämä jätehuoltomääräykset astuvat voimaan, vaikka niiden hyväksymistä koskevaan päätökseen haettaisiin muutosta.

50 § SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

Jätehuoltomääräysten 15 § ja 16 §:n mukainen biojätteen, kartongin, lasin ja metallin kerääminen tulee aloittaa niillä kiinteistöillä, joita velvoite ei ole aikaisemmin koskenut, viimeistään 1.10.2017. Outokummussa 15 ja 16 §:n mukainen kartongin, lasin ja metallin kerääminen tulee aloittaa viimeistään 1.10.2018.

Jätehuoltomääräysten 15 ja 16 §:n mukainen muovin kerääminen aloitetaan 1.10.2017 taajamissa, joissa on vähintään 10 000 asukasta.

Jätehuoltomääräysten 24.4 §:ssä kielletyt vaijerikuormattavat vaihtolavat ja pikakontit kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa on poistettava käytöstä viimeistään 31.12.2017.

Jätehuoltomääräysten 27 §:n mukaiset vaatimukset jäteastioiden vähimmäistyhjennysväleistä tulevat voimaan Outokummussa 1.5.2017. Tähän saakka noudatetaan aikaisemmin voimassa olleiden jätehuoltomääräysten mukaisia tyhjennysvälejä.

Jos kiinteistön haltija on lukinnut jätteen keräyspaikalle johtavan reitin tai jäteastian, on lukitus järjestettävä Outokummussa määräysten 31 §:n mukaisesti viimeistään 1.5.2017 alkaen.

Outokummussa jätteiden keräyspaikoissa on oltava katokset tai jäteastiasuojat määräysten 32 §:n edellyttämissä tilanteissa viimeistään 1.10.2018.

Jätehuoltomääräysten 40.2 §:ssä edellytettävät ilmoitukset lietteen omatoimisesta käsittelystä on tehtävä jätehuoltoviranomaiselle 1.1.2018 lähtien.

Kunnallisten jätehuoltomääräysten perustelut

1. LUKU
Soveltamisala ja yleiset velvoitteet

1 § SOVELTAMISALA

Jätehuollon velvoitteet perustuvat jätelakiin (646/2011), jäteasetukseen (179/2012) ja muihin jätelain nojalla annettuihin asetuksiin sekä kunnan jätehuoltomääräyksiin. Jätehuoltomääräykset täydentävät ja tarkentavat lainsäädäntöä. Niissä määrätään sitovasti, miten alueella on toimittava jätehuollon järjestämisessä, roskaantumisen ja jätteistä terveydelle tai ympäristölle aiheutuvan haitan ehkäisemisessä sekä jätehuollon valvonnassa.

Jätehuoltomääräyksiä sovelletaan koko Savo-Pielisen jätelautakunnan toimialueella eli kaikissa sen toimialueen kunnissa. Tämä toimialue on sama kuin kunnallisen jäteyhtiön, Jätekukko Oy:n, toimialue.

Jätelain 91 §:ssä on määritelty, mistä asioista jätehuoltomääräyksiä voidaan antaa ja keitä ne koskevat. Ensisijaisesti jätehuoltomääräykset koskevat kunnan jätehuollon järjestämisvastuulla olevaa jätehuoltoa ja tuottajanvastuunalaisten jätteiden keräämistä kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä. Osin määräykset koskevat myös muuta jätehuoltoa. Jätelain mukaan jätehuoltomääräyksissä voidaan antaa määräyksiä jätteiden keräykseen, vastaanottoon ja kuljetuksen käytännön järjestelyihin sekä niiden teknisiin vaatimuksiin liittyvissä asioissa myös muiden kuin kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvien jätteiden osalta. Määräykset koskevat toimintaa siltä osin kuin on tarpeen jätteen hallitsemattoman käsittelyn, jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Näitä jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta siltä osin kuin niistä on muualla säädetty tai määrätty erikseen sairaaloiden, terveyskeskusten, laboratorioiden, muiden tutkimus- ja hoitolaitosten sekä eläinlääkintälaitosten tartuntavaarallisen ja biologisen jätteen, viiltävän ja pistävän jätteen eikä eläinperäisen jätteen jätehuollon järjestämiseen. Edellä mainittujen jätteiden osalta on jätehuollon järjestämisestä säädetty ja ohjeistettu osin erikseen ja nämä jätteet on ominaisuuksiensa vuoksi käsiteltävä erityisten säännösten ja ohjeiden mukaisesti. Jos jostakin asiasta ei ole kyseisten jätteiden osalta erikseen säädetty, sovelletaan tällöin jätehuoltomääräyksiä.

2 § MÄÄRITELMÄT

Jätehuoltomääräyksissä on määritelty ne käsitteet, joita jätehuoltomääräyksissä käytetään ja joiden ymmärtäminen on tärkeää määräyksiä sovellettaessa. Säännöksessä on määritelmät muun muassa jätehuollon eri toimijoille, eri jätelajeille ja erilaisille jätteiden keräyspisteille. Siltä osin kuin käsitteitä käytetään myös jätelaissa tai jäteasetuksessa, ovat määritelmät yhteneväiset lainsäädännössä käytettyjen määritelmien kanssa.

3 § JÄTEHUOLLON TAVOITTEET

Tavoitteita koskevassa säännöksessä ei anneta jätelakia tarkentavaa määräystä, vaan siinä käsitellään jätelain 8 §:n velvoitteita. Nämä velvoitteet ovat keskeisiä ja tuodaan siksi esille jätehuoltomääräyksissä. Jätehuollon tavoitteena on suojella terveyttä ja ympäristöä. Jätehuollon tulee aina olla asianmukaista ja jätteet on kuljetettava sekä käsiteltävä hallitusti. Etusijajärjestystä on mahdollisuuksien mukaan kaikkien tahojen noudatettava. Jätehuollon ammattimaisille toimijoille etusijajärjestyksen noudattaminen on sitovaa siten, että saavutetaan taloudellisesti ja ympäristön kannalta paras lopputulos.

2. LUKU
Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen

4 § VELVOLLISUUS LIITTYÄ KUNNAN JÄTEHUOLTOJÄRJESTELMÄÄN

Jätelain 41 §:ssä edellytetään, että kiinteistön haltijan tai muun jätteen haltijan on luovutettava kunnan vastuulle kuuluva jäte alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai kunnan järjestämään alueelliseen vastaanottopaikkaan. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että kaikkien asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöjen on liityttävä kunnan jätehuoltojärjestelmään. Velvollisuus kuulua järjestetyn jätehuollon piiriin on kiinteistö- ja asuntokohtainen eli jos samalla kiinteistöllä sijaitsee monta eri asuin- tai vapaa-ajan rakennusta, on jokaisen näistä rakennuksista oltava kunnallisen jätehuoltojärjestelmän piirissä.

Liittymisvelvollisuus kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään koskee kaikkia käytössä olevia ja käytettävissä olevia asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöjä, koska näillä kiinteistöillä jätettä voi syntyä. Jätelaki ei mahdollista sitä, että asuin- tai vapaa-ajan kiinteistö vapautettaisiin liittymisvelvollisuudesta. Ainoastaan, jos katsotaan, ettei kiinteistö ole lainkaan käytettävissä asumiseen tai vapaa-ajan asumiseen eli kyseessä on täysin käyttökelvoton kiinteistö, ei liittymisvelvollisuutta ole.

Muiden kuin asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöjen on liityttävä kunnan jätehuoltojärjestelmään kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan yhdyskuntajätteen osalta. Liittymisvelvollisuus koskee kaikkia niitä kiinteistöjä, joilla syntyy jätelain 32 §:n mukaisesti kunnan vastuulle kuuluvaa jätettä. Tällaista jätettä on mm. valtion, kuntien ja muiden julkisoikeudellisten toimijoiden hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvä yhdyskuntajäte sekä yksityisissä sosiaali- ja terveyspalveluissa ja koulutustoiminnassa syntyvä yhdyskuntajäte.

Jätteen haltijan on luovutettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta varten järjestämäänsä keräyspaikkaan tai aluekeräyspisteeseen. Jätelain nojalla kunnan vastuulle kuuluvaa jätettä ei siis saa käsitellä itse (muutoin kuin jätehuoltomääräysten 4 luvussa säädetyissä tapauksissa), eikä sitä saa luovuttaa millekään muulle toimijalle kuin kunnalliselle jätehuoltoyhtiölle. Näin varmistetaan kunnallisen jätehuollon toimivuus.

5 § LIITTYMINEN KUNNAN JÄRJESTÄMÄÄN KIINTEISTÖITTÄISEEN JÄTTEENKULJETUKSEEN TAI ALUEKERÄYSPISTEESEEN

Jätehuoltomääräyksissä on säädetty, miten jätelain mukainen liittymisvelvollisuus kunnan jätehuoltojärjestelmään tulee käytännössä kiinteistöillä järjestää. Kiinteistö voi hoitaa liittymisvelvollisuutensa kiinteistökohtaisella jäteastialla, lähikiinteistöjen yhteisellä jäteastialla (kimppa) tai tietyin edellytyksin aluekeräyspisteen kautta.

Kiinteistöittäistä keräystä (ml. kimppoja) voidaan pitää liittymisessä lähtökohtana. Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus palvelee tyypillisesti kiinteistön tarpeita parhaiten, sillä keräyspaikka sijoitetaan kiinteistölle tai sen läheisyyteen. Myös aluekeräyspiste voi olla vaihtoehto omakotitaloille, paritaloille ja vapaa-ajan kiinteistöille. Tällöin kiinteistö käyttää alueelle järjestettyä, kunnallisen jäteyhtiön ylläpitämää keräyspistettä käyttömaksua vastaan. Määräyksissä on rajoitettu aluekeräyspisteen käytön mahdollisuutta siten, että taajamissa sijaitsevat omakotitalot ja paritalot voivat liittyä aluekeräyspisteen käyttäjiksi vain jos piste on taajamaan järjestetty (käytännössä näin on pienissä taajamissa). Sen sijaan suuremmissa taajamissa, joihin aluekeräyspisteitä ei voida järjestää, on omakotitalojen ja paritalojen järjestettävä jätehuolto oman jäteastian tai kimpan kautta. Samoin kaikkien rivi- ja kerrostalojen sekä muiden kuin asuinkiinteistöjen on aina järjestettävä jätehuolto omalla jäteastialla tai kimppa-astialla, sillä ne kuormittaisivat liikaa aluekeräyspisteitä.

Jos kiinteistö sijaitsee kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolisella alueella, se voi liittyä järjestettyyn jätehuoltoon kiinteistökohtaisella tai lähikiinteistöjen yhteisellä jäteastialla (kimppa) vain, jos jäteastia sijoitetaan paikkaan, josta jätteenkuljetus voidaan jäteautolla hoitaa eli kulkuyhteys on kantava ja esteetön. Kiinteistöt, joihin ei päästä jäteautolla (esim. saarissa sijaitsevat kiinteistöt, joihin ei ole tieyhteyttä tai kiinteistöt, joihin johtava tie ei kestä jäteautoa), voivat sijoittaa jäteastiansa kiinteistön ulkopuolelle jäteauton reitille, kunhan tästä sovitaan alueen maanomistajan kanssa. Mahdollisuuksien mukaan jäteastia voidaan siis tyhjentää myös kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuoliselta alueelta, mutta tällöin tyhjennyksestä peritään jätetaksan mukainen lisämaksu normaalia hankalampien kuljetusolosuhteiden vuoksi. Jos kiinteistöittäinen keräys ei ole mahdollinen tai sitä ei haluta, on kiinteistö lähimmän aluekeräyspisteen käyttäjä.

Liittyminen kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen tapahtuu ilmoittamalla liittymisestä kunnalliselle jäteyhtiölle, joka hoitaa kunnan vastuulla olevan jätehuollon käytännön toteuttamisen. Liittyminen perustuu jätelakiin ja jätehuoltomääräyksiin, ja maksut perustuvat jätehuoltoviranomaisen hyväksymään julkisoikeudelliseen jätetaksaan, joten liittymisestä ei tehdä sopimusta.

Määräyksissä on säädetty, että mikäli kiinteistö, jota koskee liittymisvelvollisuus kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään, ei ole hoitanut kyseistä liittymis-

velvollisuutta kiinteistökohtaisella tai kiinteistöjen yhteisellä jäteastialla, on kiinteistö aluekeräyspisteen käyttäjä. Tämä koskee omakotitaloja ja paritaloja sekä niitä vastaavia 1–2 asuinhuoneiston kiinteistöjä, kuten asuinkäyttöön muutettuja liikehuoneistoja. Näin ollen nekin kiinteistön haltijat, jotka eivät erikseen ilmoita liittymisestä, ovat suoraan jätehuoltomääräysten perusteella aluekeräyspisteen käyttäjiä ja saadaan jätelain mukaisesti kunnallisen jätehuoltojärjestelmän piiriin. Jätehuoltoviranomainen lähettää käytännössä jätehuoltojärjestelmään liittymättömille kiinteistöille kehotuskirjeen, jossa kerrotaan liittymisvelvoitteesta ja annetaan liittymisvaihtoehdot. Tässä kirjeessä tiedotetaan siitä, että kiinteistö on tietyn määräajan jälkeen aluekeräyspisteen käyttäjä, jos muuta ei ilmoiteta. Liittämisen jälkeen kunnallinen jäteyhtiö lähettää vielä asiakkaalle kirjeen käytettävissä olevasta aluekeräyspisteestä. Näin asiakas saa aina tiedon asiasta.

Kiinteistö on aluekeräyspisteen käyttäjä myös niissä tapauksissa, kun kiinteistön haltija ilmoittaa liittymisestä järjestettyyn jätehuoltoon kiinteistöittäisellä keräyksellä, mutta jätehuoltoa ei saada järjestettyä jätehuoltomääräysten mukaisesti. Kyseessä voi olla esimerkiksi tilanne, jossa kiinteistölle ei saada järjestettyä asianmukaista keräyspaikkaa tai jäteastia on kiinteistölle tilattu, mutta sitä ei tyhjennettäessä löydy. Näissä tapauksissa kiinteistö siirretään asian selvittämisen, tiedottamisen ja tarpeen mukaan kuulemisen jälkeen aluekeräyspisteen käyttäjäksi.

Rivitalojen, kerrostalojen sekä julkisen hallinto- ja palvelutoiminnan kiinteistöjen on aina liityttävä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen. Jos siis kyseessä on muu kuin yksittäinen omakotitalo, paritalo tai vapaa-ajan kiinteistö, ei kiinteistöä liitetä aluekeräyspisteen käyttäjäksi. Myöskään silloin, jos taajamaan ei ole järjestetty aluekeräyspistettä, ei taajamassa sijaitsevaa omakotitaloa tai paritaloa liitetä aluekeräyspisteen käyttäjäksi. Mikäli tällaisen kiinteistön haltija ei jätehuoltoviranomaisen kehotuksen myötä liity kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään, valvova viranomainen velvoittaa liittymiseen tarvittaessa hallintopakkokeinoja käyttäen.

Tieto kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai aluekeräyspisteeseen liittymisestä ja kiinteistön jätehuollon järjestämisestä merkitään jätehuollon asiakasrekisteriin. Jotta rekisteri pysyisi ajan tasalla, on asiakkaalle asetettu velvoite ilmoittaa asiakasrekisteriin vaikuttavista muutoksista jätehuoltoviranomaiselle tai kunnalliselle jäteyhtiölle. Muutokset huomioidaan ilmoituspäivästä alkaen.

6 § LIITTYMINEN KIINTEISTÖN HALTIJAN JÄRJESTÄMÄÄN JÄTTEENKULJETUKSEEN

Kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä syntyvät lietteet, millä tarkoitetaan saostus- ja umpisäiliölietteitä sekä laitepuhdistamojen lietetiloihin kertyviä lietteitä, kuljetetaan alueella jätehuoltoviranomaisen päätöksen mukaisesti

kiinteistön haltijan järjestämässä jätteenkuljetuksessa. Tältä osin liittyminen tapahtuu ottamalla yhteyttä jätehuoltorekisteriin hyväksyttyyn jätteenkuljettajaan ja tekemällä sopimus jätteiden noutamisesta ja kuljettamisesta kiinteistöltä jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Jätelain mukaisesti jätteiden ammattimaista kuljettamista harjoittavan jätteiden kuljettajan on oltava jätehuoltorekisterissä, jota ylläpitää alueellinen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus). Kiinteistön haltijan vastuulla on varmistaa, että kuljetuspalveluita tarjoava yritys on hyväksytty jätehuoltorekisteriin. Kuljettajan, jonka toiminta on hyväksytty rekisteriin, on pidettävä jätelain mukaisesti jätehuoltorekisterin ote mukana kuljetuksen aikana, ja kiinteistön haltijalla on oikeus saada tämä ote nähtäväksi. Tällä voidaan varmistaa, että jätteenkuljetukset hoidetaan säännösten mukaisesti asianmukaisella kalustolla ja niitä voidaan valvoa.

Kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä syntyvät lietteet voidaan tietyin edellytyksin käsitellä kiinteistöllä. Tästä on erikseen säännökset jätehuoltomääräysten 40 §:ssä.

7 § ELINKEINOTOIMINNAN JÄTEHUOLTO KUNNAN TOISSIJAISEN JÄTEHUOLLON JÄRJESTÄMISVELVOLLISUUDEN PERUSTEELLA

Jätelain 33 §:n mukaan kunnan on järjestettävä tietyin edellytyksin myös sellaisen elinkeinotoiminnan jätehuolto, joka ei muutoin kuulu kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään. Kunnan on järjestettävä elinkeinotoiminnan jätehuolto, jos jätteen haltija tätä muun palvelutarjonnan puutteen vuoksi pyytää ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Näin turvataan jätehuoltopalvelut elinkeinotoiminnan jätteen tuottajille silloin, kun yksityistä jätehuoltopalvelua ei tietyllä alueella ole kohtuullisesti saatavilla. Käytännössä palvelun järjestää tällöin kunnallinen jäteyhtiö.

Toissijaisesti kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien jätteiden osalta kunnallinen jäteyhtiö tekee kiinteistön tai muun jätteen tuottajan kanssa määräaikaisen sopimuksen liittymisestä kunnan jätehuoltojärjestelmään sekä siitä mitä palveluita kyseinen sopimus koskee. Tämä sopimus on jätelain mukaisesti tehtävä, kun kyseessä on jatkuvasti ja säännöllisesti tarvittava jätehuoltopalvelu.

8 § KIINTEISTÖKOHTAINEN JÄTEASTIA

Yksi jätehuollon järjestämistapa on kiinteistökohtaisen jäteastian käyttö. Jos kiinteistön haltija valitsee liittymistavaksi kiinteistökohtaisen jäteastian, on hänen itse ilmoitettava asiasta kunnalliselle jäteyhtiölle. Näin jäteyhtiö saa tiedon siitä, millainen jäteastia kiinteistölle toimitetaan, mihin jäteastia sijoitetaan ja millä tyhjennysvälillä se tyhjennetään. Kunnallinen jäteyhtiö toimittaa kiinteis-

töille käsin siirrettävät 140–660 litran jäteastiat jätehuoltomääräysten 24 §:n mukaisesti, ja tyhjentää ne kiinteistön haltijan valitsemalla, määräysten 27 §:n mukaisella tyhjennysvälillä.

Kiinteistön haltijan on itse järjestettävä jäteastialle määräysten 30 §:n mukainen keräyspaikka kiinteistölle. Keräyspaikka voi olla myös kiinteistön ulkopuolella (esimerkiksi pihan sijaan isomman tien varressa), jos kiinteistön haltija sopii asiasta alueen maanomistajan kanssa. Kiinteistön haltijan on laitettava kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluva jäte omaan jäteastiaan. Sellaista jätettä, joka kuljetetaan kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, ei saa viedä muihin keräyspaikkoihin, kuten aluekeräyspisteisiin tai lajitteluasemille.

9 § KIINTEISTÖJEN YHTEINEN JÄTEASTIA (KIMPPA)

Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen liittyminen voidaan järjestää säännöksen mukaisesti kiinteistökohtaisen jäteastian sijasta lähikiinteistöjen yhteisen jäteastian eli kimpan kautta. Kimppa sopii omakoti- ja paritalojen sekä vapaa-ajan kiinteistöjen lisäksi myös asunto-osakeyhtiöille. Kimppa-astian käytön mahdollisuus on rajattu vain samalla alueella sijaitseville lähikiinteistöille, koska jätelain 41 §:n mukaisesti jätteet on luovutettava alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen. Säännös vastaa aikaisemman jätelain mukaista velvoitetta liittyä alueella järjestettyyn jätteenkuljetukseen, minkä on katsottu oikeuskäytännössä tarkoittavan sitä, että jätehuolto on järjestettävä kiinteistön sijaintialueella. Kimpan muodostavat kiinteistöt eivät voi tämän vuoksi sijaita pitkän välimatkan päässä toisistaan.

Taajamissa lähikiinteistöiksi katsotaan samassa tai viereisessä korttelissa sijaitsevat kiinteistöt. Kimpan muodostavat kiinteistöt eivät voi sijaita tämän kauempana toisistaan, koska kiinteistöt sijaitsevat taajamissa hyvin lähellä toisiaan. Haja-asutusalueella lähikiinteistöiksi katsotaan naapurit taikka tiekunnan tai muun toiminnallisen kokonaisuuden muodostavat kiinteistöt. Haja-asutusalueilla lähtökohtaisesti ainakin alle viiden kilometrin päässä toisistaan sijaitsevat kiinteistöt voivat muodostaa kimpan. Olosuhteet huomioon ottaen kimpassa olevien kiinteistöjen välimatka voi olla tätä pidempikin. Esimerkiksi saman yksityistien varrella sijaitsevat kiinteistöt voivat aina muodostaa kimpan. Lisäksi kylätoimikunnat ovat sellaisia toiminnallisia kokonaisuuksia, jotka voivat muodostaa kimpan, ja näissä kimpoissa kiinteistöjen välimatka toisiinsa nähden voi olla viittä kilometriä pidempi.

Silloinkin, kun kimppaa käyttää saman kiinteistön haltijan vakituinen asuinkiinteistö ja vapaa-ajan kiinteistö, on pääsääntönä se, että kiinteistöjen on oltava lähikiinteistöjä. Vapaa-ajan kiinteistön jätehuolto ei voi säännönmukaisesti perustua jätteiden kuljettamiseen vakituiselle asuinkiinteistölle. Järjestely olisi jätelain vastainen. Lisäksi on otettava huomioon, että jos vakituisen asuinkiinteistön ja vapaa-ajan kiinteistön kimpat sallittaisiin esimerkiksi saman kunnan tai jäteyhtiön alueella, jouduttaisiin tilanteeseen, jossa ulkopaikkakunta-

laiset olisivat eriarvoisessa asemassa, ja näin loukattaisiin Suomen perustuslain (731/1999) 6 §:ssä jokaiselle turvattua oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun.

Poikkeuksellisesti vapaa-ajan kiinteistön jätteet voidaan kuitenkin kuljettaa vakituiselle asuinkiinteistölle, jos niiden välisellä matkalla ei ole kohtuullisesti saavutettavaa aluekeräyspistettä eli tämä palvelu ei ole vaivattomasti saavutettavissa. Aluekeräyspiste on kohtuullisesti saavutettavissa, jos se sijaitsee vapaa-ajan asunnon läheisyydessä tai vakituisen asunnon ja vapaa-ajan asunnon välisen matkan varrella siten, että siihen on korkeintaan muutaman kilometrin poikkeama. Saavutettavuuden arvioinnissa otetaan huomioon vakituisen asunnon sijainti vapaa-ajan asuntoon nähden siten, että vakituisen asunnon sijaitessa melko lähellä (noin kymmenen kilometrin päässä), on kohtuullinen poikkeama tätä lyhyempi ja vakituisen asunnon sijaitessa kaukana (useiden kymmenien kilometrien päässä), on kohtuullinen poikkeama tätä pidempi. Aluekeräyspisteen ei voida katsoa olevan kohtuullisesti saavutettavissa, jos aluekeräyspiste sijaitsee kauempana kuin vakituinen asunto.

Jos aluekeräyspiste ei ole kohtuullisesti saavutettavissa, eikä vapaa-ajan asunnon jätehuoltoa järjestetä kiinteistökohtaisella jäteastialla tai alueella sijaitsevan kimpan kautta, vapaa-ajan asunnon jätteet toimitetaan vakituisen asuinkiinteistön jäteastiaan. Jätehuoltojärjestelyn asianmukaisuuden seurannan vuoksi jätehuollon asiakasrekisterissä on tällöin vapaa-ajan kiinteistön haltijan laskutusosoitteena oltava se osoite, johon jätteet vapaa-ajan asunnolta kuljetetaan. Jos vakituinen asunto on asunto-osakeyhtiössä, on vapaa-ajan kiinteistön jätteiden kuljettamiselle vakituisen asunnon käyttämään jäteastiaan saatava asunto-osakeyhtiön lupa. Jos taas vakituinen asuinkiinteistö käyttää kimppa-astiaa, on vapaa-ajan asunnon jätteiden kuljettamiselle kimppa-astiaan oltava kimpan yhteyshenkilön suostumus.

Kun kimppa perustetaan, kiinteistön haltijat sopivat tästä yhdessä. Tämän jälkeen kimpasta ilmoitetaan kirjallisesti kunnalliselle jäteyhtiölle, jotta jätehuollon asiakasrekisteriin saadaan riittävät ja oikeelliset tiedot kimpan perustamiseksi. Jotta jätehuollon asiakasrekisteri pysyy ajan tasalla, on myös kimpassa tapahtuvista muutoksista ilmoitettava määräyksen mukaan kunnalliselle jäteyhtiölle.

Kimpoilla on aina oltava nimettynä yhteyshenkilö, josta käytetään kunnallisen jäteyhtiön viestinnässä myös nimitystä kimppaisäntä tai kimppaemäntä. Yhteyshenkilön avulla varmistetaan, että jätehuoltoviranomaisella ja jäteyhtiöllä on tiedossa henkilö, joka on tietoinen kimppaan kuuluvista osakkaista. Koska kimpasta sovitaan kiinteistön haltijoiden kesken, ei siihen voida liittyä ilman, että liittymisestä on kimpan eli käytännössä yhteyshenkilön suostumus. Kimpan yhteyshenkilö huolehtii tarvittavasta kimpan osakkaiden tiedottamisesta, ja häneen voidaan olla yhteydessä asioissa, jotka liittyvät kimppaan sekä sen jäteastioihin ja keräyspaikkaan.

Yhteyshenkilö tilaa kimpalle kunnalliselta jäteyhtiöltä kimppa-astian tyhjentämisen ja jätteenkuljetuksen jätehuoltomääräysten mukaisille jätelajeille. Kunnallinen jäteyhtiö toimittaa kiinteistöille käsin siirrettävät 140–660 litran jäteastiat jätehuoltomääräysten 24 §:n mukaisesti. Kimpan osakkaiden on itse järjestettävä jäteastialle määräysten 30 §:n mukainen keräyspaikka.

Useimmiten kimppa-astiaa käytetään sekajätteen keräämiseen. Lisäksi kimpassa voidaan kerätä eri hyötyjätelajeja eli biojätettä, kartonkia, metallia, lasia ja muovia, jos kimpan keräyspaikka sijaitsee taajamassa, jossa keräys on järjestetty. Hyötyjätteiden keräys on mahdollista myös taajaman ulkopuolella, jos kimppa sijaitsee hyötyjätteiden keräysreitillä. Yhteinen jäteastia on käytännöllinen tapa esimerkiksi biojätteen erilliskeräykseen taajamien omakotitalojen, paritalojen tai pienten rivitalojen kesken, koska yksittäisellä kiinteistöllä biojätettä syntyy tyypillisesti vähän vaadittuun tyhjennysväliin nähden.

Kun kimppa-astia on järjestetty kiinteistöittäisesti kuljetettavalle, kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvalle jätteelle, on jätteet toimitettava kiinteistöltä kimppa-astiaan. Sekajätteen osalta määräyksessä on asetettu vähimmäistilavaraus kimppa-astialle. Vaatimuksella pyritään varmistamaan, että kimppa-astian tilavuus vastaa kiinteistöillä syntyvää jätemäärää, eikä yhteisen astian käyttö aiheuta epäasianmukaista jätteiden käsittelyä tai roskaantumista. Tilavaraus on asetettu kuitenkin sen verran alhaiseksi, ettei vaadita ylisuuria kapasiteetteja huomioiden eri talouksien tuottamat erisuuruiset jätemäärät. Asetetulla kapasiteetilla esimerkiksi yhtä 240 litran jäteastiaa, joka tyhjennetään neljän viikon välein, voi käyttää jopa neljä taloutta. Tyypillisesti kuitenkin jätettä syntyy huomattavasti tätä enemmän, jolloin kapasiteettiakin on oltava enemmän. Jos kimpan jäteastioiden kapasiteetti alittaa vaadittavan minimikapasiteetin, jäteastiat vaihdetaan suurempiin tai kimpalle tuodaan lisäastioita kunnallisen jäteyhtiön toimesta. Kimpan yhteyshenkilölle tiedotetaan asiasta.

Jos kimppa-astia on järjestetty hyötyjätteiden keräystä varten, on astiatilavuutta oltava niin paljon, ettei hyötyjätteitä ohjaudu ylitäytön vuoksi sekajätteen joukkoon. Esimerkiksi biokimpassa yhtä viikon välein tyhjennettävää biojäteastiaa (240 l) voi käyttää maksimissaan noin kymmenen omakotitaloa, mutta jos kimpassa on pieniä talouksia, voi käyttäjiä olla enemmänkin.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi puuttua kimppa-astian käyttöön, mikäli käytöstä aiheutuu roskaantumista taikka haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jos esimerkiksi asetettu tilavuusvarauskaan ei riitä haittojen ehkäisemiselle, ympäristönsuojeluviranomainen voi velvoittaa astiakoon kasvattamiseen tai tiheämpään tyhjennysväliin.

10 § ALUEKERÄYSPISTE

Aluekeräyspisteet ovat jäteyhtiön ylläpitämiä yhdyskuntajätteen keräyspaikkoja. Kun kiinteistön haltija itse liittyy kunnan jätehuoltojärjestelmään aluekeräys-

pisteen kautta, kiinteistön haltija ilmoittaa käytettävästä aluekeräyspisteestä kunnalliselle jäteyhtiölle. Tiedon aluekeräyspisteistä saa liittymisen yhteydessä jäteyhtiöltä. Tavallisesti kiinteistön haltija käyttää lähintä aluekeräyspistettä, mutta myös muu asioinnin kannalta hyvin palveleva aluekeräyspiste on mahdollinen. Tieto käytettävästä pisteestä merkitään jätehuollon asiakasrekisteriin. Tieto on tarpeellinen, jotta kunkin aluekeräyspisteen kapasiteetti osataan mitoittaa oikein. Kiinteistön haltija voi kuitenkin käyttää pääasiallisen aluekeräyspisteen ohella myös muita aluekeräyspisteitä.

Kun kiinteistön haltija ei ole itse ilmoittanut liittymisestä, hänelle ilmoitetaan liittämisestä ja kerrotaan liittämisen perusteet sekä liittämisestä seuraavat velvoitteet. Aluekeräyspisteeseen liittäminen ei siis edellytä aina omaa ilmoitusta, vaan se voidaan tehdä jätehuoltoviranomaisen aloitteesta. Tällä tavoin nekin kiinteistön haltijat, jotka eivät oma-aloitteisesti ilmoita jätehuoltoon liittymisestä, tulevat kunnallisen jätehuoltojärjestelmän piiriin. Kiinteistön haltijat saavat kuitenkin aina tiedon asiasta.

Aluekeräyspisteen käyttöoikeus on ainoastaan jätetaksan mukaisen käyttömaksun maksaneilla asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöillä, koska näillä käyttömaksuilla katetaan aluekeräyspisteiden kulut. Käyttömaksu on asuntokohtainen. Pisteeseen voi tuoda ainoastaan asumisessa syntyvää jätettä, ei maataloudessa tai muussa yritystoiminnassa syntyvää jätettä. Näin ollen esimerkiksi maatiloilla, joissa asuinrakennus on aluekeräyspisteen käyttäjä, on maataloudessa syntyvän jätteen keräys järjestettävä jollakin muulla tavalla, kuten kiinteistökohtaisen jäteastian kautta.

Jätteet tulee toimittaa aluekeräyspisteeseen kiinteistöltä riittävän usein, lähtökohtaisesti vähintään kahden viikon välein, jottei niistä aiheudu haittoja. Pienet poikkeamat tästä määräajasta voivat olla mahdollisia kiinteistön olosuhteet huomioon ottaen, mutta paljon tätä pidempiä määräaikoja ei jätteitä tule kiinteistöllä varastoida. Määräaika on annettu myös siksi, ettei liian suurista kertaeristä aiheudu aluekeräyspisteissä ylitäyttöä. Suositeltavaa on, että jätteet viedään aluekeräyspisteeseen viikoittain pienissä jätepusseissa ylitäytön ehkäisemiseksi.

11 § PUTKIKERÄYSJÄRJESTELMÄ JA MUUT VASTAAVAT KORTTELIKOHTAISET JÄRJESTELMÄT

Putkikeräysjärjestelmiä ja muita vastaavia korttelikohtaisia järjestelmiä (esim. korttelikohtaista syväkeräystä) voidaan mahdollisesti järjestää erityisesti uusille asuin- ja työpaikka-alueille. Näissä järjestelmissä käytetään korttelikohtaisia vastaanottopaikkoja yhdyskuntajätteelle. Järjestelmillä pyritään ympäristöhaittojen minimointiin ja jätehuollon tehokkaaseen toteuttamiseen.

Korttelikohtaiset järjestelmät voidaan tulkita kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen muodoksi, jossa liittymisvelvoite hoidetaan liittymällä järjestelmän käyt-

täjäksi. Jotta järjestelmä on toimiva, kaikkien alueen kiinteistöjen on liityttävä nimenomaan alueella olevan järjestelmän käyttäjiksi. Jos tällaista velvoitetta ei olisi ja samalle alueelle järjestettäisiin myös kiinteistökohtaisia jäteastioita, ei saavutettaisi niitä tehokkuus- ja ympäristöhyötyjä, joita keskitetyillä ratkaisuilla tavoitellaan. Uusilla alueilla velvoite liittyä keskitettyyn jätteenkeräysjärjestelmään annetaan tyypillisesti myös tontinluovutussopimusten ehdoissa.

12 § KIINTEISTÖITTÄISEEN JÄTTEENKULJETUKSEEN TAI ALUEKERÄYSPISTEISIIN SOVELTUMATTOMIEN JÄTTEIDEN KULJETTAMINEN

Kaikkia jätteitä ei voida kuljettaa pakkaavilla jäteautoilla toteutettavassa kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai vastaanottaa eko- tai aluekeräyspisteissä. Tällaisia kokonsa, määränsä tai muun vastaavan ominaisuuden vuoksi tavanomaiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomia jätteitä ovat esimerkiksi käytöstä poistetut huonekalut ja muut suurikokoiset esineet sekä puutarha- ja remonttijätteet. Jätteen haltija vastaa tällaisten jätteiden kuljettamisesta itse taikka tilaamalla kunnallisen jäteyhtiön tai jätehuoltorekisteriin merkityn kuljettajan mahdollisesti tarjoaman erillisen noutopalvelun. Kunnallisen jäteyhtiön tarjoamalle noutopalvelulle on taksassa oma maksu. Kunnallisen jäteyhtiön lisäksi muutkin tahot voivat tarjota kuljetuspalveluita itse määrittelemällään hinnalla. Kun kuljetus on ammattimaista, on kuljettajan oltava hyväksytty jätehuoltorekisteriin. Jos kuljetus ei ole ammattimaista (esim. tuttavan tarjoama kuljetusapu), ei jätehuoltorekisteriin merkitsemistä tarvita.

Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomia jätteitä ei saa laittaa kiinteistökohtaiseen jäteastiaan, kimppa-astiaan tai aluekeräyspisteeseen, eikä niitä voi viedä myöskään ekopisteeseen. Työturvallisuuden ja jätteiden keräyksen toimivuuden vuoksi jätteenkuljettaja voi kieltäytyä sellaisen jäteastian tyhjentämisestä, johon on sijoitettu tällaista jätettä. Jos kuljettaja ei voi tyhjentää jäteastiaa, on kiinteistön haltijan itse huolehdittava jäteastian tyhjentämisestä, jätteenkuljetuksen tilaamisesta ja jätteiden kuljettamisesta sellaisin välinein, jotka mahdollistavat turvallisen ja haittoja aiheuttamattoman kuljetuksen.

13 § JÄTTEIDEN VASTAANOTTOPAIKAT

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamiin paikkoihin. Velvoite on asetettu, jotta jätteet ohjautuvat asianmukaisesti niille tarkoitettuun käsittelyyn.

Vastaanottopaikkoja jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai vastaanoteta aluekeräyspisteissä, ovat kunnallisen jäteyhtiön järjestämät paikat, kuten jätekeskus ja lajitteluasemat. Kuopion jätekeskuksella ja paikallisilla lajitteluasemilla vastaanotetaan vaarallisia jätteitä sekä isokokoisia jäte-esineitä ja muita jäte-eriä, joita ei kuljeteta kiinteitöittäisessä jätteenkuljetuksessa (esim. rakennus- ja remontointijätteitä). Lajitteluasemilta jätteet

ohjautuvat asianmukaiseen jatkokäsittelyyn. Kunnallisen jäteyhtiön lisäksi kunnat ylläpitävät vastaanottopaikkoja puutarhajätteille.

Tuottajavastuunalaiset jätteet toimitetaan tuottajien järjestämiin vastaanottopaikkoihin tai kunnallisen jäteyhtiön järjestämiin täydentäviin vastaanottopaikkoihin, joista jätteet toimitetaan tuottajan järjestämään jätehuoltoon. Tuottajavastuunalaisia jätteitä ovat esimerkiksi sähkö- ja elektroniikkaromu sekä akut ja paristot. Myös pakkaukset kuuluvat tuottajavastuulle, ja siltä osin kuin niitä ei kerätä kiinteistöittäisesti, ne toimitetaan tuottajan tai kunnallisen jäteyhtiön järjestämiin ekopisteisiin.

Kunnallisen jäteyhtiön on pidettävä yllä ajantasaista listaa järjestämistään vastaanottopaikoista. Lista kunnallisen jäteyhtiön osoittamista vastaanottopaikoista on saatavana kunnallisen jäteyhtiön internet-sivuilla. Lisäksi internet-sivustolla www.kierratys.info on saatavissa tietoa sekä kunnallisen jäteyhtiön että tuottajien järjestämistä keräyspisteistä. Näin asiakas saa kätevästi tiedon siitä, mikä on kunkin jätelajin oikea vastaanottopaikka. Aluekeräyspisteistä ei ole kaikkien saatavilla olevaa listausta pisteiden väärinkäytösten estämiseksi. Aluekeräyspisteeseen liittyvät asiakkaat saavat tiedon pisteiden sijainnista jätehuoltoviranomaiselta tai kunnalliselta jäteyhtiöltä.

Jätteiden toimittaminen yleisille vastaanotto- ja käsittelypaikoille on määräyksessä sallittu vain paikan pitäjän antamien ohjeiden mukaisesti ja ilmoitettuina aukioloaikoina. Muina aikoina jätteitä ei voida tuoda, jottei niistä aiheudu roskaantumista tai muuta haittaa. Erilaatuiset jätteet on sijoitettava niille osoitettuihin paikkoihin, jotta jatkokäsittelystä voidaan vaivattomasti huolehtia.

Vastaanotto- ja käsittelypaikkaan saa toimittaa ainoastaan sellaista jätettä, joka on vastaanotto tai -käsittelypaikan vastaanottoehtojen mukaista tai joille on varattu vastaanottopaikassa oma jäteastia. Vastaanotto- tai käsittelypaikka voi kieltäytyä vastaanottamasta sinne soveltumatonta jätettä, sillä vastaanottopaikkaan soveltumattoman jätteen kuljetuksen ja käsittelyn järjestäminen voi aiheuttaa merkittäviä ylimääräisiä kustannuksia ja haittoja vastaanottopaikan toiminnalle.

3. LUKU
Jätteiden kerääminen kiinteistöllä

14 § ERIKSEEN KERÄTTÄVÄT HYÖTYJÄTTEET JA NIIDEN LAJITTELUVELVOITTEET

Määräyksessä on asetettu yleinen hyötyjätteiden lajitteluvelvollisuus, joka koskee kaikkia siltä osin kuin eri jätelajeille on järjestetty erilliskeräystä kiinteistöittäisesti tai ekopisteissä. Lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet edistävät jätelain mukaisen etusijajärjestyksen toteutumista ja jäteasetuksen mukaisen kierrätystavoitteen täyttymistä. Tavoitteena on 50 %:n kierrätysaste yhdyskuntajätteelle. Jätteet tulee lajitella ja toimittaa etusijajärjestyksen mukaisesti hyötykäyttöön, jotta säästetään luonnonvaroja ja vähennetään jätteistä aiheutuvia haittoja.

Jotta hyötyjätteet saadaan kierrätettyä, on lajittelussa noudatettava lajitteluohjeita. Pakkausjätteiden osalta noudatetaan tuottajien lajitteluohjeita, jotka löytyvät Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy:n internet-sivuilta www.rinkiin.fi. Kunnallisen jäteyhtiön, Jätekukon, lajitteluohjeet ovat näiden ohjeiden kanssa yhtenäiset. Kartongin, lasin ja muovin keräykseen ei saa laittaa muita kuin pakkauksia, jotta varmistetaan jätelajin soveltuvuus tuottajan järjestämään kierrätykseen. Metallin osalta keräykseen otetaan vastaan sekä metallipakkaukset että muu asumisessa syntyvä pienmetalli. Jos kuitenkin lajitteluohjeet muuttuvat, noudatetaan uusia ohjeita.

Määräyksissä on säädetty, että hyötyjätteet kerätään kyseiselle jätelajille tarkoitettuun kiinteistökohtaiseen jäteastiaan, jos kiinteistö kuuluu kyseisen jätelajin osalta kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin. Mikäli hyötyjätteitä ei kerätä kiinteistöittäisesti, on hyötyjätteet toimitettava kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajayhteisöjen tätä tarkoitusta varten perustamiin ekopisteisiin siltä osin kuin eri hyötyjätelajeja pisteessä vastaanotetaan. Paperia, kartonkia, lasia ja metallia kerätään kattavasti eri ekopisteissä. Muovin keräyspisteitä on sen sijaan vähemmän, sillä muovin erilliskeräys on vasta alkamassa maanlaajuisesti vuoden 2016 alussa. Jos muovin keräyspistettä ei alueella ole, tai muovi ei sovellu keräykseen, se laitetaan sekajäteastiaan energiahyötykäyttöön toimitettavaksi.

Säännöksessä on tarkennettu sitä, ettei kiinteistöllä erilliskerättyä hyötyjätettä saa luovuttaa kunnallisen jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen lisäksi muille toimijoille tai muuhun paikkaan eivätkä muut toimijat saa ottaa sitä vastaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä. Jo jätelain mukaisesti nämä jätteistä vastuussa oleva tahot ovat myös niitä, joilla on oikeus jätehuollon järjestämiseen, jotta jätehuoltojärjestelmä kokonaisuudessaan toimii. Tuottajan järjestämällä keräyksellä tarkoitetaan myös sellaista keräystä, jossa jätehuoltoyritys tai muu toimija toimii yhteistoiminnassa tuottajan kanssa tuottajan lukuun.

Hyötyjätteistä merkittävä osa on pakkauksia. Pakkausjätteet kuuluvat jätelain 46 ja 48 §:n mukaisesti tuottajien jätehuollon järjestämisvastuulle. Tuottajilla on ensisijainen oikeus pakkausjätteiden kiinteistöittäiseen keräykseen, mutta toistaiseksi tuottajat eivät kiinteistöittäistä keräystä järjestä. Jätelain 35.1 §:n mukaisesti kunta voi tässä tapauksessa huolehtia erilliskerätyn pakkausjätteen kiinteistöittäisen kuljetuksen järjestämisestä, mistä jätehuoltoviranomainen on tehnyt päätöksen vuonna 2012. Keräys on tehtävä yhteistoiminnassa tuottajien kanssa ja kerätyt pakkaukset on toimitettava tuottajalle. Kunnallinen jäteyhtiö hoitaa sekä näiden jätehuoltomääräysten edellyttämän että vapaaehtoisen kiinteistöittäisen keräyksen ja kuljetuksen määräysten 15 ja 16 §:n mukaisesti. Kunnallisen täydentävän keräyksen avulla erilliskeräysmahdollisuudet pysyvät yhdenmukaisina ja kattavina.

Mikäli erilliskerättyä pakkausjätettä ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, voi kiinteistön haltija itse tilata sille vapaaehtoisesti jätteenkuljetuksen ja luovuttaa jätteen jätteenkuljetusyritykselle kuljettavaksi tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan. Näin ollen niissä tapauksissa, joissa kiinteistöä ei ole velvoitettu erilliskeräykseen, eikä sille ole tarjottu myöskään vapaaehtoista keräystä kunnallisen jäteyhtiön toimesta, kiinteistön haltija voi halutessaan järjestää keräystä pakkausjätteille haluamansa jätteenkuljetusyrittäjän kautta.

15 § ASUMISESSA SYNTYVIEN HYÖTYJÄTTEIDEN ERILLISKERÄYSVELVOITTEET

Taajamissa asumisessa syntyvät hyötyjätteet on lajiteltava ja erilliskerättävä omiin kiinteistökohtaisiin jäteastioihin silloin, kun kiinteistöllä on määräysten mukainen vähimmäismäärä asuntoja. Biojäte ja kartonki on erilliskerättävä kiinteistöiltä, joilla on vähintään viisi asuinhuoneistoa. Näitä hyötyjätteitä syntyy kiinteistöillä tyypillisesti niin paljon, että niiden kerääminen em. asuinkiinteistöiltä on perusteltua. Lasille ja metallille erilliskeräysvelvoite on asetettu korkeammalle, vähintään 20 asuinhuoneiston kiinteistöille, sillä niiden kertymä on pienempi. Biojätteen, kartongin, lasin ja metallin erilliskeräysvelvoitteet koskevat yli 300 asukkaan taajamissa sijaitsevia kiinteistöjä. Tätä pienemmissä taajamissa on vain yksittäisiä keräyskohteita, eikä kiinteistöittäistä kuljetusta ole ympäristö- ja kustannussyistä järkevää tällöin järjestää lukuun ottamatta tilanteita, joissa taajama sijaitsee joka tapauksessa keräysreitin varrella.

Muovin erilliskeräysvelvoite on asetettu kiinteistöille, joilla on vähintään 40 asuinhuoneistoa. Kotitalouksien muovipakkausten kiinteistöittäiseen keräykseen ei ole vielä velvoitettu millään alueella Suomessa. Kokemuksia on ainoastaan vähäisessä määrin vapaaehtoisesta keräyksestä. Tämän vuoksi keräys on perusteltua aloittaa rajatulla kiinteistömäärällä suurimmissa taajamissa. Erilliskeräysvelvoite on asetettu vain kaikkein eniten jätettä tuottaville kiinteistöille, joilla jokin sekajäteastia voidaan korvata muovipakkausten keräämiseen tarkoitetulla jäteastialla. Tällä tavalla keräys on helposti aloitettavissa ja keräystä

voidaan pienin toimenpitein myös muuttaa, jos siinä tulee ongelmia. Uusien hyötyjätelajien erilliskeräysvelvoitteita on perusteltua laajentaa vähitellen kokemusten karttuessa.

Hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteita koskien on asetettu siirtymäaikoja määräysten 51 §:ssä. Hyötyjätteiden erilliskeräys on otettava kiinteistöille näiden siirtymäaikojen puitteissa. Mikäli velvoitetta ei jätehuoltoviranomaisen kehotuksen myötäkään hoideta, velvoittaa ympäristönsuojeluviranomainen keräyksen järjestämiseen tarvittavia hallintopakkokeinoja käyttäen.

Keräyspaperi kuuluu tuottajavastuun piiriin ja sen keräyksestä on säädetty erikseen jätelaissa. Jätelain 49 §:n mukaisesti tuottajan on järjestettävä paperin kuljetus maksutta kiinteistön haltijan järjestämästä vastaanottopaikasta, jos kiinteistö sijaitsee muulla kuin pientalo- tai haja-asutusalueella. Jätelain 50 §:n mukaan kiinteistön haltijan on järjestettävä keräyspaperin keräystä varten tarvittavat tilat kiinteistölle. Velvollisuus ei kuitenkaan koske pientaloja tai muita vastaavia kiinteistöjä eikä haja-asutusalueella sijaitsevia kiinteistöjä. Käytännössä siis taajamien asunto-osakeyhtiöt ovat paperin kiinteistöittäisen keräyksen piirissä. Muutoin paperinkeräys on järjestetty alueellisissa paperinkeräyspisteissä.

Hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteilla varmistetaan, että hyötyjätteet kerätään kiinteistöiltä, joilla kertymä on keskimäärin riittävä. Korttelikohtaisia jätteenkeräysjärjestelmiä käyttäviltä kiinteistöiltä hyötyjätteet kerätään yhteisessä keräyspaikassa, ja erilliskeräys on oltava, jos yhtä keräyspaikkaa käyttävien asuinhuoneistojen yhteenlaskettu määrä ylittää säädetyn määrän. Kun hyötyjätteen keräys on kiinteistön läheisyydessä, on sen toimittaminen keräykseen asiakkaan kannalta helpompaa kuin kiinteistöillä, joilla hyötyjätteen keräystä ei ole. Erilliskeräysvelvoitteita asettamalla pyritään saamaan kyseiset jätejakeet kerättyä mahdollisimman kattavasti siten, että ne saadaan etusijajärjestyksen mukaisesti toimitettua materiaalina hyödynnettäväksi. Lisäksi on otettava huomioon, että sekajätteen joukossa biojäte, lasi ja metalli haittaavat polttoprosessia. Nämä jätelajit tulisi saada tämänkin vuoksi kerättyä mahdollisimman kattavasti erikseen.

Biojätteen erilliskeräysvelvoite ei koske niitä asuinkiinteistöjä, joilla syntyvä biojäte kompostoidaan kyseisellä kiinteistöllä. Niillä kiinteistöillä, joita biojätteen erilliskeräysvelvoite ei koske, on biojäte suositeltavaakin kompostoida, jos ei haluta liittyä erilliskeräyksen piiriin vapaaehtoisesti.

Kunnallinen jäteyhtiö järjestää biojätteen, kartongin, lasin ja metallin keräyksen vähintään 300 asukkaan taajamissa eli näillä alueilla järjestetään näiden hyötyjätteiden kiinteistöittäinen kuljetus. Kiinteistöittäiseen keräykseen ja kuljetukseen voi liittyä myös muualla keräysreittien varrella eli käytännössä taajamien välisillä tieyhteyksillä. Kiinteistöittäisen kuljetuksen alueella hyötyjätteiden keräyspalvelu tilataan aina kunnalliselta jäteyhtiöltä. Nekin kiinteistöt, joita

hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoite ei koske, voivat siis ottaa vapaaehtoisesti hyötyjätteiden keräyksen kunnalliselta jäteyhtiöltä. Haja-asutusalueen sellaisille kiinteistöille, jotka eivät sijaitse keräysreittien varrella, kiinteistöittäistä keräystä ja kuljetusta ei tarjota, koska keräys on taloudellisesti järkevää ja ympäristövaikutuksiltaan perusteltua vain riittävän tiheästi asutuilla alueilla eli taajamissa sekä muualla keräysreittien varrella. Näillä kiinteistöillä biojäte on suositeltavaa kompostoida ja muut hyötyjätteet toimitetaan ekopisteisiin.

Muovin osalta kiinteistöittäinen jätteenkuljetus järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa. Näissä taajamissa sijaitsevat kiinteistöt, joita erilliskeräysvelvoite ei koske, voivat liittyä vapaaehtoisesti erilliskeräyksen piiriin. Koska muovipakkausten erilliskeräys on uutta, kunnallinen jäteyhtiö tarjoaa sitä vain suurimmissa taajamissa, joissa on riittävästi suuria keräyskohteita.

16 § MUILLA KUNNALLISEN YHDYSKUNTAJÄTEHUOLLON PIIRISSÄ OLEVILLA KIINTEISTÖILLÄ SYNTYVIEN HYÖTYJÄTTEIDEN ERILLISKERÄYSVELVOITTEET

Määräyksissä on asetettu erilliskeräysvelvoitteet myös muille kuin asuinkiinteistöille siltä osin kuin erilliskeräysvelvoitteita voidaan antaa. Erilliskeräysvelvoitteet koskevat kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevia kiinteistöjä, kuten valtion ja kuntien virastoja, sairaaloita ja terveysasemia, kouluja ja päiväkoteja. Velvoitteita sovelletaan myös asuntoloihin sellaisissa tilanteissa, joissa asuinhuoneistojen määrä alittaa 15 §:ssä asetetun lukumäärän, mutta asukkaita on niin paljon, että jätteitä kuitenkin syntyy 16 §:ssä säädettyjä määriä.

Erilliskeräysvelvoitteet on asetettu em. kiinteistöille kertymän mukaisesti (l/viikko), jotta erilliskeräys järjestetään aina, kun jätelajia syntyy niin paljon, että kertymä on jäteastioiden vaaditut tyhjennysvälit huomioon ottaen riittävä. Näin erilliskeräys on logistisesti ja ympäristön kannalta järkevää. Samoin kuin asuinkiinteistöt, myös muut kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat kiinteistöt voivat ottaa riittävän suurissa taajamissa ja muualla hyötyjätteiden keräysreiteillä vapaaehtoisen erilliskeräyksen.

Vaikka jätehuoltomääräysten mukaiset erilliskeräysvelvoitteet eivät koske elinkeinonharjoittajia, on huomattava, että jäteasetuksessa vaaditaan, että teollisuus-, palvelu- ja muun elinkeinotoiminnan harjoittajan on jätelaissa säädetyin edellytyksin järjestettävä vastuulleen kuuluvan paperi-, kartonki-, lasi-, metalli-, muovi- ja biojätteen erilliskeräys ja kierrätys. Elinkeinonharjoittajien on noudatettava jäteasetuksen mukaisia velvoitteita.

17 § MUUT ERIKSEEN KERÄTTÄVÄT JÄTTEET

Tuottajavastuun alaiset jätteet
Jätehuoltomääräysten 16 §:n mukaisten hyötyjätteiden lisäksi tuottajavastuunalaiset jätteet on kerättävä erikseen ja toimitettava tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan. Tuottajavastuunalaisia jätteitä ovat esimerkiksi paristot ja akut, sähkö- ja elektroniikkaromu ja ajoneuvojen renkaat. Kun ne toimitetaan tuottajien vastaanottoon, ne saadaan asianmukaiseen jatkokäsittelyyn. Pantilliset juomapakkaukset on toimitettava näitä varten järjestettyihin palautuspisteisiin, josta ne saadaan toimitettua uusio- tai materiaalihyötykäyttöön.

Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet
Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet on kerättävä erikseen ja toimitettava käsiteltäväksi jätehuoltomääräysten luvussa 10 annettujen määräysten mukaisesti, sillä nämä jätteet voivat aiheuttaa terveys- ja ympäristöhaittoja, jos ne laitetaan sekajätteen joukkoon.

Puutarhajätteet, risut, oksat ja käsittelemätön puujäte
Puutarhajäte, risut ja oksat sekä käsittelemätön puujäte, joita ei käsitellä omatoimisesti kiinteistöllä jätehuoltomääräysten mukaisesti, on toimitettava säännöksen mukaisesti kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan. Osa puutarhajätteiden sekä risujen ja oksien vastaanottopaikoista on kuntien ylläpitämiä, osin niitä ylläpitää kunnallinen jäteyhtiö. Jätteiden sallitusta omatoimisesta käsittelystä, kuten puhtaan puun polttamisesta kiinteistön tulisijoissa ja puutarhajätteen kompostoinnista, on säännökset jätehuoltomääräysten 20 ja 21 §:ssä.

Rakentamis- ja purkujätteet
Rakentamis- ja purkutoiminnassa syntyy merkittäviä määriä jätteitä. Etusijajärjestyksen mukaisesti mahdollisimman suuri osa rakennustyömailla erotettavissa olevista käyttökelpoisista esineistä ja aineista on pyrittävä käyttämään uudelleen. Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirin kuuluvissa toiminnoissa, mukaan lukien asumisessa, syntyvä rakennus- ja purkujäte lajitellaan jäteasetuksen mukaisesti. Jäteasetuksen vaatimukset koskevat myös elinkeinotoimintaa.

Jotta mahdollisimman suuri osa rakennus- ja purkujätteistä päätyisi kierrätettäväksi, tulee rakennustyömaalla lajitella ja kerätä erikseen jäteasetuksen mukaisesti ainakin seuraavat jätelajit:

- betoni-, tiili-, kivennäislaatta- ja keramiikkajätteet
- kipsipohjaiset jätteet
- kyllästämättömät puujätteet
- metallijätteet
- lasijätteet
- muovijätteet
- paperi- ja kartonkijätteet
- maa- ja kiviainesjätteet

Rakennustöiden yhteydessä voi syntyä vaarallisiin jätteisiin kuuluva asbestijätettä, joka on kerättävä aina erikseen ja kuljetettava sille erikseen määrättyihin paikkoihin tiiviissä astioissa.

Mikäli kiinteistön haltija itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan, koska tällöin kyseessä on yhdyskuntajäte.

18 § SEKAJÄTE

Vaikka jätteet lajitellaan huolellisesti, syntyy kiinteistöillä aina myös sellaista jätettä, jolle ei ole järjestetty erilliskeräystä kiinteistöittäisesti tai keräyspisteissä. Kaikilla kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin kuuluvilla kiinteistöillä onkin oltava sekajätteelle kiinteistökohtainen jäteastia tai kimppa-astia. Aluekeräyspisteen käyttäjien on toimitettava sekajäte aluekeräyspisteeseen. Muihin pisteisiin sekajätettä ei voi toimittaa.

Sekajäte ohjautuu energiahyötykäyttöön. Vuonna 2016 sekajätettä aletaan polttaa Riikinvoiman ekovoimalaitoksessa, jossa tuotetaan sähköä ja lämpöä. Tämän vuoksi sekajätteen joukkoon ei saa laittaa energiahyödyntämiseen soveltumattomia jätteitä. Esimerkiksi sekajätteen joukossa oleva metalli kasvattaa tuhkamäärää ja sen metallipitoisuutta, kuluttaa laitteistoa sekä lisää tukosriskiä polttoaineen käsittelyssä. Lasi ja keramiikka kasvattavat nekin tuhkamäärää ja lisäävät laitteiston kulumista. PVC-muovi (muovilaadun tunnistaa merkinnästä 03) ei sovellu energiana hyödynnettäväksi, sillä sen sisältämä kloori tuottaa palaessaan myrkyllisiä klooriyhdisteitä. PVC-muovia on tyypillisesti esimerkiksi sadevaatteissa, vahakankaissa, suihkuverhoissa, toimistomapeissa ja muovitaskuissa, uimarenkaissa ja muissa puhallettavissa leluissa sekä muovimatoissa ja muoviputkissa.

Säännöksessä on mahdollistettu poikkeaminen siltä osin, kun kyseessä ovat yksittäiset pienet palamattomat jätteet, joille ei ole järjestetty erilliskeräystä kiinteistöittäisesti tai ekopisteissä. Sekajäteastiaan saa siis laittaa yksittäisiä lasi- ja posliiniastioiden sirpaleita ja yksittäisiä pieniä PVC-muovisia esineitä, sillä olisi kohtuutonta vaatia toimittamaan tällaisia pieniä eriä erikseen jätekeskukselle tai ajitteluasemalle. Suuremmat erät (esim. rikkoutuneet ikkunat tai usean PVC-tuotteen erät) on kuitenkin toimitettava lajitteluasemalle, koska poltossa ne aiheuttavat haittaa. Lasipakkauksia (lasipurkkeja ja -pulloja) ja metallia ei sekajäteastiaan saa laittaa edes pieniä määriä, koska ne voi toimittaa vaivattomasti joko kiinteistöllä olevaan erilliskeräykseen tai ekopisteeseen. On huomattava, että vaarallisia jätteitä ei saa missään tapauksessa laittaa sekajäteastiaan.

19 § ENERGIAJÄTE

Energiajätettä ei ole kunnallisen jäteyhtiön toimesta erikseen kerätty, mutta osin kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä on voinut olla epäselvyyttä erikseen kerättävistä jätejakeista. Määräyksissä kielletään yksiselitteisesti energiajätteen keräys koskien kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvia kiinteistöjä siltä osin kuin kyseessäon yhdyskuntajäte.

Etusijajärjestyksen mukaisesti jätteet tulee energiahyödyntämisen sijasta käyttää hyödyksi materiaalina, kun tämä on kokonaisuuden kannalta järkevää. Mikäli energiajätettä on kerätty, on energiajakeeseen aikaisemmin laitetut hyötyjätejakeet kerättävä erikseen näiden jätehuoltomääräysten 15 ja 16 §:n mukaisesti. Näin se saadaan etusijajärjestyksen mukaisesti materiaalihyötykäyttöön. Energiajakeeseen aiemmin lajiteltu kierrätyskelvoton jäte on sen sijaan laitettava sekajäteastiaan, josta se toimitetaan energiahyötykäyttöön. Päällekkäistä energiajätteen ja energiaksi toimitettavan sekajätteen keräystä ei ole sen aiheuttamien ylimääräisten ympäristövaikutusten ja kustannusten vuoksi järkevää tehdä.

4. LUKU
Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen

20 § KOMPOSTOINTI

Biohajoavat elintarvike- ja puutarhajätteet on suositeltavaa kompostoida kiinteistöllä. Kompostoinnilla biojätteet saadaan hyödynnettyä kiinteistöllä. Jätehuoltomääräyksissä mahdollistetaan biojätteen kompostointi, kun se tehdään säännöksen mukaisesti siten, ettei haittoja aiheudu. Kompostointiin ei kiinteistöillä velvoiteta, sillä väärin hoidettuna kompostoinnista voi olla enemmän haittaa kuin hyötyä. Kompostiin saa laittaa vain maatuvaa jätettä, koska vain tällainen jäte voidaan kompostoimalla käsitellä haitattomaksi.

Elintarvikejätteiden kompostointia varten on määräyksen mukaan oltava suljettu kompostori eli siinä on oltava pohjalevy tai -verkko sekä kansi. Pohjalevy tai -verkko estää haittaeläinten, kuten jyrsijöiden, pääsyn kompostoriin. Kansi ehkäisee mahdollisia kompostoinnin hajuhaittoja, suojaa kompostia haittaeläimiltä ja estää sadevesien hallitsemattoman pääsyn kompostoriin. Kompostorin tulee olla ilmastoitu, mutta ilmastointiaukkojen koon ei tule olla yli 7 mm, jotta kompostoriin ei pääse haittaeläimiä. Jos kompostointia tehdään myös talviaikaan, on kompostorin oltava lämpöeristetty. Näin kompostoituminen pysyy käynnissä mahdollisimman pitkälle talveen ilman, että komposti jäätyy. Elintarvikejätteiden kompostointi ei ole kompostorille asetettujen vaatimusten vuoksi sallittua esimerkiksi aumassa, kompostointikehikossa tai avolantalassa.

Jätehuoltomääräysten mukaisesti kompostorin tulee olla tarkoitukseen sopiva. Tämä tarkoittaa muun ohella sitä, että kompostorin tulee olla valmistettu sellaisista aineista, joista ei ole haittaa ympäristölle. Kiinteistöillä on edelleen käytössä kylmälaitteista tehtyjä kompostoreita, jotka eivät ole jätehuoltomääräysten mukaisia. Alkuperäisestä käytöstä poistetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet määritellään sähkö- ja elektroniikkaromuksi (kts. valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkaromusta 852/2004). Sähkö- ja elektroniikkaromua pidetään lähtökohtaisesti vaarallisena jätteenä. Vanhojen kylmälaitteiden kylmä- eli jäähdytysaineena on niiden rakenteissa käytetty CFC-yhdisteitä (freoneja), jotka ovat otsonikerrokselle vaarallisia. CFC-yhdisteet korvanneet jäähdytysaineet eivät nekään ole ympäristölle vaarattomia. Kylmälaitteesta tehdyn kompostorin rakenteisiin sisältyy ympäristölle vaarallisia ja haitallisia aineita. Vaikka kylmäaineita olisi otettu talteen, niitä on myös eristeissä, joista ne voivat päästä ympäristöön. Kylmälaitteista tehdyt kompostorit voivat näin ollen aiheuttaa ympäristöhaittoja.

Jotta kyseessä olisi asianmukainen kompostointi, elintarvikejätteen tulee olla selvästi maatunutta ennen kuin se poistetaan kompostorista. Mikäli käytössä on sisäkompostori, jossa kompostointiaika on lyhyt, eivät elintarvikejätteet ta-

vallisesti ehdi maatua riittävästi tässä kompostorissa, vaan tyypillisesti tarvitaan vielä toinen suljettu kompostori kompostimassan jälkikompostointia varten.

Kompostori voi olla myös kahden tai useamman (korkeintaan viiden) lähikiinteistön yhteinen. Yhteinen kompostori voi toimia erityisesti pienillä talouksilla paremmin kuin oma kompostori. Kompostorissa on kuitenkin oltava riittävästi tilavuutta yhtä taloutta kohti. 1–5 henkilölle riittää tyypillisesti 100–250 litran kompostori, ja 6–10 henkilölle riittää tavallisesti 250–400 litran kompostori.

Kompostin sijoittamisessa on huomioitava se, ettei siitä saa aiheutua ympäristöhaittaa tai haittaa naapureille. Muun kuin pelkän puutarhajätteen kompostin on oltava riittävän suojaetäisyyden päässä talousvesikaivosta ja vesialueesta, jottei veden pilaantumista pääse tapahtumaan. Kompostori voidaan kuitenkin aina sijoittaa rakennuslupakuviin merkittyyn jätehuollolle varattuun tilaan, johon myös jäteastiat on sijoitettu.

Elintarvikejätteen kompostoinnista asuin- ja vapaa-ajan kiinteistöillä on tehtävä kirjallinen ilmoitus jäteyhtiölle. Kirjallinen ilmoitus on tehtävä silloinkin, jos kompostointia muutetaan eli siirrytään käyttämään esimerkiksi rakenteeltaan erilaista kompostoria. Ilmoitus voidaan tehdä myös sähköisellä lomakkeella.

Kompostointi-ilmoituksen on sisällettävä tiedot kompostorin rakenteesta, sijainnista ja käytöstä, jotta voidaan varmistua siitä, että kompostointi on järjestetty kiinteistöllä määräysten mukaisesti. Tarpeen mukaan ilmoituksen tekijää voidaan ohjeistaa korjausten tekemiseen. Ilmoituksen perusteella tieto kompostoinnista viedään jätehuollon asiakasrekisteriin ja se on käytettävissä sekä valvontaa, neuvontaa että raportointia varten. Lisäksi kompostointi-ilmoituksen mukainen kompostointi on mahdollista ottaa huomioon vakituisten asuinkiinteistöjen perusmaksun suuruudessa, jos perusmaksujen porrastus on jätetaksassa käytössä. Jos kompostointi kiinteistöllä lopetetaan, on tästä ilmoitettava jäteyhtiölle esimerkiksi puhelimitse tai sähköpostitse rekisteritietojen päivittämiseksi.

Säännöksessä on asetettu erityisiä velvoitteita kuivakäymäläjätteen, lemmikkieläinten ulosteiden ja laitepuhdistamolietteiden kompostointiin, sillä niitä kompostoitaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota hygieniaan ja hajuhaittojen torjumiseen. Kompostointi on tämän vuoksi sallittua vain tarkoitukseen sopivassa ja hyvin ilmastoidussa kompostorissa, joka on suojattu haittaeläinten pääsyltä ja jonka valumavesien pääsy maahan on estetty.

Puutarhajätettä saa kompostoida lämpöeristämättömässä kompostorissa, kompostointikehikossa tai aumassa, sillä se on ominaisuuksiltaan sellaista, ettei haittoja helposti aiheudu. Kompostoinnin pitää kuitenkin olla hallittua ja puutarhajätteiden kompostiakin pitää hoitaa, sillä pelkkä puutarhajätteiden läjittäminen ei ole kompostoimista. Puutarhajätettä ei saa kuljettaa puistoihin

tai muille yleisille tai yksityisille alueille, jossa se aiheuttaa ympäristön rumentumista ja yleisen viihtyvyyden vähentymistä. Toiminta on roskaamista ja voi aiheuttaa vieraslajien leviämistä luontoon. Jos puutarhajätettä ei kompostoida omalla kiinteistöllä, se on kuljetettava kunnan tai kunnallisen jäteyhtiön järjestämään vastaanottopaikkaan määräysten 17 §:n mukaisesti.

Jätevesiviemäriin liitettyjen jätemyllyjen käyttäminen on kielletty, koska ne voivat aiheuttaa ongelmia viemäriverkostossa. Myös ylimääräisen rasvan johtaminen jätevesiviemäriin on kielletty, sillä se voi jähmettyä viemäreihin. Nestemäistä rasvaa ei voi laittaa myöskään biojätteen erilliskeräykseen tai sekajäteastiaan, vaan se on ensin kovetettava tai esimerkiksi imeytettävä paperiin. Pienet määrät ylimääräistä rasvaa voi kompostoida.

21 § JÄTTEEN POLTTAMINEN

Jätteiden hävittäminen polttamalla on jätehuoltomääräyksissä pääsääntöisesti kielletty. Kiinteistön tulisijoissa voidaan polttaa risuja ja oksia sekä puhdasta, kuivaa, kyllästämätöntä ja maalaamatonta käytöstä poistettua puutavaraa eli puhdasta jätepuuta. Tällaista materiaalia voidaan polttaa ilman haittojen aiheutumista. Sen sijaan käsitellyn puun, kuten paine- ja pintakäsitellyn puun, lastulevyn ja muovipinnoitettujen puulevyjen poltto on vähäisessäkin määrin kiellettyä.

Paperia, pahvia ja kartonkia voidaan kiinteistöjen tulisijoissa polttaa vähäisiä määriä vain sytykkeenä. Tällöinkin on huomattava, ettei polteta aikakausilehtiä tai sellaisia kartonkipakkauksia, joissa on myös metalli- tai muovikalvot (esim. maito- ja mehupurkit). Muutoin kuin sytykkeenä jätettä ei saa polttaa lainkaan. Muovijätteiden poltto on kokonaan kielletty. Kun jätteitä poltetaan pienkiinteistöjen tulisijoissa, palamisolosuhteet eivät ole sellaisia, mitä hallitulta yhdyskuntajätteiden poltolta voidaan edellyttää. Savukaasujen mukana ympäristöön joutuu nokea ja hajua sekä terveydelle haitallisia yhdisteitä, joista saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista ja viihtyisyyshaittoja.

Jätteiden avopoltto on kiellettyä. Avopoltolla tarkoitetaan myös jätteiden polttamista tynnyrissä tai vastaavassa astiassa. Avopolttona voidaan polttaa ainoastaan kuivia olkia, risuja, oksia, kantoja ja puhdasta puuta taajaman ulkopuolella, mutta tällöinkin on huomioitava, ettei toiminnalla saa aiheuttaa haittaa ympäristölle tai naapureille. Taajamissa, joissa asuu ja oleskelee paljon ihmisiä, ei edes tällaisten pihanhoitotöissä syntyvien jätteiden polttaminen ole sallittua. Palamisolosuhteet ovat lähes poikkeuksetta sellaiset, että haittoja esiintyy. Puutarhajätteiden vastaanotto on kunnissa järjestetty, joten ne voidaan käsitellä asianmukaisesti ja kohtuullisin kustannuksin muutenkin kuin polttamalla. Suuri osa puutarhajätteistä voidaan myös käsitellä kiinteistökohtaisesti kompostoimalla tai hakettamalla oksat ja risut katteeksi.

22 § JÄTTEEN HAUTAAMINEN

Jätteiden sijoittaminen maahan on hallitsematonta jätteiden käsittelyä, joka on jätelain nojalla kiellettyä. Jätteiden maahan hautaamisesta voi myös aiheutua ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi jätteiden hautaaminen maahan on määräyksessä erityisesti kielletty.

On huomattava, että kuolleiden lemmikkieläinten hautaaminen on sallittua koko maassa Eviran antaman ohjeistuksen mukaisesti. Eviran ohjeiden mukaan kuolleet lemmikkieläimet hävitetään ensisijaisesti hautaamalla tai tuhkaamalla. Kuolleita tuotantoeläimiä koskee oma sääntelynsä, josta tietoa saa Eviralta.

23 § JÄTTEEN HYÖDYNTÄMINEN OMASSA MAANRAKENTAMISESSA

Säännöksessä on mahdollistettu tietyin edellytyksin omassa asumisessa syntyvän puhtaan tiili- ja betonimurskeen pienimuotoinen ja kertaluontoiseksi luokiteltava käyttö omassa maanrakentamisessa. Toiminta on mahdollista vain pohjavesialueen ulkopuolella, jottei ympäristöhaittoja aiheudu. Edellytyksenä on, että tiili- ja betonimurskeen käyttö korvaa vastaavaan tarkoitukseen sopivien maa-ainesten käyttöä ja säästää näin luonnonvaroja. Muutoin kyseessä on kielletty jätteen hautaaminen maahan.

Hyödyntämisestä on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Hyödyntäminen on mahdollista vain, kun asiasta ilmoitetaan riittävän aikaisin. Ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa kieltää toimenpiteen tai asettaa sille ehtoja. Tällä varmistetaan toiminnan asianmukaisuus.

5. LUKU
Jäteastiat

24 § JÄTEASTIATYYPIT

Määräyksissä edellytetään, että kiinteistön haltijan on järjestettävä kiinteistölleen riittävä määrä jäteastioita määräysten mukaista jätteiden keräämistä varten. Tällä varmistetaan, että kiinteistöllä on syntyvään jätemäärään ja -laatuun nähden asianmukaiset keräysvälineet.

Määräyksen mukaan jäteastian on oltava sellainen, että se soveltuu kerättävälle jätelajille, jotta jätteet saadaan kuormattua toimivasti jäteautoon. Jäteastian koon on vastattava kiinteistöllä syntyvää jätemäärää ja astian on oltava aina suljettavissa tyhjennysväli huomioon ottaen. Jos näin ei ole, jätteet voivat levitä ympäristöön aiheuttaen roskaantumista. Kiinteistön jäteastian tilavuus onkin valittava siten, että jätemäärän vaihdellessakin jätteet mahtuvat aina jäteastiaan. Lisäksi erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, että erilliskerättäviä hyötyjätteitä varten varataan riittävästi astiatilavuutta. Näin hyötyjätteitä ei ohjaudu ylitäytön vuoksi sekajätteeseen. Tyypillisesti esimerkiksi biojätteen keräykseen riittää yksi 240 litran jäteastia korkeintaan 25 asuinhuoneiston kiinteistölle, kun astia tyhjennetään viikoittain.

Suurimmaksi osaksi kiinteistöillä käytetään käsin siirrettäviä, pyörällisiä ja kannellisia enintään 660 litran jäteastioita. Kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa jäteastioiden hankinta ja jäteastioiden uusiminen on kuulunut jo muutaman vuoden ajan kunnalliselle jäteyhtiölle, ei kiinteistön haltijalle. Keskitetyllä hankinnalla on pyritty parantamaan asiakkaille tarjottavaa palvelua. Lisäksi yhtenäinen astiakalusto kohentaa jätehuollon yleistä ilmettä, alentaa keräyskustannuksia, parantaa kuljettajien työturvallisuutta ja tehostaa jätteiden keräystä. Jäteastioita uusitaan vähitellen, kun niiden kunto sitä edellyttää.

Kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa voidaan käyttää käsin siirrettävien jäteastioiden sijaan maahan upotettavia syväkeräyssäiliöitä, mikäli ne sopivat keräyslogistiikkaan. Jos syväkeräyssäiliöt aiotaan sijoittaa pohjavesialueelle, on asiasta oltava etukäteen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiseen ja varmistettava sijoituspaikan toimivuus.

Poikkeuksellisten jäte-esineiden ja suurten jätemäärien keräykseen voidaan käyttää myös muita jäteastioita kuin käsin siirrettäviä enintään 660 litra astioita ja syväkeräyssäiliöitä. Tällaiseen tarpeeseen voidaan käyttää esimerkiksi puristimia. Sopivuus keräyslogistiikkaan on varmistettava kunnalliselta jäteyhtiöltä, jotta varmistetaan, että jäteastian tyhjennykset saadaan hoidettua ongelmitta.

Määräyksissä on kielletty kokonaan vaijerikuormattavien vaihtolavojen tai pikakonttien käyttö silloin, kun kyseessä on kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvan jätteen keräys. Nämä jäteastiat ovat kuormattaessa riski kuljettajien työturvallisuudelle, minkä vuoksi ne on korvattava muilla, toimivilla ja turvallisilla jäteastioilla.

Kiinteistön haltijat vastaavat muiden kuin käsin siirrettävien jäteastioiden, kuten syväkeräyssäiliöiden ja puristimien, hankinnasta ja ylläpidosta. Lisäksi ne elinkeinotoiminnan kiinteistöt, joiden jätehuollosta kunnallinen jäteyhtiö huolehtii kunnan toissijaisen vastuun perusteella, hankkivat kaikki jäteastiat itse.

Kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa kunnallinen jäteyhtiö voi hyväksyä muunlaistenkin jäteastioiden käytön kuin määräyksissä on edellytetty. Näin huomioidaan eri kiinteistöjen erilaiset tarpeet erilaisille jäteastioille. Lisäksi näin voidaan edistää uusien innovaatioiden käyttöön ottamista. Edellytyksenä on aina se, ettei määräyksistä poikkeavista jäteastioista aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle, eivätkä ne vaaranna työturvallisuutta.

25 § JÄTEASTIAN MERKITSEMINEN

Jäteastiat on määräyksen mukaan merkittävä kyseistä jätelajia osoittavalla tekstitarralla, jotta sekä tyhjentäjälle että käyttäjälle on selvää, mitä jätettä kukin astia sisältää. Lisäksi tyhjennyksistä vastaavan yhteystiedot on löydyttävä jäteastioista tai niiden välittömästä läheisyydestä, jotta ongelmatilanteissa yhteystiedot ovat asiakkaille helposti nähtävissä.

Jäteastia, joka ei sijaitse kiinteistön välittömässä läheisyydessä, on yksilöitävä. Yksilöinti voi olla esimerkiksi kiinteistön haltijan nimi tai osoite. Jos kyseessä on kimppa, jäteastia yksilöidään kimpan nimellä. Kiinteistökohtaisen jäteastian osalta merkitsemisvastuu on jäteastiaa käyttävällä jätteen haltijalla, kimpoissa yhteyshenkilöllä. Jäteastian yksilöinti varmistaa, että jätteenkuljettaja tyhjentää oikean jäteastian esimerkiksi sellaisissa paikoissa, joissa on lähekkäin useiden kiinteistöjen jäteastioita. Myös mahdollisiin ongelmiin voidaan puuttua tehokkaasti, kun jäteastiat on yksilöity.

26 § JÄTEASTIOIDEN TÄYTTÄMINEN

Jäteastioiden täyttämistä koskevalla määräyksellä ohjataan sitä, että jäteastioihin laitetaan vain niihin kuuluvia jätteitä ja astiat täytetään oikein. Jäteastioille ja irtojätesäkeille tai muille jäte-esineille on annettu myös enimmäispainorajat. Käytännössä painorajat edellyttävät, että painavien jätelajien, kuten biojätteen ja lasin, keräykseen käytetään pieniä jäteastioita (140–240 litraa). Säännöksellä varmistetaan, ettei kuljettajan työturvallisuus vaarannu ja jätteet saadaan kuormattua ilman haittojen aiheutumista.

Jätteiden pitäisi aina mahtua kiinteistön jäteastioihin. Jos kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltuva jäte ei yksittäisessä poikkeustapauksessa mahdu kokonsa tai määränsä puolesta jäteastiaan, se voidaan määräyksen mukaan tilapäisesti sijoittaa jäteastian välittömään läheisyyteen, josta se kuormataan jäteauton kyytiin. Ylimääräinen jäte on pakattava niin, että jäteauton kuljettaja saa sen yksin turvallisesti ja helposti kuormattua, esimerkiksi vahvaan jätesäkkiin. Sellaisia jätteitä, joita kuljettaja ei voi yksin kuormata, kuten rikkoutuneita huonekaluja, ei voi jättää jäteastian viereen, vaan ne on kuljetettava määräysten 12 §:n mukaisesti omatoimisesti. Jos ylimääräistä jätettä on poikkeuksellisesti huomattavasti normaalia enemmän, on sen poiskuljettamisesta sovittava etukäteen. Ylimääräisen jätteen keräyksestä peritään kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa jätetaksan mukainen lisämaksu.

Määräyksessä on lueteltu ne aineet ja esineet, jotka on ennen jäteastiaan sijoittamista pakattava huolellisesti, jottei aiheudu esimerkiksi astian likaantumista. Lisäksi on määrätty, mitä jätteitä ei saa laittaa lainkaan yhdyskuntajätteiden jäteastioihin. Luettelossa on mainittu esimerkiksi palo- ja räjähdysvaaraa aiheuttavat jätteet, vaaralliset jätteet ja nestemäiset jätteet. Ylipäätään mitään sellaista jätettä, joka voi aiheuttaa työturvallisuusriskin tyhjentäjälle tai vahingoittaa jäteastiaa tai kuljetuskalustoa taikka vaikeuttaa merkittävästi jätteen kuormausta tai purkamista, ei saa jäteastiaan laittaa. Jotkin jätteet, kuten vaaralliset jätteet, aiheuttavat haittaa tai vaaraa loppukäsittelyssä. Määräyksellä pyritään varmistamaan käyttäjän, jätehuollon toteuttajan ja ympäristön kannalta turvallinen ja toimiva jätehuolto.

27 § JÄTEASTIOIDEN TYHJENNYSVÄLIT

Tyhjennysvälejä koskevassa määräyksessä on säädetty, miten usein kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piirissä olevat jäteastiat tulee tyhjentää. Määräys on annettu, koska säännölliset, riittävät tyhjennysvälit tukevat kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen logistiikkaa ja varmistavat, ettei jätteistä aiheudu haittoja ympäristölle tai terveydelle.

Kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa biojäte on tyhjennettävä kesäaikaan viikon välein ja talviaikaan vähintään kahden viikon välein. Biojäteastian tyhjennysvälin on oltava tiheä, koska jäte voi muutoin aiheuttaa hygieenistä haittaa ja hajua. Liian pitkään jäteastiassa oleva hajoava jäte voi myös houkutella haittaeläimiä, kuten kärpäsiä. Määräyksissä on kuitenkin mahdollistettu vähän biojätettä tuottaville kiinteistöille tai biokimpoille (jäteastia alle 10 asuinhuoneiston käytössä) pidempi, kahden viikon tyhjennysväli ympäri vuoden. Näin erilliskeräys ei muodostu näillä kiinteistöillä kohtuuttomaksi syntyvään jätemäärään nähden hyvin tiheän tyhjennysvälin vuoksi.

Sekajätteen tyhjennysväli on kaksi viikkoa kesäaikaan ja neljä talviaikaan, jos sekajäte sisältää biojätettä ja voi näin ollen aiheuttaa helposti haittoja ympä-

ristöön. Jos biojäte lajitellaan erikseen ja laitetaan biojätteen erilliskeräykseen tai kompostoidaan, voi sekajätteen tyhjennysväli olla pidempi eli neljä viikkoa ympäri vuoden. Vaikka biojäte lajiteltaisiin, voi sitä joutua vähäisiä määriä sekajäteastiaan esimerkiksi ruokapakkausten mukana. Lisäksi sekajäte sisältää tyypillisesti erilaisia hygieniatuotteita. Näiden syiden vuoksi tyhjennysvälin on oltava riittävän tiheä. Riittävillä tyhjennysväleillä varmistetaan myös se, ettei jätteitä käsitellä kiinteistöllä määräysten vastaisesti esimerkiksi polttamalla tai viedä luvattomiin paikkoihin sen vuoksi, etteivät ne mahdu kiinteistön jäteastiaan pitkän tyhjennysvälin vuoksi.

Vähän jätettä tuottaville pienille talouksille on mahdollistettu tietyin edellytyksin normaalia pidempi tyhjennysväli sekajäteastialle (taajamissa neljä viikkoa kesällä ja kahdeksan viikkoa talvella, taajamien ulkopuolella kahdeksan viikkoa ympäri vuoden). Erityisen pitkä tyhjennysväli on mahdollinen 1–2 henkilön asuinkiinteistöillä, joilla syntyvä jätemäärä on vähäinen (jäte mahtuu vaivattomasti 140–240 litran jäteastiaan) ja sekajäte ei sisällä biojätettä. Jos yksittäisen vakituisen asuinkiinteistön kanssa on kimpassa vapaa-ajan asuntoja, voi tyhjennysväli olla talviaikaan suoraan määräysten nojalla kahdeksan viikkoa, jos edellytykset tälle pidemmälle tyhjennysvälille muutoin täyttyvät. Kesäaikaan pidennetty tyhjennysväli ei ole mahdollinen. Entistä pidemmän tyhjennysvälin mahdollistamisella pyritään kannustamaan jätteiden synnyn ehkäisyyn ja jätteiden lajitteluun. Samalla kuitenkin varmistetaan, että tyhjennysvälit ovat riittävän tiheät siten, ettei jätettä ohjaudu epäasianmukaiseen käsittelyyn, eikä jätteistä aiheudu haittaa. On huomattava, että silloin, kun tyhjennysväli on neljä viikkoa kesällä ja kahdeksan viikkoa talvella, voi jäteastialle tulla logistisista syistä keväällä ja syksyllä tyhjennysvälin muuttuessa kuuden viikon tyhjennysväli.

Kartongilla ja muovilla tyhjennysväli voi olla kesäaikaan neljä viikkoa ja talviaikaan kahdeksan viikkoa. Kartonki- ja muovipakkaukset sisältävät tyypillisesti ruokajätteen jäämiä ja niiden kertymä on suhteellisen suurta, joten tyhjennysvälien on oltava muita hyötyjätteitä tiheämmät. Lasilla ja metallilla tyhjennysväli voi olla 16 viikkoa. Pitkä tyhjennysväli on mahdollinen, koska näiden jätejakeiden kertymä on tyypillisesti pieni ja materiaali on kohtalaisen helppo puhdistaa ennen jäteastian laittamista niin, ettei haittoja niin helposti aiheudu.

Vakituisesti asuttujen kiinteistöjen lisäksi myös vapaa-ajankiinteistöjen jäteastiat on tyhjennettävä riittävän usein. Vain kesäaikaan käytettävissä olevilla vapaa-ajan asunnoilla jäteastiat on tyhjennettävä vähintään neljä kertaa, korkeintaan neljän viikon välein viikkojen 18–40 välillä eli tyhjennykset ajoitetaan noin toukokuun alun ja syyskuun lopun välille. Talviaikaan vapaa-ajan kiinteistön jäteastia on tyhjennettävä tarpeen mukaan, esimerkiksi vapaa-ajan kiinteistöllä vietetyn loman jälkeen. Jos vapaa-ajan kiinteistöllä vietetään aikaa säännöllisesti ympäri vuoden, on jäteastia tyhjennettävä säännöllisesti omakotitalon tyhjennysvälin mukaisesti. Jos taas vapaa-ajan kiinteistö on käytössä muulloin kuin kesäaikaan (esim. laskettelukeskusten kiinteistöt kevättalvella),

voidaan vaadittavat tyhjennykset ajoittaa tälle ajanjaksolle. Muita tyhjennyksiä on tilattava lisäksi tarpeen mukaan, ettei jäteastiaan jää missään tilanteessa jätteitä pitkäksi aikaa.

Jäteastiat on aina mitoitettava oikein syntyvään jätemäärään nähden. Jos jätettä syntyy vain vähän, on perusteltua valita 140 litran tai korkeintaan 240 litran jäteastia. Syntyvään jätemäärään nähden ylisuuren jäteastian käyttö ei oikeuta tyhjennysvälin pidennykseen. Toisaalta ei tule käyttää liian pieniä jäteastioita.

Erikseen on säädetty, että hyötyjätteiden jäteastiat on tyhjennettävä siten, ettei niiden täyttymisen seurauksena aiheudu hyötyjätteiden sijoittamista sekajätteen joukkoon, sillä tällöin jätettä ohjautuisi turhaan etusijajärjestyksen vastaiseen käsittelyyn. Jätteet, joiden säilyttäminen kiinteistöllä voi aiheuttaa haittaa ympäristölle tai terveydelle, on kuljetettava määräyksen mukaan viipymättä asianmukaiseen käsittelyyn.

Määräyksessä on kielletty sellaiset tyhjennysvälit, jotka vaikeuttavat kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen logistiikkaa. Kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa ajoreitit on suunniteltu siten, että reitityksessä on huomioitu sekä taloudelliset että ympäristölliset vaikutukset. Turhaa ajoa eri alueilla vältetään, joten alueet pyritään reitittämään siten, että koko alue pystytään keräämään tyhjennysvälien puitteissa samalla kertaa. Erityisesti haja-asutusalueella reitit ajetaan kahden tai neljän viikon välein, joten esimerkiksi 3, 5, 6 tai 7 viikon tyhjennysvälit eivät ole mahdollisia. Tiheästi rakennettuja keskeisiä taajamia ajetaan tarvittaessa viikoittain/useita kertoja viikossa, mutta näilläkin alueilla yli viikon mittaisten tyhjennysvälien tulee olla kahdella jaollisia, jotta vältetään turhaa ajamista.

28 § JÄTEASTIAN TYHJENNYSTEN KESKEYTTÄMINEN

Kiinteistökohtaisen jäteastian tyhjennykset voidaan keskeyttää määräajaksi vakituisessa asuinkäytössä olevan kiinteistön ollessa kokonaan käyttämättömänä lomamatkan tai muun syyn vuoksi. Keskeyttäminen on mahdollista myös muilla ympärivuotisessa käytössä olevilla kiinteistöillä, kuten kouluilla ja päiväkodeilla, jos ne ovat tietyn ajanjakson kokonaan käyttämättä. Vapaa-ajan kiinteistöjen kiinteistökohtaisille jäteastioille on mahdollistettu keskeyttäminen siten, että korkeintaan kaksi vaadittavasta neljästä tyhjennyksestä voidaan keskeyttää, jos kiinteistöllä ei oleskella lainkaan. Tyhjennyksiä ei voi poistaa miltään vuodelta kokonaan, vaan tällöin on haettava poikkeamista jätehuoltomääräyksistä.

Keskeyttämiselle mahdollistetaan joustot palveluun silloin, kun kiinteistöllä on ollut säännölliset jäteastian tyhjennykset, ja niitä ei tiettynä määräaikana tarvita. Jotta jäteastian tyhjennykset voitaisiin keskeyttää siten, että tyhjennysväliksi tulee määräysten 27 §:ää pidempi aikaväli, on kiinteistön tyhjillään olon käytännössä kestettävä pidempään kuin mitä jäteastian normaali tyhjennysväli on. Jäteastia on lisäksi tyhjennettävä ennen keskeytyksen alkamista, jottei jäteastiaan jää jätteitä pitkäksi ajaksi. Tämä tyhjennys voidaan tehdä joko

normaalin tyhjennysrytmin mukaisesti tai se voidaan siirtää tarpeen mukaan aikaisemmaksi.

Määräaikaisen keskeytyksen kestäessä korkeintaan kuusi kuukautta asiasta sovitaan kunnallisen jäteyhtiön kanssa. Tällä tavoin normaalien lomamatkojen ja vastaavien yhteydessä asian saa hoidettua jäteyhtiön asiakaspalvelun kautta. Muut keskeytykset myöntää jätehuoltoviranomainen, koska tällöin on jo selvitettävä tarkemmin pitkään kestävän keskeytyksen perusteet sen säännösten mukaisuuden varmistamiseksi. Kunnallinen jäteyhtiö ohjaa asiakasta ottamaan yhteyttä jätehuoltoviranomaiseen myös silloin, kun on epäselvyyttä siitä, onko kiinteistö todella pyydetyn keskeytyksen aikana käyttämätön.

Keskeytystarpeesta on ilmoitettava vähintään kolmea arkipäivää ennen keskeytyksen toivottua alkamista, jotta kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen tyhjennysreitille ehditään tehdä tarvittavat muutokset. Ilmoitusta ei voi kuitenkaan tehdä aiemmin kuin kuusi kuukautta ennen toivottua keskeytyksen aloitusajankohtaa. Tällä pyritään siihen, ettei perusteettomia keskeyttämispyyntöjä tehdä pitkän ajan päähän, jolloin kiinteistön käyttötilannekin voi jo muuttua.

Keskeyttäminen edellyttää, että kiinteistö on luotettavasti esitetyn syyn perusteella tilapäisesti kokonaan käyttämätön. Keskeytystä ei voida käyttää, jos kiinteistöllä kuitenkin osin oleskellaan, ja jätettä voi syntyä. Jäteastian tyhjennysten keskeyttämistä ei saa käyttää myöskään siten, että sillä pidennetään jäteastian tyhjennysväliä näiden määräysten vastaiseksi kiinteistön ollessa käytössä. Toistuvissa keskeytyksissä kunnallisesta jäteyhtiöstä ohjataan yhteydenotot jätehuoltoviranomaiselle, joka voi asiakkaan hakemuksen perusteella arvioida, onko keskeyttämiselle todelliset perusteet.

29 § KUNNOSSAPITO JA PESU

Jätehuoltomääräyksissä on säädetty, että jäteastian haltijalle kuuluu vastuu jäteastian korjauksesta, kunnossapidosta ja puhdistamisesta siltä osin kuin toimenpiteet eivät sisälly veloituksettomina palveluina jätetaksaan. Jätetaksan mukaisesti esimerkiksi normaalissa käytössä rikkoutuneet jäteastiat korvataan tällä hetkellä kunnallisen jäteyhtiön toimesta uusilla jäteastioilla veloituksetta.

Jäteastiat on pestävä tarpeen mukaan, kuitenkin vähintään vuosittain. Näin varmistetaan, ettei jäteastioista aiheudu haittaa käyttäjille, tyhjentäjälle tai ympäristölle.

6. LUKU
Jätteen keräyspaikat

30 § JÄTTEEN KERÄYSPAIKKA KIINTEISTÖLLÄ

Säännöksessä on asetettu keräyspaikalle vaatimukset, joilla varmistetaan toimiva jätteiden keräys ja kuljetus. Jätteiden keräykselle on valittava kiinteistöllä paikka, jossa jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta ei aiheudu tarpeetonta haittaa tai vaaraa kiinteistön muulle käytölle, liikenteelle, ympäristölle tai tyhjentäjälle. Ajoväylien tulee olla kantavia, ja jätteenkuljetusten sujuvuuden ja yleisen turvallisuuden vuoksi keräyspaikan välittömässä läheisyydessä on oltava raskaalle kalustolle sopiva kääntöpaikka. Jäteauto tarvitsee kääntyäkseen 20 x 20 metriä laajuisen alueen. Koska määräyksessä vaaditaan välitöntä läheisyyttä, voi etäisyys keräyspaikalta kääntöpaikalle olla korkeintaan joitakin kymmeniä metrejä.

Jos jäteastian tyhjentäminen edellyttää liikkumista yksityisellä tiellä, on tienpitäjällä vastuu tien kunnossapidosta. Tienpitäjä myös vastaa siitä, että tie kestää jäteauton painon (kuormatun jäteauton paino on 18–26 tonnia) ja että jäteautolla voi turvallisesti tiellä liikkua. Jätehuolto on yksi välttämättömistä peruspalveluista, joten mahdollisten painorajoitusten aikana kelirikkoaikana tienpitäjän tulee osoittaa lupa kuljetusten suorittamiselle liikennemerkein. Jos tielle ei voida väliaikaisesti ajaa, on jäteastiat tuotava paikkaan, josta ne voidaan tyhjentää. Muutoin jätteet voivat jäädä pitkäksi aikaa kiinteistöille ja aiheuttaa haittoja. Jos yksityistie ei kestä lainkaan jäteautolla ajoa tai sitä rajoitetaan pitkinä ajanjaksoina, on keräyspaikka kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa järjestettävä muualle kantavan ja esteettömän kulkuyhteyden varrelle.

Jätehuoltomääräyksissä on asetettu vaatimukset sille, miten lähelle jätteiden keräyspaikkaa jäteauton on päästävä. Keräyspaikkaa järjestettäessä on otettava huomioon, että jäteauton tarvitsema ajoväylän leveys on vähintään 3 metriä, kaarteissa 4 metriä ja vapaa kulkukorkeus 4 metriä. Määräyksissä on säädetty erikseen, miten lähelle jäteauton kuljetusreittiä keräyspaikka on omakotitalo-, paritalo- ja vapaa-ajan kiinteistöillä sijoitettava. Enimmäisetäisyyksien määrittelemisellä varmistetaan kuljetusten sujuvuus ja tehokkuus. Kiinteistön haltija voi kuitenkin sopia kunnallisen jäteyhtiön kanssa keräyspaikan sijoittamisesta säännöksestä poikkeavaan paikkaan. Tällöin tyhjennyksistä voidaan periä jätetaksan mukainen lisämaksu, koska jäteastioiden tyhjentämisestä aiheutuu tällaisissa paikoissa ylimääräistä työtä ja lisäkustannuksia tavanomaisissa paikoissa sijaitseviin keräyspaikkoihin verrattuna.

Jätehuoltomääräyksissä on asetettu vaatimus sille, että työpaikkahuoneistojen ja enemmän kuin kaksi huoneistoa käsittävän asuinkiinteistön keräyspaikka tulee sijoittaa vähintään kahdeksan metrin etäisyydelle kiinteistön ilmanotto-aukoista ja asuinhuoneiden ikkunoista. Suojaetäisyydelle varmistetaan, ettei

kyseisistä, isoimmista jätteiden keräyspisteistä aiheudu haittaa kiinteistöissä oleskeleville. Jos kuitenkin kunnan rakennusjärjestyksessä on poikkeavaa sääntelyä, noudatetaan rakennusjärjestystä.

Jätehuoltomääräysten lisäksi jätteen keräyspaikkaa koskien on otettava huomioon rakentamismääräyskokoelma, kunkin kunnan rakennusjärjestys ja paloturvallisuusnäkökohdat. Suomen Pelastusalan keskusjärjestö suosittelee yksittäisten korkeintaan 660 litran jäteastioiden vaakasuuntaiseksi turvaetäisyydeksi rakennuksen räystäslinjasta 4 m, useamman astian 6 m ja jätekatosten 8 m.

Keräyspaikka on määräysten mukaan mitoitettava siten, että eri jätelajien jäteastiat voidaan siirtää tyhjennettäväksi siirtämättä muita jäteastioita. Kiinteistöillä on suositeltavaa varata keräyspaikkaan tilavuutta siten, että siihen mahtuu nykytilannetta enemmänkin jäteastioita, koska lajitteluvelvoitteet voivat muuttua. Keräyspaikkaan tulee olla esteetön pääsy, jotta kaikki keräyspaikan käyttäjät voivat tuoda jätteet jäteastioihin vaivattomasti. Keräyspaikan on oltava saavutettavissa ilman kynnystä, porrasta tai muuta estettä, sillä tällaiset esteet hankaloittavat jätteiden keräystä. Jos korkeuseroja on, on keräyspaikalle järjestettävä riittävän loivat luiskat. Oviaukkojen on oltava riittävän leveät, jotta jäteastiat mahtuvat siitä vaivatta. Ovien tulisi olla 400 mm suurinta jäteastiaa leveämmät sujuvan ja turvallisen tyhjennyksen vuoksi. Käytännössä suurin 660 litran jäteastia vaatii 1250 mm kulkuaukon (kuljetusleveys 850 mm + varaus 400 mm).

Keräyspaikan pohjalle ja jäteastioiden siirtoväylille on annettu määräyksiä, joilla parannetaan jäteastioiden tyhjennettävyyttä ja kestävyyttä sekä jätteenkuljettajien työturvallisuutta. Lisäksi keräyspaikan kunnossapidolle, kuten lumitöille ja liukkauden estolle, on asetettu määräyksessä vaatimukset. Keräyspaikan ylläpidosta on huolehdittava, jotta jätteenkuljettaja voi liikkua keräyspaikalla turvallisesti ja jätteet saadaan tyhjennettyä toimivasti.

Väärinkäsitysten välttämiseksi määräyksessä on mainiinta siitä, että keräyspaikka on varattava ainoastaan jätehuollolle eli sitä ei voida käyttää muuna varastona. Keräyspaikan välittömään läheisyyteen ei saa jättää sellaista tavaraa, jota ei ole tarkoitettu vietäväksi jätteen käsittelypaikalle tai hyödynnettäväksi, sillä muutoin on vaarana, että tavarat kuormataan jätteenä jäteautoon. Muuta tavaraa kuin jätettä ei saa muutoinkaan säilyttää jäteastioissa kiinteistöllä siten, että jätteenkuljettaja voi erehtyä kuormaamaan tavarat jäteautoon.

31 § KERÄYSPAIKAN TAI JÄTEASTIAN LUKITSEMINEN

Monilla kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen kuuluvilla kiinteistöillä keräyspaikka tai jäteastiat on lukittu. Määräyksen mukaan lukituksessa on käytettävä kaksoispesällistä lukkoa niin, että toiseen pesään sopii kunnallisen jäteyhtiön jätehuoltoavain. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää seinään upotettavaa avainsäilöä tai numerokoodilukitusta. Asiasta on aina ilmoitettava kunnalliselle

jäteyhtiölle. Tarkoituksena on, ettei kuljettajien tarvitse kuljettaa mukanaan lukuisia eri avaimia, vaan he voivat käyttää yhtä tai korkeintaan muutamaa sarja-avainta. Näin nopeutetaan jätteen keräystä ja vähennetään oikean avaimen puuttumisesta aiheutuvia viivytyksiä tyhjennyksissä.

32 § KERÄYSPAIKAN SUOJAAMINEN

Määräyksessä on asetettu velvoite sijoittaa taajamissa keräyspaikat, joita käyttää vähintään viisi asuinhuoneistoa tai joissa on vähintään kolme jäteastiaa, jätekatokseen tai jäteastiasuojaan. Vaatimus on voimassa ainoastaan taajamissa, jossa jätekatokset ovat erityisen tärkeitä ympäristön siisteyden varmistamiseksi. Jätekatokset ovat kuitenkin suositeltavia myös haja-asutusalueella. Katokset helpottavat jätehuollon järjestämistä ja ehkäisevät roskaantumista. Katos-vaatimus koskee ainoastaan käsin siirrettäviä jäteastioita kunnan yhdyskunta-jätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä.

33 § ALUEELLISET JÄTTEIDEN KERÄYSPISTEET

Alueellisia jätteiden keräyspisteitä koskevat määräykset ovat voimassa sekä kunnallisen jäteyhtiön, tuottajien että mahdollisten muiden tahojen järjestämillä alueellisilla keräyspisteillä, kuten aluekeräyspisteillä sekä ekopisteillä. Näillä määräyksillä ohjataan sekä keräyspisteitä käyttäviä tahoja että keräyspisteiden pitäjiä.

Keräyspisteitä käyttäville asetetuilla vaatimuksilla liittyen vastaanotettaviin jätteisiin ja niiden sijoittamiseen varmistetaan, ettei keräyspaikoille tuoda jätteitä, joiden käsittelyyn ei ole varauduttu tai joille ei ole tilaa. Keräyspisteisiin kuulumattomat jätteet aiheuttavat hankaluuksia ja lisäkustannuksia jätteiden kuljettamiselle ja käsittelylle. Jos jäteastioihin ei enää sovi jätteitä, ei jätteitä voi jättää jäteastian viereen, vaan on käytettävä muuta keräyspistettä. Näin ehkäistään roskaantumista.

Keräyspisteiden pitäjille on asetettu vaatimuksia liittyen pisteen ylläpitoon ja jäteastioiden tyhjentämiseen, jotta voidaan estää terveyshaitat, ympäristön likaantuminen ja roskaantuminen. Alueellisissa keräyspisteissä on oltava säännöksen mukaan siitä vastaavan tahon yhteystiedot, jotta asiakkaat voivat helposti ilmoittaa ongelmatilanteista, kuten ylitäysistä jäteastioista.

7. LUKU
Jätteenkuljetus

34 § KUORMAAMINEN

Määräyksessä on asetettu sallitut ajat jätteiden kuormaukselle taajamissa asuinkiinteistöillä tai niiden läheisyydessä. Määräyksellä rajoitetaan kuormauksesta aiheutuvaa melua asuinkiinteistöillä erityisesti yöaikaan, jolloin melu on erityisen häiritsevää, koska asuinkiinteistöillä on tarvetta alhaiseen melutasoon unen ja levon vuoksi.

Tavallisesti jätteiden kuljetukset hoidetaan arkisin ja lauantaisin, mutta poikkeuksellisesti kuormaamista voi olla tarvetta tehdä myös sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä viikolle sattuvien arkipyhien vuoksi. Jätteenkuljetuksia ei tehdä kunnallisen jäteyhtiön toimesta lainkaan uudenvuoden päivänä, pitkäperjantaina, vappupäivänä, juhannuspäivänä, itsenäisyyspäivänä ja joulupäivänä. Muina pyhinä kuormaamista tehdään määräysten mukaisten aikojen puitteissa. On tärkeää, että tarpeen vaatiessa pyhinäkin voidaan ajaa riittävän pitkät vuorot, jotta tarvittavat kuljetukset saadaan hoidettua kattavasti ja jätteenkuljetusyrittäjien käytännön työ saadaan hoidettua ilman erityisjärjestelyjä.

Määräyksen mukaan jätteenkuljettajan on huolehdittava, että jätettä ei pääse leviämään kuormauksen aikana ympäristöön, jottei ympäristö roskaannu.

35 § KULJETTAMINEN

Säännöksessä on asetettu vaatimuksia sille, millaisessa säiliössä jätteet on kuljetettava tai miten jätteet on peitettävä, jottei jätettä pääse ympäristöön. Kuljetuksen aikana ympäristöön leviävä jäte voi aiheuttaa tapaturman vaaraa ja roskaantumista. Erilliskerättävät jätelajit on pidettävä lisäksi erillään, jottei niiden hyötykäyttö hankaloidu.

Jätteen luovuttajan, jätteenkuljettajan ja jätteen vastaanottajan on oltava määräyksen mukaan selvillä mahdollisesta siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta, joka koskee asumisessa syntyvien lietteiden, rakennus- ja purkujätteen sekä vaarallisten jätteiden kuljettamista. Jätelain 121 §:n mukaisen siirtoasiakirjan tarkoituksena on turvata jätteiden toimitus asianmukaiseen käsittelyyn, minkä lisäksi siirtoasiakirja luo edellytyksiä jätteiden kuljetusten seurantaan ja valvontaan.

36 § KULJETUSTIETOJEN TOIMITTAMINEN

Jätelain 39 §:ssä määrätään jätteenkuljettajan velvollisuudesta ilmoittaa tiedot tehdyistä jätteenkuljetuksissa. Velvoitetta on tarkennettu jäteasetuksen 26 §:ssä, minkä lisäksi tietojen toimittamisvelvollisuutta ja toimittamisen tapaa on täsmennetty jätehuoltomääräyksissä. Säännöksen mukaan jätteenkuljettajan

on luovutettava jätehuoltoviranomaiselle kiinteistöittäin ja jätelajeittain eritellyt tyhjennystiedot kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kuljetetuista jätteistä neljännesvuosittain. Tietojen saanti neljännesvuosittain on tarpeen kuljetusten seuraamiseksi ja jätteiden käsittelymaksujen laskuttamiseksi. Kunnallinen jäteyhtiö laskuttaa jätteen haltijoilta jätehuoltoviranomaisen taksan mukaisesti määräämät jätemaksut.

Jos jätteen kuljettaja on sopinut kuljetustietojen toimittamisesta kunnallisen jäteyhtiön kanssa siten, että ne toimitetaan siirtoasiakirjoin tai sähköistä sovellusta käyttäen jäteyhtiölle, ei tietoja ole tarvetta toimittaa erikseen jätehuoltoviranomaiselle. Näin kuljettajien ei ole tarvetta tehdä päällekkäistä ilmoittamista.

Tiedot jätehuoltoviranomaiselle on toimitettava taulukkolaskentaohjelmalla muokattavissa olevassa muodossa. Tietojen tulee olla muokattavissa ilman lisäohjelmia tai koodityökaluja, jotta tietojen siirtäminen viranomaisrekisteriin olisi mahdollisimman tehokasta. Tiedot saadaan tällä tavalla vietyä rekisteriin oikeellisesti niin, että inhimillisten virheiden mahdollisuus tietojen syöttämisessä saadaan minimoitua. Tekstinkäsittely- ja taulukkolaskentaohjelmista on saatavilla ilmaisversioita, eikä tietojen toimittaminen tällä tavoin ole kuljettajille kohtuutonta.

37 § JÄTTEIDEN VASTAANOTTO- JA KÄSITTELYPAIKAT

Säännöksessä on määrätty se, mihin jätteenkuljettajien on kerätyt jätteet toimitettava. Näin varmistetaan, että jätteet ohjautuvat asiamukaisesti ja kattavasti sille taholle, joka vastaa jätelain mukaisesti jätteiden käsittelystä.

Säännöksessä tuodaan esille myös yleiset vastaanotto- ja käsittelypaikkojen käyttämistä koskevat velvoitteet ja käytännöt. Määräyksellä pyritään siihen, että vastaanottopaikoille toimitetaan vain sinne tarkoitettua jätettä, jotta jatkokäsittely on toimivaa ja ympäristöhaittoja ei pääse syntymään.

8. LUKU
Erotuskaivojätteet ja lietteet

38 § EROTUSKAIVOJÄTTEET JA NIIDEN TOIMITTAMINEN KÄSITELTÄVÄKSI

Hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen tyhjentämisestä on huolehdittava säännöllisesti. Kyseisten kaivojen tyhjentäminen ja hoitaminen ovat ennakoivia toimia, joilla ehkäistään ongelmia viemäriverkostossa. Kirjanpitovaatimus tyhjennyksistä on asetettu tyhjennysten valvontaa varten.

Erotuskaivojätteet saa luovuttaa säännöksen mukaisesti kuljetettavaksi vain sellaiselle toimijalle, joka on hyväksytty ELY-keskuksen ylläpitämään jätehuoltorekisteriin. Kun lietteet luovutetaan tällaiselle kuljettajalle, varmistetaan kuljetusten asianmukaisuus ja jätteiden päätyminen luvalliseen käsittelypaikkaan. On huomattava, että öljynerotuskaivojen ja osin myös hiekanerotuskaivojen jätteet ovat vaarallista jätettä, joiden kuljetuksessa ja käsittelyssä vaaditaan erityistä huolellisuutta.

Säännöksessä velvoitetaan kuljettamaan erotuskaivojätteet kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan paikkaan siltä osin kuin kyse on sellaisesta jätteestä, joka syntyy kunnan jätehuollon järjestämispiiriin kuuluvalla kiinteistöllä. Tämä velvoite koskee jätteenkuljettajaa. Muilta kiinteistöiltä lietteet kuljetetaan valittuun luvalliseen vastaanottopaikkaan. Erotuskaivojätteiden kuljettaminen vastaanottopaikkoihin, joilla ei ole edellytyksiä käsitellä lietteitä asianmukaisesti, voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista.

39 § LIETTEIDEN TYHJENNYSVÄLIT JA LIETTEIDEN TOIMITTAMINEN KÄSITELTÄVÄKSI

Saostussäiliöiden ja laite- eli pienpuhdistamoiden lietetilojen lietteenpoiston vähimmäistyhjennysvelvoite sekä umpisäiliöiden tarkkailuvelvoite perustuvat haja-asutuksen jätevesiasetukseen (209/2011). Samansisältöiset vaatimukset annetaan selkeyden vuoksi myös jätehuoltomääräyksissä. Saostussäiliöistä ja niitä vastaavista säiliöistä jätevesiliete on poistettava tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Näistä vähimmäisvaatimuksista lievempiä määräyksiä ei voitaisi edes antaa.

Lietteenpoiston vähimmäisvelvoite koskee sekä mustien että harmaiden jätevesien saostussäiliöitä riippumatta siitä, ovatko ne ympärivuotisessa käytössä vai eivät. Harmailla jätevesillä tarkoitetaan jätevettä, joka on peräisin ainoastaan pesemisestä, siivoamisesta, keittiöstä tai muusta vastaavasta toiminnasta. Harmaa jätevesi ei sisällä vesikäymälän huuhteluvettä tai esimerkiksi kuivakäymälän suotovesiä. Mustien jätevesien eli käymäläjätevesien käsittelyyn tarkoitetut saostussäiliöt on tyhjennettävä useamminkin, jos jätevesijärjestel-

män valmistajan ohjeet näin edellyttävät. On tärkeää huomata, että vähimmäistyhjennysvälejä on noudatettava, vaikka lietteen käsittely tapahtuisi kiinteistöllä omatoimisesti.

Jätevesilietesäiliöihin kertyvän lietteen lisäksi on huolehdittava fosforinpoistokaivojen suodatinmassojen, biosuotimiin kertyvien massojen sekä maapuhdistamoiden massojen jätehuollosta. Kirjanpitovaatimus on asetettu tyhjennysten valvontaa varten.

Lietteet saa luovuttaa säännöksen mukaisesti kuljetettavaksi vain sellaiselle toimijalle, joka on hyväksytty ELY-keskuksen ylläpitämään jätehuoltorekisteriin. Jätelain 94 § velvoittaa jätteen ammattimaista kuljettamista harjoittavat toimijat tekemään hakemuksen alueelliselle ELY-keskukselle toiminnan hyväksymiseksi tähän rekisteriin. Rekisteröimisen edellytyksenä on, että kuljettaja toimii ammattimaisesti, lakien ja asetuksen mukaan, toiminnasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja kuljetuskalusto soveltuu käyttötarkoitukseensa. Kun lietteet luovutetaan tällaiselle kuljettajalle, varmistetaan kuljetusten asianmukaisuus.

Säännöksessä velvoitetaan kuljettamaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluva liete kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan paikkaan. Tämä velvoite koskee lietteen kuljettajaa. Käytännössä vastaanottopaikkoina toimivat kunnalliset jätevedenpuhdistamot, joiden kanssa kunnallinen jäteyhtiö on sopinut vastaanotosta. Määräyksessä estetään lietteiden kuljettaminen laajamittaisesti esimerkiksi läheiselle maatilalle, joka ei ole kunnallisen jäteyhtiön osoittama käsittelypaikka. Lietteiden kuljettaminen vastaanottopaikkoihin, joilla ei ole edellytyksiä käsitellä lietteitä asianmukaisesti, voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista.

40 § LIETTEIDEN OMATOIMINEN KÄSITTELY

Jätehuoltomääräyksissä sallitaan tietyin edellytyksin pienimuotoinen lietteen omatoiminen käsittely. Myös muutaman naapurikiinteistön tai muun lähellä sijaitsevan kiinteistön (2–5 kiinteistön) yhteinen käsittely sallitaan. Muita lähellä sijaitsevia kiinteistöjä voivat olla esimerkiksi saman yksityistien varrella olevat kiinteistöt. Käsittely on kuitenkin oltava pienimuotoista, sillä muunlaista käsittelyä kunnallisen jätehuoltojärjestelmän ulkopuolella jätelaki ei mahdollista.

Lietteiden omatoimisella käsittelyllä mahdollistetaan lietteiden sisältämien ravinteiden hyötykäyttö lähellä lietteiden syntypaikkaa. Omatoiminen käsittely on mahdollista siten, että lietteet levitetään käsiteltynä viljelyksessä olevalle pellolle. Pellon on oltava kiinteistön haltijan omassa hallinnassa eli joko omassa omistuksessa ja käytössä (ei vuokrattu muulle henkilölle) taikka vuokrattu omaan käyttöön. Omatoiminen saostussäiliöiden mustien jätevesilietteiden ja umpisäiliölietteiden (eli vesikäymälöiden jätevesiä sisältävien lietteiden) käsittely on sallittua, kun kiinteistöllä on käytössään joko omana tai esimer-

kiksi vuokrattuna siihen soveltuvat laitteistot ja olosuhteet ovat sopivat. Kun tällaisesta menettelystä ilmoitetaan, jätehuoltoviranomainen varmistaa, että stabiloitu liete voidaan käyttää lannoitustarkoituksessa eli kiinteistöllä on oltava hallinnassaan viljelykäyttöön soveltuvaa peltoalaa. Siksi useimmiten kyseeseen tulee aktiiviviljelijä. Lietteiden levittäminen kielletään kuitenkin kokonaan pohjavesialueiden pelloille ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi.

Liete tulee aina stabiloida ennen peltokäyttöä. Soveltuvia menetelmiä ovat esimerkiksi kalkkistabilointi ja termofiilinen stabilointi. Koska lietteen tulee olla käsiteltyä, on huomioitava, ettei lietteen levitykseen voida käyttää sellaista kalustoa, jolla on kuljetettu myös käsittelemätöntä lietettä, koska muutoin peltoon voi päätyä taudinaiheuttajia. Lietteen käyttöä lannoitustarkoituksessa rajoittavat mm. nitraattiasetus (931/2000), lannoitevalmistelaki (539/2006), ja maa- ja metsätalousministeriön asetus lannoitevalmisteista (24/2011). Kun lietteen käyttäminen lannoitteena on pienimuotoista, siihen ei vaadita Elintarviketurvallisuusvirasto Eviran lupaa.

Käsitellyn lietteen voi käytännössä sekoittaa myös lantalaan, mutta tällöin tulee tunnistaa ihmisperäisen jätevesilietteen tuomat viljelyrajoitukset. Siten käsitellyn lietteen sijoittaminen peltoon erikseen on useimmiten järkevämpää, sillä tällöin sen tarkka sijoituspaikka tiedetään ja viljelyrajoitukset rajoittuvat vain tälle kyseiselle alueelle.

Määräyksissä edellytetään ilmoituksen tekemistä lietteiden omatoimisesta käsittelystä, kun kiinteistöllä käsitellään vesikäymälän jätevesiä sisältäviä lietteitä. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot, joilla voidaan arvioida omatoimisen käsittelyn asianmukaisuus mm. selvitys käsiteltävän lietteet määrästä ja laadusta, lietteen käsittelytavasta sekä lietteiden hyödyntämispaikasta (esim. peltokartoin). Tiedot omatoimisesta käsittelystä on toimitettava jätehuoltoviranomaiselle hyvissä ajoin ennen käsittelyn aloittamista, jotta jätehuoltoviranomainen voi seurata ja ympäristönsuojeluviranomainen valvoa asianmukaista jätehuollon toteutumista. Myös omatoimisesta käsittelystä luopumisesta on ilmoitettava, jotta viranomaisella on ajantasainen tieto tilanteesta. Usean kiinteistön yhteisestä lietteen käsittelystä on ilmoitettava vuosittain toiminnan seuraamiseksi. Jos ilmoituksen mukainen toiminta on asianmukaista, se merkitään jätehuollon viranomaisrekisteriin. Jos taas toiminta ei ole säännösten mukaista, tästä ilmoitetaan asiakkaalle.

Vähäisen lietemäärän osalta saostussäiliöiden lietteenpoisto ja -käsittely on rajoitetusti sallittu tehtäväksi itse siten, että lietteet kompostoidaan kiinteistöllä. Käytännössä tätä säännöstä voidaan soveltaa lähinnä loma-asuntoihin, jotka eivät ole ympärivuotisessa käytössä. Kiinteistöllä on oltava käsittelyyn soveltuva kompostori sekä mahdollisuus poistaa liete säiliöstä esimerkiksi uppopumpulla. Joissakin laitepuhdistamoissa liete kerätään kiinteässä muodossa lietepussiin, joka voidaan kompostoida. Myös fosforinpoistokaivojen massat voidaan käsitel-

lä kompostoimalla tai hyödyntää ravinteena pelloilla. Näiltä osin omatoimisesta käsittelystä ei edellytetä ilmoitusta jätehuoltoviranomaiselle.

Saostussäiliöiden, laitepuhdistamoiden ja umpisäiliöiden lietteitä sekä muita vastaavia jätevesilietteitä tai jätevesiä ei saa säännöksen mukaan levittää metsään tai muualle maastoon. Tämä olisi jo jätelain nojalla kiellettyä hallitsematonta jätteiden käsittelyä, josta voisi aiheutua ympäristön pilaantumista.

41 § KÄYMÄLÄJÄTE

Kuivakäymäläjätteet on säännöksen mukaan kompostoitava jätehuoltomääräysten 20 §:n mukaisesti kiinteistöllä tai toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan. Käymäläjätteitä voidaan vastaanottaa tällä hetkellä ainakin jätekeskuksen yhteydessä olevalla biokaasulaitoksella.

Käymäläjätettä ei saa laittaa kiinteistön jäteastioihin tai viedä aluekeräyspisteeseen, sillä tästä aiheutuisi hajuhaittaa ja vaikeuksia jätteiden asianmukaiselle käsittelemiselle. Jottei käymäläjätteestä aiheudu ympäristöhaittaa, sitä ei saa myöskään haudata kompostoimatta maahan.

Lisäksi kemiallisten käymälöiden käymäläjäte on toimitettava kunnan viemäriverkkoon vesihuoltolaitoksen ohjeiden mukaisesti tai muuhun luvalliseen paikkaan. Asianmukaisella vastaanottopaikkaan toimittamisella estetään mm. hygieeniset haitat.

9. LUKU
Roskaantumisen ehkäiseminen

42 § YLEISÖTILAISUUKSIEN JÄTEHUOLTO

Yleisötilaisuuksia koskevat jätehuoltomääräykset perustuvat sekä roskaantumisen ehkäisemiseen että jätelain velvoitteeseen asianmukaisesta jätehuollosta. Yleisötilaisuuden järjestäjä on jätelain 74 §:n mukaan vastuussa yleisötilaisuuden seurauksena roskaantuneen alueen siivoamisesta, jos roskaaja itse ei huolehdi siivoamisesta. Määräyksissä velvoitetaan yleisötilaisuuden järjestäjä huolehtimaan tilaisuuden jätehuollosta kokonaisuudessaan, ei pelkästään siivoamisesta. Velvoite jätehuollosta huolehtimiseen on merkittävä toimenpide roskaantumisen ehkäisemiseksi, sillä sen perusteella tilaisuuden järjestäjän on hankittava alueelle tarpeeksi jäteastioita ja huolehdittava niiden tyhjentämisestä tarpeen mukaan.

Myös lajittelu ja erilliskerääminen määrätään tilaisuuden järjestäjän vastuulle. Varsinkin suuremmissa yleisötilaisuuksissa hyötyjätteitä syntyy niin paljon, että lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden antaminen on tarpeen asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon järjestämisen kannalta. Määräysten mukaiset lajitteluvelvoitteet koskevat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvia jätteitä. Muilta osin paperi-, kartonki-, lasi-, metalli-, muovi- ja biojätteen erilliskeräys ja kierrätys on järjestettävä jäteasetuksen 14 §:n mukaisesti.

Yleisötilaisuuden tai -tapahtuman siivoamisvelvollisuudesta on määrätty myös siltä osin kuin tilaisuudella ei ole selkeää järjestäjää. Esimerkkinä tällaisista tilaisuuksista ovat Facebook-tapahtumat, joissa suuri joukko ihmisiä kokoontuu puistoon Facebookissa leviävän kutsun tai muun tiedon perusteella. Ensisijaisesti vastuu siivoamisesta on roskaajilla, mutta toissijaisesti tällaisen tapahtuman koollekutsujan on huolehdittava alueen siivoamisesta tapahtuman jälkeen.

Määräyksen mukaan suurimmista yleisötilaisuuksista on tehtävä jätehuoltosuunnitelma, joka esitetään pyydettäessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Määräyksellä pyritään edistämään jätehuollon järjestelyjen huomioon ottamista jo tapahtumien suunnitteluvaiheessa.

43 § ROSKAANTUMISEN EHKÄISEMINEN YLEISILLÄ ALUEILLA

Jätelaissa annetaan tarkat määräykset roskaantumisen ehkäisemisestä sekä siitä, mikä taho on siivousvelvollinen eri tilanteissa. Säännöksessä annetaan näin ollen ainoastaan jätelain määräyksiä täsmentäviä velvoitteita.

Jätelaissa annettua roskaamiskieltoa on korostettu säännöksessä kieltämällä jätteiden sijoittaminen jäteastian ulkopuolelle yleisillä alueilla. Yleisten alueiden

jäteastioiden ylläpitäjiä on lisäksi velvoitettu huolehtimaan jäteastian riittävästä tyhjennysvälistä ja alueen siisteydestä. Koska yleisillä alueilla olevat jäteastiat voivat olla muidenkin tahojen kuin kunnan ylläpitovastuulla, määräys koskee myös näitä muita tahoja, kuten tienpitäjiä

10. LUKU
Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet

44 § VAARALLISTEN JÄTTEIDEN JÄTEHUOLTO

Jätehuoltomääräysten vaarallisia jätteitä koskevat määräykset velvoittavat kaikkia toimijoita. Vaarallista jätettä koskevilla määräyksillä säädetään turvallisen jätehuollon käytännön järjestelyistä.

Vaarallisella jätteellä tarkoitetaan palo-, räjähdys-, terveydelle tai ympäristölle vaarallisia jätteitä. Tavallisimpia asumisessa syntyviä vaarallisia jätteitä ovat mm:

- paristot
- erilaiset akut ja laitteet, joissa akku on kiinteästi liitettynä
- loisteputket ja elohopealamput (esim. energiansäästölamput)
- sähkö- ja elektroniikkaromu
- maalit, lakat, liimat ja liuottimet
- eräät puhdistusaineet
- kyllästetty ja käsitelty puu
- torjunta-aineet
- jäteöljyt ja öljyiset jätteet
- lääkejätteet

Vaarallisia jätteitä ei saa sekoittaa toisiinsa tai muihin aineisiin tai jätteisiin. Vaikka jätelaissa ja -asetuksessa määrätään vaarallisten jätteiden erillääänpitovelvollisuudesta, tämä tuodaan esille lyhyesti myös jätehuoltomääräyksissä, sillä tämä on erittäin tärkeää vaarallisten jätteiden asianmukaisen käsittelyn järjestämiseksi. Vaarallisia jätteitä ei saa missään tapauksessa laittaa kiinteistöittäisen keräyksen piirissä oleviin jäteastioihin tai aluekeräyspisteisiin.

Vaarallisen jätteen varastoinnista väliaikaisessa paikassa voi aiheutua haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle. Sen vuoksi jätehuoltomääräyksiin on sisällytetty väliaikaista varastointia koskeva määräys. Määräys enimmillään vuoden säilytysajasta ennen jatkovastaanottoon toimittamista koskee kaikkia kiinteistöjä, myös esimerkiksi päivittäistavarakaupoissa sijaitsevia kerätyn sähkö- ja elektroniikkaromun säilytykseen tarkoitettuja jäteastioita tai kontteja ja varmistaa osaltaan jätteen asianmukaista käsittelyä.

Vaaralliset jätteet on toimitettava niille erikseen järjestettyihin vastaanottopaikkoihin. Kunnan on jätelain 32 §:n mukaisesti järjestettävä asumisessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto sekä maa- ja metsätaloudessa

syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto, mikäli vaarallisen jätteen määrä ei ole kohtuuton. Siten näissä toiminnoissa syntyvät vaaralliset jätteet on määrätty toimitettavaksi kunnallisen jäteyhtiön järjestämiin vastaanottopaikkoihin. Jos maa- ja metsätaloudessa syntyvä vaarallisen jätteen määrä on niin suuri, ettei vastaanottopaikassa ole kapasiteettia sen vastaanottamiseen, voidaan katsoa, ettei kyse ole kohtuullisesta jätemäärästä. Kunnallinen jäteyhtiö on järjestänyt vaarallisten jätteiden vastaanoton mm. jätekeskuksessa ja lajitteluasemilla, joissa vaaralliset jätteet otetaan vastaan kontteihin. Lääkejätteet voidaan toimittaa myös apteekkeihin, joiden kanssa kunnallinen jäteyhtiö on sopinut vastaanotosta.

Vaarallisista jätteistä paristot ja akut, loisteputket ja elohopealamput sekä osa sähkölaitteista ovat tuottajavastuunalaisia jätteitä. Ne toimitetaan tuottajan tai jakelijan esimerkiksi päivittäistavarakaupoissa olevaan keräykseen.

Muiden kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvien kiinteistöjen, kuten kuntien ja valtioiden virastojen, sairaaloiden ja terveysasemien sekä koulutuslaitosten on toimitettava vaaralliset jätteet sellaiselle vastaanottajalle, jolla on lupa vaarallisten jätteiden vastaanottamiseen. Sama velvoite koskee myös elinkeinonharjoittajia.

Isompien vaarallisten jätteiden erien tuomisesta on sovittava vastaanottajan kanssa. Tällöin vastaanottaja voi varautua suuren jätemäärän turvalliseen käsittelyyn ja varastointiin. Ilmoituksen kautta kunnallinen jäteyhtiö voi myös velvoittaa toimittamaan maa- ja metsätaloudessa syntyvät vaarallista jätettä olevat merkittävät erät toimitettavaksi muualle, jos käsittely ei ole mahdollista kunnallisessa järjestelmässä.

Vaarallisten jätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä on säännökset jäteasetuksen 8 ja 9 §:ssä. Vaaralliset jätteet on pakattava tiiviisti kestäviin astioihin, mahdollisuuksien mukaan alkuperäiseen pakkaukseen. Pakkauksesta tulee käydä ilmi vaarallisen jätteen nimi sekä sen ominaisuudet. Tällä tavalla jätteen laatu ja ominaisuudet ovat varmasti tiedossa niin jätteen haltijalla kuin jätteen vastaanottajalla, ja jäte osataan ohjata vastaanottopaikalta oikeanlaiseen käsittelyyn. Vaarallisia jätteitä ei turvallisuuden vuoksi saa säilyttää merkitsemättömissä pakkauksissa. Etenkään elintarvikepakkauksiin ongelmajätteitä ei pidä koskaan pakata turvallisuussyistä.

45 § VAARALLISTEN JÄTTEIDEN KERÄÄMINEN KIINTEISTÖLLÄ

Vaarallisen jätteen keräyspaikkaa koskevat määräykset koskevat kaikkia toimijoita, sillä ne liittyvät jätehuollon tekniseen järjestämiseen. Säännöksessä annetaan määräyksiä vaarallisten jätteiden säilyttämisestä turvallisesti asianmukaisissa astioissa, lukitussa tai valvotussa tilassa. Näin sellaisilla kiinteistöillä, joilla asuu tai työskentelee useita henkilöitä, huolehditaan keräyksen turvallisuudesta.

Säännöksessä velvoitetaan kiinteistön haltijaa tiedottamaan keräyspaikan käyttäjiä sen asianmukaisesta ja turvallisesta käytöstä. Tarkoituksena on, että vaaralliset jätteet sijoitetaan keräyspaikalle oikein, jottei niiden keräämisestä aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

46 § ERITYISJÄTTEET

Erityisjätteet ovat muita kuin vaarallisia jätteitä, jotka vaativat kuitenkin haitallisuutensa tai muun laatunsa takia erityistoimia keräyksen, kuljetuksen tai käsittelyn aikana, kuten välitöntä peittämistä kaatopaikalla. Erityisjätteitä ovat esimerkiksi viiltävät ja pistävät jätteet (esimerkiksi neulat, ruiskut ja veitsenterät) sekä haisevat ja pölyävät jätteet. Jottei näistä jätteistä aiheudu turvallisuusriskiä tai haittaa ympäristölle, on määrätty pitämään ne muista jätteistä erillään ja pakkaamaan tiiviisiin, asianmukaisilla merkinnöillä varustettuihin astioihin.

11. LUKU
Muut määräykset

47 § TIEDOTTAMISVELVOITE

Jätehuoltomääräyksissä on säädetty kiinteistön haltijalle velvollisuus tiedottaa jätehuollon lajittelu-, keräys- ja kuljetusjärjestelyistä kiinteistöllä asuville ja siellä työskenteleville. Tiedotusvelvollisuudella varmistetaan, että jätehuoltopalvelujen käyttäjät saavat tarvittavat tiedot jätehuollon asianmukaisesta hoitamisesta. Kiinteistön haltijan on määräyksen mukaan myös seurattava jätehuollon toteutumista kiinteistöllä. Näin ollen kiinteistön haltijalla on velvoite seurata mm. sitä, että jätteiden keräyspaikka täyttää jätehuoltomääräysten vaatimukset ja keräyspaikkaa käytetään oikein.

48 § JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYSTEN SEURANTA JA VALVONTA

Säännös jätehuoltomääräysten seurannasta ja valvonnasta on informatiivinen. Kuntien yhteisenä jätehuoltoviranomaisena toimiva Savo-Pielisen jätelautakunta hoitaa jätelain mukaiset ja kuntien yhteisesti sopimat viranomaistehtävät, joihin kuuluu myös jätehuoltomääräysten toteutumisen seuranta. Tätä seurantaa tehdään vain siltä osin kuin määräykset koskevat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvia kiinteistöjä.

Jätehuoltomääräysten valvonta kuuluu jätelain mukaisesti kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille ja ELY-keskuksille. Ympäristönsuojeluviranomaiset valvovat kaikkia toimijoita ja määräysten toteutumista kokonaisuudessaan. Ensisijaisesti valvontavastuu on kuntien ympäristönsuojeluviranomaisilla. Erityisesti, jos kyseessä on usean kunnan alueelle ulottuvat ympäristövaikutukset, myös ELY-keskukset valvovat määräysten toteutumista. Valvovilla viranomaisilla on mahdollisuus antaa valvontamääräyksiä jätehuoltomääräysten rikkomisesta ja käyttää tehosteena hallintopakkoa, kuten uhkasakkoa, teettämisuhkaa tai keskeyttämisuhkaa. Mahdollista on myös tutkintapyynnön tekeminen poliisille.

49 § POIKKEAMINEN JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYKSISTÄ

Jätehuoltomääräykset ovat kunnallinen säädös, josta jätehuoltoviranomainen voi yksittäisestä tapauksessa erityisestä syystä myöntää poikkeuksen. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja asia käsitellään hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti. Poikkeukselle on oltava jokin erityinen, perusteltu syy. Se voidaan myöntää vain niissä tapauksissa, joissa hakija kykenee muulla kuin jätehuoltomääräyksissä säädetyllä tavalla toimimaan siten, ettei jätehuollon järjestäminen vaikeudu, eikä ympäristölle tai terveydelle aiheudu haittaa tai vaaraa. Poikkeaminen ei saa vaarantaa myöskään jätteenkuljettajan, palvelun käyttäjän tai muiden henkilöiden turvallisuutta. Jos on epäselvyyttä sii-

tä, voiko ympäristöhaittoja aiheutua, pyytää jätehuoltoviranomainen lausunnon ympäristönsuojeluviranomaiselta ennen asian ratkaisemista.

50 § VOIMAANTULO

Jätehuoltomääräykset tulevat säännöksen mukaisesti voimaan 1.1.2017 ja niillä kumotaan kaikki aikaisemmin voimassa olleet kunnalliset jätehuoltomääräykset, jotta alueella on voimassa yhdet yhtenäiset ja ajantasaiset määräykset. Jätehuoltomääräykset tulevat voimaan muutoksenhausta huolimatta hallintolainkäyttölain 31.2 §:n mukaisesti, koska päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

51 § SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

Jätehuoltomääräysten 15 § ja 16 §:ssä on asetettu erilliskeräysvelvoitteita biojätteen, kartongin, lasin ja metallin osalta uusille kiinteistöille. Jotta näillä kiinteistöillä on aikaa järjestellä tarvittava keräys ja huolehtia tarvittavasta keräyspaikan suojaamisesta, on siirtymäaikaa annettu vuoden 2017 syksyyn. Tässä ajassa kiinteistön haltijat voivat varautua muutosjärjestelyjen kustannuksiin ja tehdä kohtuudella tarvittavat muutokset.

Jätehuoltomääräysten 15 ja 16 §:ssä on asetettu uusi keräysvelvoite muoville. Jotta kunnallinen jäteyhtiö saa järjesteltyä keräyksen toimivasti ja kiinteistöillä on aikaa varautua keräykseen, aloitetaan keräys siirtymäajan jälkeen syksyllä 2017. Keräys järjestetään vähintään 10 000 asukkaan taajamissa eli Kuopion keskeisellä kaupunkialueella sekä Pieksämäen ja Siilinjärven keskustaajamissa.

Jätehuoltomääräysten 24.4 §:ssä on kielletty vaijerikuormattavien vaihtolavojen ja pikakonttien käyttö kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa. Siirtymäsäännöksen mukaan nämä jäteastiat on poistettava käytöstä viimeistään 31.12.2017. Tällä tavalla tällaisten vaihtolavojen ja pikakonttien käyttäjillä on riittävästi aikaa järjestää korvaavat jäteastiat.

Outokumpua koskien tulee voimaan aiemmasta merkittävästi poikkeavaa sääntelyä. Tämän vuoksi Outokummun alueelle annetaan muusta alueesta poikkeavia siirtymäaikoja. Jäteastioiden tyhjennysvälejä (27 §) ja lukittujen keräyspaikkojen järjestelyjä (31 §) koskevat säännökset tulevat voimaan keväällä 2017. Uudet hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet (15 ja 16 §) ja keräyspaikan suojaamista koskevat määräykset (32 §) tulevat voimaan vasta syksyllä 2018, koska säännösten toteuttaminen voi vaatia kiinteistöillä pidempiaikaista suunnittelua ja toteuttamista.

Jätehuoltomääräysten 40.2 §:ssä on edellytetty, että saostus- ja umpisäiliölietteiden omatoimisesta käsittelystä on ilmoitettava jätehuoltoviranomaiselle. Nämä ilmoitukset vaaditaan tehtäväksi vasta 1.1.2018 lähtien.

SAVO-PIELISEN JÄTELAUTAKUNNAN TOIMIALUE

Savo Pielisen jäte LAUTAKUNTA

ASIAKASPALVELU AUKI MA–TO KLO 8–15

Savo-Pielisen jätelautakunta
PL 1097 (Suokatu 42), 70111 Kuopio
puh. 017 185 668 | jatelautakunta@kuopio.fi

www.jatelautakunta.fi